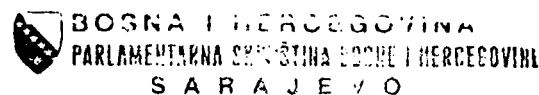

Broj: 01/8-50-3-

Sarajevo, 8. 7. 2025.

PRIMLJENO: 08-07-2025			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj prijave
01	50-3	1772-1	25

ZASTUPNIČKI DOM

PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE

Predmet: Izvješće o provođenju javnih saslušanja sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva Bosne i Hercegovine i drugih osoba, a u vezi s aktualnim arbitražnim postupcima

Povjerenstvo za borbu protiv korupcije Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH na 16. sjednici, održanoj 28. 5. 2025., a Povjerenstvo za financije i proračun na 36. sjednici, održanoj 28. 5. 2025., donijeli su odluke o provođenju javnog saslušanja sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva Bosne i Hercegovine: Jelene Cvijetić, pravobraniteljice BiH, Almine Pilav i Magdalene Papić, zamjenice pravobranitelja BiH, Mladena Mandića, Ismeta Velića, Mariofila Ljubića i Medine Vilić, bivših pravobranitelja BiH.

Povjerenstvo za borbu protiv korupcije je na 18. sjednici, održanoj 8. 7. 2025., a Povjerenstvo za financije i proračun je na 39. sjednici, održanoj 8. 7. 2025., usvojilo Izvješće o provođenju javnih saslušanja sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva Bosne i Hercegovine.

U skladu s člankom 40. stavak (9) Poslovnika Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, u pritviku vam dostavljamo navedeno izvješće.

S poštovanjem,

PREDSJEDATELJICA POVJERENSTVA ZA FINACIJE I PRORAČUN
PREDSJEDATELJ POVJERENSTVA ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE

Mia Karamehić-Abadžić

Branislav Borenović

Dostaviti:

- naslovu
- a/a

IZVJEŠĆE

**o provođenju javnih saslušanja sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva Bosne i
Hercegovine i drugih osoba, a u vezi s aktualnim arbitražnim postupcima**

I. UVOD

Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH je na 28. sjednici, održanoj 15. 5. 2025., u raspravi o informaciji Pravobraniteljstva BiH koja se odnosi na arbitražne postupke donio sljedeći zaključak:

“Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH zadužuje Povjerenstvo za financije i proračun Zastupničkog doma i Povjerenstvo za borbu protiv korupcije da kontinuirano prate i vrše parlamentarni nadzor provođenjem saslušanja i parlamentarnih javnih istraga u svim arbitražnim postupcima koji su sadržani u predmetnom izvješću Pravobraniteljstva BiH u vezi s arbitražnim postupcima, broj: 01-07-4-1045/25 od 25. 4. 2025.“

Povjerenstvo za borbu protiv korupcije Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH na 16. sjednici, održanoj 28. 5. 2025., a Povjerenstvo za financije i proračun Zastupničkog doma na 36. sjednici, održanoj 28. 5. 2025., donijeli su odluke o provođenju javnog saslušanja sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva Bosne i Hercegovine.

Također je odlučeno da oba povjerenstva zajedno obave sva javna saslušanja. Povjerenstva su održala javna saslušanja sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva BiH 9. 6. i 19. 6. 2025.

2. SUDIONICI SASLUŠANJA

Povjerenstva su odlučila na javno saslušanje pozvati: Jelenu Cvijetić, pravobraniteljicu BiH, Alminu Pilav i Magdalenu Papić, zamjenice pravobraniteljice BiH, te Mladena Mandića, Ismeta Velića, Mariofila Ljubića i Medinu Vilić, bivše pravobranitelje BiH.

Javnom saslušanju održanom 9. 6. 2025. nazočili su članovi Povjerenstva za borbu protiv korupcije: Branislav Borenović, Ermina Salkičević-Dizdarević, Safet Kešo, Nenad Grković, Nermin Mandra, Jasmin Emrić i Zlatan Begić.

Javnom saslušanju nisu bili nazočni Predrag Kožul i Milorad Kojić.

Iz Povjerenstva za financije i proračun nazočni su bili: Mia Karamehić-Abazović, Aida Baručija, Mira Pekić, Rejhana Dervišević, Nermin Mandra i Šemsudin Dedić.

Javnom saslušanju nisu bili nazočni: Predrag Kožul, Ljubica Miljanović i Miroslav Vujičić.

Pozivu za nazočenje javnom saslušanju odazvali su se: Jelena Cvijetić, pravobraniteljica BiH, Almina Pilav i Magdalena Papić, zamjenice pravobraniteljice BiH, te Mladen Mandić, bivši pravobranitelj BiH.

Od pozvanih, saslušanju se nisu odazvali: Ismet Velić, Mariofil Ljubić i Medina Vilić, bivši pravobranitelji BiH.

Također, javnom saslušanju nazočili su službenici Tajništva Parlamentarne skupštine BiH i brojni predstavnici medija.

Budući da se pozivu za javno saslušanje nisu odazvali svi bivši pravobranitelji Pravobraniteljstva BiH, Povjerenstvo za borbu protiv korupcije i Povjerenstvo za financije i proračun odlučili su 19. 6. 2025. nastaviti javno saslušanje i ponovno pozvati pravobranitelje koji se nisu odazvali pozivu.

Povjerenstvo za borbu protiv korupcije odlučilo je na nastavak javnog saslušanja, uz bivše pravobranitelje BiH koji se nisu odazvali pozivu, pozvati i: Borjanu Krišto, predsjedateljicu Vijeća ministara BiH, Srđana Amidžića, ministra financija i trezora BiH, Petra Đokića, ministra energetike i rudarstva Republike Srpske, Jasminu Selimović, guvernerku Centralne banke BiH, Milanka Kajganića, glavnog tužitelja Tužiteljstva BiH, Džermine Pašića, zamjenika glavnog tužitelja i voditelja Posebnog odjela za organizirani kriminal, gospodarski kriminal i korupciju Tužiteljstva BiH, Mladena Furtulu, zamjenika glavnog tužitelja i voditelja Posebnog odjela za organizirani kriminal, gospodarski kriminal i korupciju Tužiteljstva BiH.

Javnom saslušanju održanom 19. 6. 2025. nazočili su sljedeći članovi Povjerenstva za borbu protiv korupcije: Branislav Borenović, Ermina Salkičević-Dizdarević, Safet Kešo, Nenad Grković, Predrag Kožul, Jasmin Emrić i Zlatan Begić.

Javnom saslušanju nisu bili nazočni Nermin Mandra i Milorad Kojić.

Iz Povjerenstva za financije i proračun bili su nazočni: Mia Karamehić-Abazović, Predrag Kožul i Rejhana Dervišević.

Javnom saslušanju nisu bili nazočni: Aida Baručija, Mira Pekić, Nermin Mandra, Ljubica Miljanović, Miroslav Vujičić i Šemsudin Dedić.

Nastavku javnog saslušanja odazvali su se Mariofil Ljubić, bivši pravobranitelj BiH, i Milanko Kajganić, glavni tužitelj Tužiteljstva BiH.

II. JAVNA SASLUŠANJA

1. Javno saslušanje Mladena Mandića, bivšeg pravobranitelja Pravobraniteljstva BiH

Mladen Mandić iznio je osnovne informacije o aktualnim arbitražnim postupcima, s posebnim naglaskom na predmet *Viaduct*. Od tri vođena arbitražna postupka, dva su okončana u korist BiH, dok je predmet *Viaduct* ishodio gubitkom. Gubitak je bio očekivan zbog jednostranog raskida koncesije i njezine dodjele drugom korisniku, ali i veoma lošeg postupanja Vlade Republike Srpske i njihovog ignorantskog odnosa prema Pravobraniteljstvu BiH. Prema njegovim riječima, bio je to klasičan primjer neodgovornog upravljanja i kršenja ugovornih obveza.

Detaljno je obrazložio problem s predmetom *Viaduct*, navodeći da je sporazumom iz 2017. godine između Vijeća ministara i Vlade Republike Srpske utvrđeno da Vlada Republike Srpske snosi sve troškove i obveze arbitražnog spora, bira odvjetnički ured za zastupanje i vodi cijeli postupak. Pravovremeno je upozoravao nadležne o riziku gubitka arbitraže i više puta predlagao mirno rješavanje spora i nagodbu, što nije prihvaćeno. Osvrnuo se i na činjenicu da je koncesija koja je prvotno dana 2004. godine, a zatim nakon nekoliko godina nezakonito

raskinuta i prebačena drugom korisniku, zbog čega smatra da je šteta bila neizbježna, ali je morala biti višestruko manja.

Istaknuo je da je u navedenom sporazumu Vlada Republike Srpske preuzela obvezu snošenja svih troškova, kao i eventualnih gubitaka ili dobitaka u predmetnim arbitražnim postupcima. Vlada RS-a je, u skladu s tim, trebala pravovremeno obavještavati Pravobraniteljstvo BiH, koje bi potom izvješćivalo Vijeće ministara BiH. Međutim, u praksi su nastali značajni problemi. Nakon što je u tužbi utvrđeno da Republika Srpska stoji veoma nepovoljno, Mandić je kontaktirao ministra Petra Đokića i upozorio Vijeće ministara BiH na hitnu potrebu sazivanja sastanka. Predložio je detaljnu analizu slučaja i upozorio da postoji visoka vjerojatnoća gubitka arbitraže, kao i da mogućnost postizanja nagodbe u roku od šest mjeseci nije iskorištena. Pojasnio je da je u ranoj fazi cijelog ovog spora ponuđena mirna nagodba, u iznosu od jednog do dva milijuna eura od Viaducta. Ovu ponudu je Vlada Republike Srpske ignorirala, iako je postojala mogućnost izbjegavanja gubitka u arbitraži. Također je pojasnio da su u ranijim predmetima, kao što su *RiTE Ugljevik* i *Krajina osiguranje*, sklopljeni sporazumi po kojima Vlada Republike Srpske preuzima odgovornost za vođenje postupka i snosi troškove, da je u njima Pravobraniteljstvo BiH imalo aktivnu ulogu, da su tijesno surađivali s Vladom RS-a, da je spor u vezi s *Krajina osiguranjem* dobiven u međunarodnoj arbitraži i da je Vlada RS-a uredno naplatila više od milijun eura. Mandić je naglasio da je Vladi Republike Srpske uputio, pored usmenih kontakata, i više službenih akata u kojima je pozivao na plaćanje radi sprječavanja daljnjeg rasta kamata. Ipak, odgovornost za propuste i neodgovarajuće postupanje snosi netko u vlasti Republike Srpske tko ili nije ozbiljno shvatio upozorenja ili nije mario za posljedice. Kao rezultat takvog pristupa, iznos potraživanja porastao je s početnih 38 milijuna eura na današnji iznos štete. Navodno su i domaći sudovi presuđivali u korist Viaducta prije no što je započeo arbitražni spor u Washingtonu i da je cijeli ovaj proces pratilo mnogo kontroverznog ponašanja, kao da je bila namjera, tj. namjerno propuštanje i neozbiljno djelovanje vlasti Republike Srpske u cilju pogodovanja tužitelju kako bi se došlo do ogromne štete koju će morati platiti Republika Srpska.

Vlada Republike Srpske odlučila je angažirati odvjetničku kuću za zastupanje u ovom predmetu, umjesto da se oslonila na Pravobraniteljstvo BiH. Ta je odluka bila ključna jer je omogućila vođenje postupka u ime Bosne i Hercegovine, iako je stvarna odgovornost bila na entitetu Republika Srpska. Pravobraniteljstvo BiH imalo je vrlo malo informacija o cijelom ovom arbitražnom postupku i nije bilo informirano o glavnom ročištu koje je bilo održano *online*, što je bilo veoma čudno s obzirom na financijski opseg spora.

Mandić je izrazio sumnju u kvalitetu zastupanja koje je pružila angažirana odvjetnička kuća. Prema njegovim riječima, odvjetnici nisu bili dovoljno angažirani u procesu, što je doprinijelo negativnom ishodu arbitraže.

2. Javno saslušanje Jelene Cvijetić, pravobraniteljice BiH

Pravobraniteljica BiH Jelena Cvijetić rekla je da je konačna odluka u predmetu *Viaduct* donesena u svibnju 2024. godine. Pravobraniteljstvo BiH odmah je tražilo da se pristupi plaćanju dosuđenog potraživanja. Predloženo je Vladi Republike Srpske da plati potraživanje. Pravobraniteljstvo BiH istovremeno je uputilo akte i Vijeću ministara BiH.

Dali su konkretne prijedloge za rješavanje ovog slučaja, s obzirom na to da svakog dana raste kamata. Vlada Republike Srpske nije odgovorila na zahtjev Pravobraniteljstva BiH, a ni Vijeće ministara BiH nije usvojilo prijedloge koje je ono dalo.

Navela je da je, nakon što je Kantonalni sud u Sarajevu priznao presudu kao domaću, pokrenut ovršni postupak.

Prvi predmet bio je ovrha na zgradi Centralna banke BiH u Mostaru. Nakon toga je predmet ovrhe bio račun trezora BiH u smislu blokiranja računa BiH ukoliko novac ne bude isplaćen. Oba predmeta su u fazi rješavanja.

Rekla je i da je zatražena ovrha na zgradi Centralne banke BiH u Banjoj Luci te da postoje još dva postupka: jedan u Luksemburgu, a u drugom je Eurocontrol blokirao sredstva BHANSA-e.

Posebno je istaknula da tražitelj ovrhe nije naveo broj žiro računa na koji bi Bosna i Hercegovina isplatila novčana potraživanja.

3. Javno saslušanje Mariofila Ljubića, bivšeg pravobranitelja BiH

U uvodu saslušanja Mariofil Ljubić istaknuo je da geneza ovog problema leži u olakom potpisivanju bilateralnih sporazuma, pri čemu Bosna i Hercegovina kao nedovoljno razvijena zemlja preuzima obveze koje nadilaze njezine kapacitete. Investitori su tim sporazumima značajno zaštićeni, a konkretno se radi o povredi na temelju Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Republike Slovenije o recipročnom unaprjeđenju i zaštiti investicija. Samim sporazumom BiH je prihvatila i pravnu nadležnost međunarodne arbitraže u ovakvim slučajevima.

Tijekom saslušanja Mariofil Ljubić je istaknuo da arbitražni postupak ima specifičan karakter i da rješenje donosi arbitražno tijelo formirano pri Svjetskoj banci.

Pravobraniteljstvo BiH održalo je više sastanaka s predstavnicima Vlade Republike Srpske razgovarajući o predmetu *Viaduct* i mogućim načinima rješavanja arbitražnog postupka.

Poseban značaj dan je potrebi da institucije Bosne i Hercegovine ozbiljno pristupe ovome predmetu te da se arbitražni postupak pokuša riješiti mirnim putem, u njegovoj početnoj fazi.

U komunikaciji je rečeno da će Vlada Republike Srpske preuzeti sve obveze u zastupanju po ovom predmetu.

Ovi sastanci, na inicijativu Mariofila Ljubića, rezultirali su sklapanjem sporazuma između Vijeća ministara Bosne i Hercegovine i Vlade Republike Srpske kojim su definirana međusobna prava i obveze u vezi s postupkom u predmetu *Viaduct d.o.o.*, odnosno vođenjem arbitražnog postupka pred Međunarodnim centrom za rješavanje investicijskih sporova u Washingtonu.

Predstavnici Pravobraniteljstva BiH su zajedno s Vladom Republike Srpske sudjelovali u postupku izbora odvjetničkog ureda koji će zastupati tuženu stranku u arbitražnom postupku. Nakon toga Pravobraniteljstvo BiH više nije raspolagalo bitnim informacijama o daljnjem tijeku postupka niti je bilo obaviješteno o terminu održavanja glavne rasprave.

Na početku arbitražnog postupka tužitelj je izjavio da nije u mogućnosti izmirivati troškove arbitraže. U tom trenutku Pravobraniteljstvo BiH predložilo je obustavu postupka, no arbitražni tribunal odbio je taj zahtjev. Bosna i Hercegovina uredno je izmirila svoje financijske obveze prema tribunalu, dok tužitelj to nije učinio. Tada se pojavio „Fond“, koji se obvezao da će snositi troškove tužitelja. Međutim, i pored upita odvjetnika, tribunal nije dostavio informacije o identitetu tog fonda.

Pravobraniteljstvo BiH je tijekom cijelog postupka poduzimalo sve zakonom predviđene mjere i više puta je upozoravalo na moguće negativne posljedice arbitražne odluke. Napominjemo da Pravobraniteljstvu BiH nije dostavljen nijedan zahtjev za pokušaj mirnog rješavanja spora, osim onog službenog prije pokretanja arbitražnog postupka.

Po zaprimanju arbitražne presude Pravobraniteljstvu BiH upućen je zahtjev od Vlade Republike Srpske da podnese apelaciju. Ipak, nakon sagledavanja pravne osnove i potencijalnih troškova, Vijeće ministara BiH i Pravobraniteljstvo BiH zauzeli su stav da ne postoje opravdani razlozi za ulaganje apelacije. U prethodnim sličnim slučajevima takvi pravni koraci nisu polučili rezultate, a postupak apelacije uzrokovao bi dodatne visoke troškove, s obzirom na to da su troškovi apelacije iznosili značajna novčana sredstva, a da je svaka godina prolongiranja nosila dodatnih 5.000.000 eura kamate.

Stav Pravobraniteljstva BiH je da se Bosna i Hercegovina mora odgovorno ponašati u svim budućim arbitražnim postupcima i da je neophodno ustanoviti odgovornost onih osoba čije je (ne)činjenje dovelo do štetnih posljedica po interese Bosne i Hercegovine.

Što se tiče rješenja, istaknuo je potrebnim da institucije Bosne i Hercegovine pronadu način da izmire dugovanja, spriječe daljnji rast troškova i postupaju u skladu sa sklopljenim sporazumom između institucija BiH i entiteta. Imali smo već ranije slučajeve u kojima je postupano u skladu sa sporazumom između institucija BiH i entiteta te da Bosna i Hercegovina naknadno traži povrat svojih sredstava u skladu sa sporazumom.

4. Javno saslušanje Milanka Kajganića, glavnog tužitelja BiH

Na pitanje o trenutačnom stanju predmeta *Viaduct*, glavni tužitelj Bosne i Hercegovine Milanko Kajganić iznio je niz informacija o nadležnostima, aktivnostima Tužiteljstva BiH te drugim tužiteljskim i pravosudnim institucijama uključenim u ovaj slučaj.

Kajganić je pojasnio da su zloporabe vezane uz uspostavu koncesijskog odnosa, potpisivanje, izvršenje i raskid ugovora o koncesiji u isključivoj nadležnosti Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske (RS), s obzirom na to da su sve radnje obavile institucije i službene osobe tog entiteta. Po njegovim saznanjima, Republičko javno tužilaštvo RS je krajem 2024. godine donijelo naredbu o neprovođenju istrage povodom prijave Ministarstva pravde RS-a.

Istodobno, drugi segment potencijalnih zloporaba odnosi se na navodne fiktivne ugovore, račune i usluge te određene aktivnosti za vrijeme trajanja koncesijskog odnosa koje su utjecale na visinu

tužbenog zahtjeva. Za taj dio imao je informaciju da je predmet formiran u Okružnom javnom tužilaštvu Banja Luka na temelju izvješća MUP-a Republike Srpske protiv tri fizičke osobe.

Tužiteljstvo BiH je, prema Kajganićevim riječima, formalno zaprimilo predmet tek nakon što je donesena pravomoćna arbitražna presuda, koja je priznatom domaćom presudom postala izvršna u BiH putem potvrde Kantonalnog suda u Sarajevu i Vrhovnog suda FBiH. Po toj osnovi je formiran predmet zbog neizvršenja sudske odluke, što predstavlja kazneno djelo.

Taj je predmet formiran po prijavi zakonskih zastupnika tužitelja Viaduct d.o.o. , a odnosi se na članove Vijeća ministara BiH i Predsjedništva BiH. Postupajući tužitelj iz Odsjeka za korupciju zadužen je za predmet, a informacije je dodatno dostavio i izaslanik Zlatko Miletić, koji je podnio prijavu protiv nepoznatih počinitelja zbog eventualnih zloporaba u postupku koji je prethodio arbitražnoj odluci. Te informacije su proslijeđene nadležnom tužiteljstvu na postupanje.

Povodom ovog predmeta saslušani su pojedini pravobranitelji posredstvom SIPA-e, uzete su izjave i zapisnici s prvog javnog saslušanja. Tužiteljstvo BiH je u tom kontekstu obvezno ispitati sve navode i činjenice, a kada svi podaci budu prikupljeni, bit će donesena tužiteljska odluka.

Kajganić je pojasnio da „formiranje predmeta“ podrazumijeva zaprimanje dokumentacije i dodjelu konkretnom tužitelju, koji potom vrši sve provjere, bez obzira na to je li dostavljen dokument, anonimna prijava ili informacija iz parlamentarnog nadzora. Tužiteljstvo BiH do sada nije dobilo bilo kakvu informaciju ili kaznenu prijavu da je netko u dosadašnjem postupanju počinio kazneno djelo.

Tužiteljstvo BiH nema nadležnost preispitivati pravomoćne sudske odluke. One se preispituju u okviru zakonskih propisa, odnosno dvostupnosti, osim ako su presude posljedica počinjenja kaznenog djela. Tužiteljstvo BiH do sada nije dobilo nikakvu informaciju ili prijavu da je neki sud donio odluku koja je posljedica kaznenog djela. Ukoliko se utvrdi da je arbitražna presuda rezultat kaznenih djela, Tužiteljstvo BiH poduzet će sve zakonom propisane mjere.

Kajganić je potvrdio da je Tužiteljstvo BiH upoznato s postojanjem Sporazuma o međusobnim pravima i obvezama između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Srpske u vezi s arbitražnim postupkom te da postupajući tužitelj razmatra sve aspekte tog dokumenta, uključujući i moguće povrede članaka Sporazuma. Sve te informacije postupajući tužitelj uzet će u obzir prilikom donošenja odluke.

Na kraju je Kajganić ponovio poziv svim akterima, uključujući parlamentarna povjerenstva i institucije BiH i RS-a, da ako raspolažu bilo kakvim informacijama o mogućim zloporabama, dostave ih Tužiteljstvu BiH radi daljnje provjere i postupanja. Svi nadležni organi , uključujući pravobraniteljstva i policijske agencije, dužni su po službenoj dužnosti prijaviti kaznena djela. Tužiteljstvo BiH nastaviti će surađivati sa svim drugim tužiteljstvima, prvenstveno Tužilaštvom RS-a, kako bi se u potpunosti istražile sve okolnosti koje su dovele do donošenja arbitražne presude te će postupiti u granicama svojih nadležnosti.

Na upit članova povjerenstva, glavni tužilac Tužiteljstva BiH, Milanko Kajganić izjavio je da nije donesena naredba o provođenju istrage, što povjerenstvo smatra nedopustivim propustom u ovom slučaju od ogromnog interesa za javnost.

ZAKLJUČCI POVJERENSTAVA

Povjerenstvo za financije i proračun Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH je na 39. sjednici, održanoj 8. 7. 2025., razmatralo Prijedlog izvješća o javnom saslušanju i nakon rasprave jednoglasno usvojilo Izvješće o javnom saslušanju sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva Bosne i Hercegovine.

Povjerenstvo za borbu protiv korupcije Zastupničkog doma Parlamentarne skupštine BiH je na 18. sjednici, održanoj 8. 7. 2025., razmatralo Prijedlog izvješća o javnom saslušanju i nakon rasprave jednoglasno usvojilo Izvješće o javnom saslušanju sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva Bosne i Hercegovine.

Također, Povjerenstva su usvojila sljedeće zaključke, koji se upućuju Zastupničkom domu na usvajanje:

- Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH smatra da je koncesijski, institucionalni i pravni postupak koji je prethodio i doveo do gubitka više od 112 milijuna KM u arbitražnom sporu pred ICSID-om u Washingtonu s tvrtkom Viaduct iz Slovenije bio praćen brojnim nepravilnostima. Utvrđeno je nesavjesno i neodgovarajuće postupanje, kao i nečinjenje nadležnih institucija. Također, postoji sumnja na pogodovanje i djelovanje koje je štetilo javnom interesu Bosne i Hercegovine i entitetu Republika Srpska.
- Zastupnički dom Parlamentarne skupštine BiH upućuje Izvješće s javnog saslušanja, zajedno s transkriptom, Tužiteljstvu BiH. Očekuje se da pravosudne institucije pokrenu potrebne postupke zbog osnovane sumnje na organizirane koruptivne radnje usmjerene protiv interesa Bosne i Hercegovine. Sve ukazuje da je cilj tih radnji bio pogodovati i omogućiti zaradu tvrtki Viaduct iz Slovenije. S obzirom na već nastalu štetu po Bosnu i Hercegovinu i njezine institucije pljenidbom imovine, Zastupnički dom traži od Tužiteljstva BiH hitno poduzimanje radnji iz svoje nadležnosti protiv svih odgovornih osoba. To uključuje predstavnike izvršnih i pravosudnih tijela, sudionike u koncesiji, kao i njihove domaće i međunarodne suradnike. Sumnja se odnosi na sudjelovanje u procesu od dodjele koncesije preko njezinog raskida i sudskih postupaka do konačnog gubitka arbitražnog spora (broj: ARB/16/36) u Washingtonu i izvršenja presude.

U skladu s čl. 42. i 122. Poslovnika Zastupničkog doma, izvjestiteljima u plenarnoj fazi imenuju se Mia Karamehić-Abazović i Branislav Borenović

PREDSJEDATELJICA POVJERENSTVA
ZA FINACIJE I PRORAČUN

Mia Karamehić-Abazović

PREDSJEDATELJ POVJERENSTVA
ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE

Branislav Borenović

Prilog:

- Neautorizirani transkript javnog saslušanja od 9. 6. 2025.
- Neautorizirani transkript nastavka javnog saslušanja od 19. 6. 2025.
- Dopis predsjedateljice Vijeća ministara BiH od 18. 6. 2025. (broj akta: 01/8-50-3-39-17/25 i 01/4-50-3-4-36/25)

Dostaviti:

- naslovu
- a/a

NEAUTORIZIRANI TRANSKRIPT
JAVNOG SASLUŠANJA SADAŠNJIH I BIVŠIH PRAVOBRANILACA
PRAVOBRANILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE U ORGANIZACIJI KOMISIJE
ZA FINANSIJE I BUDŽET PREDSTAVNIČKOG DOMA I KOMISIJE ZA BORBU
PROTIV KORUPCIJE PREDSTAVNIČKOG DOMA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BIH
održanog 09.06.2025. godine

PREDSJEDATELJICA
POVJERENSTVA ZA FINANSIJE I PRORAČUN
ZASTUPNIČKOG DOMA
MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Uvažene kolegice i kolege, uvaženi gosti, uvaženi pravobranitelji BiH i bivši pravobranitelji i pravobraniteljice BiH, uvaženi mediji.

Otvaram jasno saslušanje sadašnjih i bivših pravobranitelja Pravobraniteljstva BiH u skladu sa odlukom o javnom saslušanju koju je donijelo Povjerenstvo za financije i proračun, kao i Povjerenstvo za borbu protiv korupcije Zastupničkog doma PSBiH 28.05.2025. godine. Javno saslušanje sadašnjih i bivših pravobranitelja obaviti će se kako bi Zastupnički dom PSBiH saznao potrebne informacije u svezi sa aktualnim arbitražnim postupcima koji se vode protiv BiH, a koji su sadržani u Izvješću Pravobraniteljstva BiH od 25.04.2025. Povjerenstvo za financije i proračun zajedno sa Povjerenstvom za borbu protiv korupcije utvrdili su termin saslušanja i poziva. Pozvali smo osobe navedene u popisu pozvanih, imate ih javno dostupne na stranici Parlamentarne skupštine BiH, kao prilog u sekciji dokumenti za ovo saslušanje.

Otvaram javno saslušanje i dajem riječ predsjedatelju Komisije za borbu protiv korupcije, gospodinu Borenoviću.

PREDSJEDAVAJUĆI KOMISIJE
ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE
PREDSTAVNIČKOG DOMA
BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala kolegici Karamehić.

Vjerovatno jedno od vrlo važnih javnih saslušanja, to je jedan parlamentarni mehanizam koji se možda u prethodnom periodu rijetko koristio, ali u posljednje vrijeme ja mislim da je jako važno da parlamentarci koriste taj institut javnog saslušanja kao dobru priliku da dođemo do određenih saznanja. I shvatite ovo kao priliku da kroz jedan razgovor, kroz jednu vrstu i nekih pitanja i odgovora koje ćemo dobiti dođemo do nečega što je zaista jako važno za javnost, jako važno za BiH i unutrašnje odnose i sve ono što se tiče ogromnih finansijskih potencijalnih reperkusija koje su nas sve iznenadile u posljednjih nekoliko mjeseci. Praksa je dosada bila, evo prvi put mislim da imamo javno saslušanje koje organizuju dva, dvije komisije, Komisija za borbu protiv korupcije u Komisija za finansije i budžet i dogovorili smo se predsjedavajuća Karamehić i ja da na neki način vodimo ovaj čitav proces, da damo priliku svima da daju svoj stav po osnovu

događaja koji su očigledno dugo bili prisutni u tom pravnom sistemu BiH, ali je u posljednjih nekoliko mjeseci to na neki način dospjelo i u javnost i do nas poslanika. Nismo imali puno informacija, ali u svakom slučaju najviše informacija imate upravo vi. Ja predlažem da, prvo da obavijestimo mi smo uputili poziv svima, svim bivšim pravobraniocima i sadašnjim, od 2012. pa do današnjeg dana, do nekog perioda, uzeli smo period neki koji nam možda vremenski daje najveću mogućnost da dođemo do određenih važnih činjenica.

I moram reći da su se odazvali pozivu bivši pravobranilac BiH, gospodin Mladen Mandić, hvala još jednom, aktuelni pravobranilac BiH, gospođa Jelena Cvijetić, dobro došli. Zamjenice Pravobranioca BiH gospođa Magdalena Papić i gospođa Almina Pilav, takođe vas pozdravljam. Rečeno je da će doći i bivši pravobranilac, gospodin Ismet Velić, vjerovatno će malo zakasniti ili nešto se desilo,

_____(?)
/nije uključen mikrofon/
Opravdao je odsustvo.

BRANISLAV BORENOVIĆ

opravdao je da neće doći, i imamo situaciju da dva bivša pravobranioca, gospodin Mariofil Ljubić i gospođa Medina Vilić su se jutros javili kao navodno nešto je bio problem oko poziva, pozivnog pisma iako su se javili, tako da je čudno da je to bio problem, ali u svakom slučaju ćemo procijeniti mi unutar ove dvije komisije da li ćemo i njih pozivati.

Ja predlažem obzirom da smo mi planirali da možda ovaj, ovo javno saslušanje podijelimo u dva dijela, ali znajući da će biti naravno opravdano spriječenih onih koje smo pozvali da ipak zajednički to uradimo na način da ćemo prvo razgovarati sa bivšim pravobraniocem, gospodinom Mladenom Mandićem, ali u svakom slučaju možda u ovom uvodnom dijelu da vas zamolim, i Vas gospodine Mandić, ali i Vas gospođu Cvijetić, da nam ukratko u nekoliko minuta date te ulazne parametre, ulazne informacije, ono što javnost najviše interesuje jer je mnogo, mnogo različitih informacija, da nam samo objasnite gospodine Mandić, evo, poslije možda i gospođa Cvijetić, kako generalno dolazi do tih arbitražnih postupaka? Zašto Sud u Vašingtonu? Šta je uloga drugih, da kažem, važnih međunarodnih centara za rješavanje investicionih sporova? Vidimo da se pominje i Vašington, i Pariz, i Beograd, i Hag, da nam malo date neke ulazne parametre kako to konkretno se vode ti arbitražni procesi, kako do njih dolazi, kakva je uloga institucija u BiH, kakva je uloga tužilaca, tuženih, u svim ovim procesima, da bismo na taj način otvorili nešto što mislim da je jako važno, razjasniti čitavu tu proceduru u nekoliko minuta ako nam možete dati neka objašnjenja, a mi imamo mnogo pitanja koja će biti važna za dalje postupanje jer smatramo da Parlament ima veliku odgovornost u čitavom ovom procesu jer imam osjećaj da nekako institucije nevoljko pričaju o arbitražnim postupcima, posebno onaj dio koji se tiče Vijadukta i onoga što nam slijedi u narednom periodu.

Velika zahvalnost vama, ključnim ljudima Pravobranilaštva BiH, i iz prethodnog i iz sadašnjeg perioda što ste nam na neki način pružili određene informacije ali je u svakom slučaju jako važno da kroz razgovor dođemo do što je više moguće saznanja koja bi nam pomogla da čitavu ovu vrlo kontroverznu situaciju razriješimo jer imam osjećaj da nam nedostaju neke karike u čitavom ovom lancu saznavanja šta se to desilo u čitavom tom procesu i kako smo uopšte došli

u ovako jednu nevjerovatnu situaciju. Imam osjećaj, nekad se sami pitamo da li sanjamo šta se dešava ili je zaista ovo realnost u kojoj živimo.

Predlažem da krenemo gospodine Mandić, evo ja predlažem Vama, Vas da nam kažete nekoliko uvodnih informacija o čitavom ovom procesu, Vašoj ulozi, kako je to sve izgledalo u nekom prethodnom periodu. Interesuje na najviše Vijadukt, ali i ostali arbitražni postupci. I naravno, poslije toga bih zamolio i gospodu Cvijetić da da isto svoje neko viđenje.

Izvolite.

MLADEN MANDIĆ

Hvala.

Ja sam obavljao dužnost pravobranioca od 2011. do 2023. godine. Za to vrijeme sam učestvovao u dvije arbitraže, arbitraže Ugljevik Krajina Osiguranje i negdje do pola u Vijaduktu. Prve dvije arbitraže kao što vam je poznato, prva arbitraža Ugljevika i Elektroslovenije je u zastoju, znači u prekidu je zato što je u isto vrijeme provedena arbitraža i u Privrednoj komori u Beogradu. Krajina Osiguranje bio je spor arbitraža sa indijskim mislim da je biznismen, prezivao se Gubte otprilike. Tu arbitražu je, odnosno Pravobranilaštvo BiH odnosno Republika Srpska je tu arbitražu dobila da bi se pojavila i treća arbitraža gdje tužilac bio slovenački Vijadukt. Sve tri arbitraže, odnosno sve tri arbitraže su na isti način sprovedene, a to znači da pošto su preduzeća većinom bila iz Republike Srpske, Republika Srpska je izričito tražila da ona vodi postupak i za Ugljevik, i za Krajina Osiguranje i za Vijadukt. Zahtjevom da se sklopi sporazum između Savjeta ministara i Vlade Republike Srpske u kome su se, da ne bih se ponavljao stalno, mislim da je svima vama poznato članovi, da jednom od tih članova, čini mi se, u broju 4. da će vlasti Republike Srpske voditi kompletan postupak i da će snositi sve troškove. Što znači, da bi počeli arbitražu vi morate uplatiti odmah 300.000,00 dolara, odnosno po 150.000,00 i da će u slučaju da izgube spor da će platiti vlasti Republike Srpske, odnosno u slučaju da dobiju spor da će BiH kad dobije pare od suprotne strane vratiti odnosno dati Republici Srpskoj. To se desilo samo kod Krajina Osiguranja jer Krajina Osiguranje, mi smo tu arbitražu dobili i na zahtjev vlasti Republike Srpske Pravobranilaštvo BiH je prebacilo određenu svotu. Sad, nemojte me držati za riječ ne znam koliko je, troškovi itd., prebacili smo na račun Republike Srpske tako da smo mi tu svoju obavezu riješili.

Problem nastaje, po meni je problem nastao u Vijaduktu, ja bih samo zamolio, ovaj, komisiju da se suzdržimo od komentaranja arbitraža koje su u toku zato što je to, uzima se kao dokaz. Jer kad sam bio u Parizu u arbitraži bila je neka diskusija takođe u Parlamentu BiH gdje je suprotna strana uzimala kao dokaz sve izrečeno na Parlamentarnoj skupštini, da li na Predstavničkom domu ili Domu naroda, nije bitno. Prema tome, mislim da bi težište trebalo da stavimo na ove arbitraže koje su završene. Vijadukt je specifičan po tome što je, znači od je specifičan po tome samo što je izgubljen. Negdje mislim da je 2016., u desetom mjesecu mi smo dobili registraciju da će se povesti arbitraža od strane slovenačkog Vijadukta, a tužbu smo dobili negdje 2019. godine. Ja sam tu, pošto sam u tom vrijeme funkciju pravobranioca obavljao sam ja, Mariofil Ljubić i čini mi se Medina Vilić. Pošto je preduzeće bilo iz Republike Srpske ja sam preuzeo na sebe da na neki način usklađujem organe Republike Srpske sa Pravobranilaštvom BiH tako da smo, na taj Sporazum sam ja, naravno sa svojim pomoćnicima napravio, odnosno sklopio, poslali ga Vladi Republike Srpske gdje je, mislim da je predsjednik Vlade bila Željka Cvijanović i da je to poslije vraćeno Savjetu ministara. Mislim da je bio Denis, gospodin Denis Zvizdić, ali

mislim da to nije bi bitno. Znači potpisano je onda je krenuo, krenuli su postupci. U tom sporazumu je, mi smo imali više formalnu ulogu, a to znači da sve troškove i eventualne dobitke ili gubitke snosiće Republika Srpska, a naš zadatak je bio, odnosno njihov zadatak je bio po tom ugovoru da izvještava, povremeno izvještava, Pravobranilaštvo BiH kako bi mi mogli da obavještavamo Savjet ministara. Međutim, tu nastaju problemi.

Ja kao pravobranilac u tom vrijeme predsjedavajući nisam, imao sam, u prvom trenutku sam kao sam dobio tužbu naravno da sam je pročitao i ne jedanput, više puta i vidio sam da u toj tužbi BiH, odnosno Republika Srpska vrlo loše stoji, po dokazima, po činjenicama. Nazvao sam ministra Petra Đokića, a obavijestio sam Savjet ministara da se hitno zakaže sastanak u Vladi Republike Srpske i ja sam otišao, mislim da je sa mnom bio čak i Mariofil Ljubić, da smo otišli zajedno na taj sastanak u kome sam im ja predložio da dobro pročitaju, bilo je na tom sastanku su bili direktori ovih privrednih preduzeća, elektro preduzeća iz Republike Srpske koji očito nisu pročitali tužbi i ja sam im rekao da trebaju dobro da pročitaju, da ćemo vjerovatno izgubiti arbitražu i da se probaju nagoditi jer je već u međuvremenu, mi smo dužni po odredbama određenih normi Međunarodnog suda dužni smo po dobijanju tužbe, da šest mjeseci pokušavamo da riješimo mirnim putem što znači dogovorom. Ja sam to prenio ministru Petru Đokiću, mislim da je ponuda bila hiljadu, izvinjavam se, 1.000.000,00 evra da je negdje došla. Poslije sam u kontaktu sa Advokatskom kancelarijom Baroš čuo da je to negdje bila zadnja ponuda 3.500.000,00 evra. Međutim, odgovoreno mi je da on, da ministar Đokić to ne može da riješi sam i da to mora donijeti Vlada. Ja sam još jedan sastanak održao i ponovo sam ih usmjeravao da se to završi jer čini mi se, jer postoje u toj tužbi ko je bude čitao vidite da ima i presude domaćih sudova Republike Srpske u kojima se, iz kojih se vidi da jednu koncesiju ne možete dati dvojici korisnika da za to ne platite naknadu štete što je se, to zna student druge godine prava, odnosno student koji položi obligacije.

Međutim, poslije mjesec dana dobio sam odgovor od Vlade Republike Srpske da od nagodbe nema ništa i da se neće ići na mirno rješavanje nego da su oni 100% sigurni da će dobiti tu arbitražu i da se ide u postupak. Ja sam ih zamolio da me bar obavijeste o čemu se, dokle je postupak došao. Tek sam saznao da je ročište bilo negdje u decembru, ne znam tačno baš koje godine, 2020. čini mi se da je završeno i da sam izgubili taj spor. Ja sam po odredbama Sporazuma napisao dopis Vladi Republike Srpske u kome tražim da se što prije izvrši obaveza jer ko je pravnik zna da arbitražne odluke su pravosnažne i izvršne u prvom stepenu. Protiv njih nema žalbe i da će protokom vremena od trenutka kad je donešena presuda da će se obračunavati kamate. Da li sad, koje pojedinac u Vladi Republike Srpske, Vlada Republike Srpske je tražila mislim da je odlaganje ili poništenje kolegice pomoćete mi, mislim da je poništenje odluke kojima sam ja rekao da ja nisam čuo možda dva slučaja u istoriji arbitraža u zadnjih 50 godina da je poništena arbitražu. I rekao sam da to neće proći, ali mislim to je, oni upravljaju procesom i ja sam se sa njima složio, odnosno nije mi preostalo ništa drugo nego da čekam, mislim nisam se mogao ni složiti ni ne složiti. Oni su odlučili, poslali su to i na kraju naravno, za to vrijeme je išla kamata. I naravno da je Sud odbio to poništenje i da je došlo na naplatu. Ja sam jedno, mislim da sam četiri, pet, akti uputio Vladi Republike Srpske da se što prije plati to da ne bi rasle kamate, jer kamate kad je osnovica velika, onda su i kamate velike. Tako da, čini mi se da, po mom ličnom mišljenju da neko u vlasti Republike Srpske nije to ozbiljno shvatao ili ga je, da vam budem iskren, baš bilo briga jer nisu bile njegov pare. Tako da smo mi od ... 38 i nešto miliona evra došli smo na 110-120.000,00 (?)maraka i svako ... evo u ovom trenutku će biti 18.000,00 maraka će biti kamata za taj dug.

Ja sam poslije toga otišao u penziju, zasluženu naravno, i kolegica me naslijedila, tri kolegice su naslijedile mene i Marija i ja sam poslije toga, nisam, nisam, ovaj, učestvovao u bilo kakvom procesu koji se tiče ijednog, bilo kog arbitražnog postupka koji je u toku.

Ja još jedanput ponavljam, da vas zamolim da se ne iznose ni činjenice ni, bez obzira što je ovo politički, politički stavovi jer se ti politički stavovi koriste protiv BiH kada se vodi arbitraža kao dokaz koji sudije uzimaju kao dokaz jer obično su to anglosaksonske sudije odnosno ... anglosaksonskog prava i njima je svaka riječ dogovorena dokaz.

Ja sam imao toliko.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Hoćemo, možete i Vi gospodo Cvijetić čisto dodati ako imate nešto vezano za ovaj uvodni dio, pa ćemo onda dalje.

JELENA CVIJETIĆ

Dobar dan svima. Evo da vas pozdravim ispred Pravobranilaštva BiH.

Kao što je profesor Mandić rekao, novo rukovodstvo u Pravobranilaštvu BiH je stupilo na dužnost 2023. godine u septembru i ja sam naslijedila predmete koje profesor Mandić vodio. Između ostalog, jedan od tih predmeta je i Vijadukt. Prije nego što konkretno počnem da govorim o ovom predmetu složila bih se sa profesorom, zaista bih zamolila sve nas koji smo ovdje danas da, a i inače u budućnosti kada govorimo o arbitražama, posebno ovim aktuelnim, to je drugačiji pravni sistem, sve što kažemo, upravo ovo što je profesor rekao, može u nekom kontekstu biti upotrebjeno na sudu, a u krajnjem može da ima negativne posljedice, zato to treba vrlo ozbiljno shvatiti, i pri traženju dokumentacije i pri iznošenju informacija u javnost.

Što se tiče samog predmeta Vijadukt, evo ja ću vas obavijestiti da je 18. aprila 2022. godine donijeta ta prva presuda i nakon toga uložena je zahtjev za poništenje, odnosno za ponovno razmatranje i donijeta je odluka u maju 2024. godine da taj zahtjev nije usvojen. Mi smo početkom maja, znači već je to bio 8. maj, dobili dokumentovani zahtjev od tužilaca preko njihovih advokata iz Advokatske kancelarije Baroš gdje su tražili da se odmah isplati iznos koji je dosuđen presudom. Mi smo postupajući po Sporazumu o kome je profesor govorio, dakle Sporazum koji je uredi međusobne odnose Vlade Republike Srpske i Savjeta ministara u pogledu ovog postupka, odmah smo se, istoga dana, obratili odnosno poslali dokumentovani zahtjev kao pravnu radnju koja je predviđena ovim Sporazumom Vladi Republike Srpske. Istovremeno smo se obratili i Savjetu ministara, predložili smo usvajanje informacije kojom Savjet ministara poziva Vladu Republike Srpske da plati ovo dosuđeno potraživanje. Nakon toga, a upravo postupajući po Sporazumu i preduzimajući pravne radnje koje su predviđene sporazumom, mi smo se obratili Vladi Republike Srpske sa 15 dokumentovanih zahtjeva tražeći da se isplata izvrši. Istovremeno smo na isti način postupali i prema Savjetu ministara, uputili smo isto tako tih 15 podnesaka, a u tri navrata, dakle ovaj prvi put kad je tek stiglo i još u dva naknadna puta smo predložili konkretno rješavanje ove problematike, budući da svakim danom kamata u ovom predmetu raste i to su zaista veliki iznosi koji će u konačnom opteretiti budžet.

Nismo dobili odgovor od Vlade Republike Srpske, a prijedlozi koje smo dostavljali Savjetu ministara nisu bili usvojeni na način kako smo mi to predložili. U međuvremenu mi smo dobili, mislim da je to bilo u junu mjesecu prošle godine, dobili smo odluku iz suda u Podgorici, Privrednog suda u Podgorici. To je bila, to je bila odluka kojom se odbija provođenje izvršenja, odnosno ne usvaja se prijedlog za izvršenje, a tužioci su pokrenuli izvršni postupak u Crnoj Gori o to na jednom avionu koji je bio registrovan na BiH, a kao vlasnik je naznačena Vlada Republike Srpske. U tom momentu taj prijedlog je odbijen jer presuda nije bila priznata kao domaća presuda u Crnoj Gori. Nakon toga tužioci su pred sudom, Kantonalnim sudom u Sarajevu podnijeli prijedlog da se ova međunarodna presuda prizna kao domaća sudska odluka u BiH i već tada je bilo vidljivo da će ti izvršni postupci da sve više se pojavljuju i u BiH i u inostranstvu. Kantonalni sud je donio rješenje kojim je priznao ovu međunarodnu presudu kao domaću sudska presudu, dakle ona ima identičnu pravnu snagu kao bilo koja presuda koja je donijeta u BiH i nema apsolutno nikakve prepreke da se na osnovu nje pokrene izvršenje, što se poslije toga i desilo. Pokrenut je prvo postupak pred Osnovnim sudom u Mostaru gdje su kao izvršenici označeni BiH i Centralna banka i taj prijedlog je da se, da BiH isplati taj traženi iznos, a ako ne isplati da predmet izvršenja bude zgrada Centralne banke u Mostaru. Mi smo naravno reagovali, odmah smo uložili prigovor na odgovor na prigovor tražilaca izvršenja smo dali dodatno izjašnjenje. Smatramo da takvo rješenje apsolutno nema osnova jer Centralna banka ne može da bude stranka u postupku ni izvršenik, riječ je o samostalnom pravnom licu. Međutim, taj postupak je sad u toku, čekamo odluku suda.

Nakon toga, Opštinski sud u Sarajevu je donio rješenje o izvršenju gdje je izvršenik BiH, a predmet izvršenja je račun trezora BiH. Takođe, i tu se traži isplata novca, ukoliko se novac ne isplati da se izvršenje sprovede blokadom računa trezora BiH. Tu smo također reagovali, uložili smo prigovor i sad je predmet u fazi rješavanja po prigovoru. U međuvremenu, prije par dana, dobili smo rješenje o izvršenju Osnovnog suda u Banja Luci gdje su kao izvršenici označeni BiH i Centralna banka. U suštini predmet izvršenja je zgrada Centralne banke u Banja Luci. Tu ćemo također uložiti prigovor u zakonom ostavljenom roku. Postoje još dva postupka, jedan se vodi u Luksemburgu na osnovu ove presude. Mi smo dobili u dva navrata obimnu dokumentaciju na francuskom jeziku, otprilike to su oko 400, 500 stranica te dokumentacije. Dio smo preveli, vidjeli smo da se radi o izvršnom postupku koji je pokrenut na osnovu ove arbitražne presude u Luksemburgu. Pravobranilaštvo je odmah uputilo Savjetu ministara informaciju sa prijedlogom zaključka da se angažuje kancelarija sa sjedištem u Luksemburgu da bismo mogli propratiti taj predmet i aktivno reagovati. Ta informacija nije razmatrana na Savjetu ministara, ponovo smo poslali prijedlog zaključka i još uvijek to nije razmatrano na sjednici.

Ovaj drugi postupak je javnosti sigurna sam više poznat od tog postupka nekako je i krenula cijela ova priča o Vijaduktu javno. To je postupak gdje je Eurokontrol na osnovu izvršnog naloga Suda u Belgiji blokirao sredstva BHANSA-e. Mi smo također tu, ovaj, blagovremeno reagovali, izabrali smo advokatsku kancelariju koja je izjavila žalbu na tu odluku. U tim nekim međunarodnim sudovima i arbitražima rokovi su malo duži, tako da je samo to odlučivanje po izjavljenoj žalbi ima neke malo duže rokove u odnosu na naš pravni sistem, tako da taj postupak je također još uvijek u toku.

To je otprilike ovo što se tiče tih, da tako kažem, jedan kratak siže što se tiče svih ovih postupaka koji su u toku. Ja samo želim da istaknem da Pravobranilaštvo, evo govorit ću u svoje

ime sad pošto sam neposredni izvršilac na ovom predmetu, dakle od 01. maja 2024. godine kada sam ja aktivno počela raditi na ovom predmetu, jer do tad se odlučivalo po zahtjevu za poništenje prvobitne arbitražne presude, konstantno radi na ovom predmetu. Dakle, konstantno preduzima sve pravne radnje. Ja sam vam ukratko iznijela siže. Ako rezimirate, vidjet ćete da iz ovog jednog Vijadukta, da su dakle, u toku dva izvršna postupka u inostranstvu po pravilima međunarodnog prava, da su u toku tri izvršna postupka po domaćim pravilima, da smo imali postupak priznanja, da je također bio postupak u Crnoj Gori. Dakle, aktivno se radi na tome, preduzimaju se pravne radnje. Mi nismo bili eksponirani u javnosti pa možda niste bili ni vi svjesni onoga što mi radimo, ali da li je predmet prisutan u javnosti, da li za njega postoji interesovanje ili ne svakako ne utiče na naš rad. Dakle, mi radimo na isti način, da li postoji interesovanje javnosti ili ne.

Evo ja sam tu ako neko ima neko pitanje da odgovorim.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Pa sigurno da je veliko interesovanje, evo, činjenica da je ovdje deset poslanika iz Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine BiH govori u prilog tome da vlada veliko interesovanje i ovoliko prisustvo i medija i ljudi koji hoće da čuju šta se tu dešava, otkud smo došli u takvu situaciju i mislim da je jako važno što ste dali određena saznanja i informacije sa kojima raspolazete kako bismo imali taj kvalitetan uvod i kako možemo otvoriti potencijalna pitanja. Ja ću sad evo u dogovoru sa kolegicom Karamehić otvoriti pitanja poslanika, članova Komisija.

Evo prvo predsjedavajuća Komisije za finansije i budžet, gospođa Karamehić. Izvolite.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Samo par opaski. Mi smo svjesni u skladu sa Zakonom o parlamentarnom nadzoru i u skladu sa Zakonom o zaštiti tajnih podataka BiH da bilo koji podatak za koji vi smatrate da je tajna ili koji bi se mogao koristiti u dokaznom postupku protiv BiH podrazumijeva isključenje javnosti sa javnog saslušanja, te vas molimo da u slučaju da o tome bude riječ, zamolite da javnost bude isključena, odnosno da nam date do znanja tačno koji su podaci javni podaci. Vi također znate da u skladu sa oba ta zakona članovi oba doma Parlamenta nemaju restrikcije na tajne podatke, dakle, imamo mogućnost pristupa svim podacima, samo bez prisustva medija i javnosti.

Imam dva pitanja konkretno. Prvo za gospodina Mandića. Kad ste u Vašem izlaganju rekli da ste po čitanju tužbe, dakle po primitku tužbe imali osnovu da smatrate da je vrlo izgledno da će BiH izgubiti arbitražni postupak, na šta se to tačno odnosilo i da li se Vijadukt kao firma ranije obraćao drugim instancama sudbene vlasti u BiH a da je Vama to poznato po pitanju ovog spora?

I drugo pitanje je za gospodu Cvijetić, da li ste u skladu sa članom 4. Sporazuma o međusobnim pravima i obvezama u vezi s arbitražnim postupkom u predmetu Vijadukt Portorož podnijeli tužbu, bilo kakvu tužbu, zbog kršenja člana 4. koji podrazumijeva da će Republika Srpska snositi sve eventualne troškove arbitražnog postupka, a isto bi dakle i dobila u slučaju da je dobila arbitražni postupak dobila bi profit ostvaren tim arbitražnim postupkom. Dakle, koje ste tačno, osim obraćanja Vijeću ministara i obraćanja instituciji Vlade Republike Srpske, koje ste tačno

pravne korake poduzeli? Koji je sud zadužen za realizaciju ovog Sporazuma? I jeste li se obraćali Tužiteljstvu BiH?

Evo gospodin Mandić prvi, pa može gospođa Cvijetić druga.

MLADEN MANDIĆ

Ja sam došao do zaključka čitajući tužbu iz dva razloga. Prvi razlog je u toj tužbi je 2004. godine data koncesija slovenačkom Vijaduktu od strane Vlade koju je predvodio odnosno čiji je predstavnik bio Pero Bukejlović. Dolazi do smjene vlasti 2006. godine, dolazi nova vlada, na čelu je bio Milorad Dodik koji, znači, istu koncesiju raskida sa Slovincima i daje je, čini mi se, koliko se tačno sjećam, hidroelektranama na Vrbasu. Sasvim je jasno da kad vi date nekom koncesiju pa jednostrano je raskinete, to ko je god pravnik zna dobro, i date je drugom licu, naravno da je prvo lice koje je bilo jer je prvi postoji staro pravilo, prvi u vremenu jači u pravu. Znači onaj koji je prvi imao koncesiju on je, mora mu se nadoknaditi šteta. Druga stvar u toj tužbi se također spominju i dvije presuda suda, pravosudnih organa Republike Srpske, mislim da je Privredni sud jedan i Vrhovni sud, ovaj, u kome se, iz kojih se presuda vidi da je Vijadukt slovenački tom tužbom bio u pravu, međutim ignorisanje takvih presuda, činjenica, po meni nije to neznanje. Republika Srpska i Vlada Republike Srpske je imala u to vrijeme odličnih pravnika i mislim da i dan danas ima ljudi koji se razumiju u obligacije, međutim mislim da je osnovni razlog za to, po meni, to je moje lično mišljenje jeste bahatost i nebriga. Jednostavno nije ih bilo briga da li će Republika Srpska izgubiti 50 ili 100 miliona, po meni. Vjerovatno bi se drugačije ponašali kada bi polagali odnosno kada bi nadoknađivali te izgubljene arbitraže iz privatnih, mislim možda sam malo i pretjerao, ali stvarno ja nisam mogao da shvatim da se, da vas nije briga za narodni novac.

Eto toliko jednostavno. To je to.

JELENA CVIJETIĆ

Vezano za preduzimanje radnji, ja sam u svom uvodnom izlaganju rekla da je Pravobranilaštvo u tri navrata stavilo konkretne prijedloge Savjetu ministara šta treba da uradi. Prvi put prijedlog zaključka je glasio da se pozove Vlada Republike Srpske da ispuni svoju obavezu, taj zaključak nije usvojen. Nakon toga poslali smo novi zaključak gdje smo predložili da se poziva Republika Srpska da isplati ovaj dosuđeni iznos ili da preduzme druge odgovarajuće pravne radnje u roku od 15 dana, a ukoliko to ne učini da se ovlasti Ministarstvo finansija i trezora BiH da postupi po zahtjevima tužioca da BiH isplati ovaj dug, a da nakon toga se protiv Republike Srpske podigne regresna tužba radi naknade isplaćenog novca. Ovaj zaključak također nije prošao na sjednici Savjeta ministara pa smo nakon toga u februaru mjesecu 2025. upravo svjesni činjenice da se presuda ne izvršava, da su kamate na dnevnom nivou skoro 20.000,00 u cilju zaštite imovine, imovinskih interesa ponovo predložili da se pozove Vlada Republike Srpske da plati u roku od 15 dana, ukoliko to ne uradi da to uradi BiH i da se ide sa regresnom tužbom. Suština kod ovakvog odnosa gdje je međunarodnom presudom BiH označena kao tužena, kao pasivno legitimisana i gdje ta međunarodno presuda ujedno predstavlja međunarodnu obavezu BiH, gdje je presuda rješenjem Kantonalnog suda priznata kao domaća presuda, kao bilo koja druga presuda u BiH, gdje i u toj presudi označena stranka BiH. Dakle, jedina mogućnost koja postoji u ovom slučaju sada jeste da BiH plati dug tužiocima a da nakon toga regresnom tužbom tuži Republiku Srpsku i traži isplatu novca koji je isplatila po presudi gdje naravno ima pravo i na zakonske zatezne kamate

i troškove koji su proizašli iz ovih postupaka. Svaka druga tužba u ovom momentu bi bila preuranjena, nema pravnog osnova za podizanje tužbe koja bi bila uspješno završena na sudu.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro.

Ovdje je jasno da se radi o slučaju koji je manje-više završen. On je dobio svoj neki pravosudni epilog, tj. arbitražni epilog i zato je logično da imamo najviše pitanja. Slažem se s Vama da trebamo biti oprezni kod ovih potencijalnih novih arbitražnih sporova da ne bismo ušli u neki sadržaj koji može biti vrlo osjetljiv a kada je u pitanju Vijadukt ja mislim da više tajni nema. Vi morate shvatiti je da ovo mjesto na kojem slobodno treba da otvorimo svako pitanje.

Ovo što je rekao gospodin Mandić je potpuno jasno da su bile koliko sam ja shvatio dvije presude domaćih sudova u Republici Srpskoj, Privrednog suda i Vrhovnog suda, uglavnom dvije presude domaćih sudova u korist Vijadukta i pored toga imamo situaciju da se nije došlo do mirnog rješavanja tog spora. Šta je po vama u suštini, kako ste vi kao pravobranioci, da li ste uopšte u tom procesu imali neku aktivniju ulogu u pokušaju traženja mirnog rješavanja spora između Vijadukta i Vlade Republike Srpske na način koji bi bio u interesu naravno, interesu naših domaćih institucija, u ovom slučaju Republike Srpske? Pa ću onda, imam nekoliko pitanja, jedno po jedno ću.

MLADEN MANDIĆ

Ja sam još u uvodnom izlaganju rekao da sam kad sam pročitao tužbu da je negdje u procentima 90% sam znao da ćemo izgubiti, zakazao sam sastanak i predložio sam, odnosno dobili smo ponude od advokatske kancelarije za mirno rješavanje Mi smo ustvari bili i obavezni po odredbama tribunala znači obavezno da šest mjeseci tražimo mirno rješavanje da ne bi došlo do arbitraže, do spora. Na tom sastanku, na sastanku gdje sam ja bio, to je više ličilo na nekakve parole da su oni u pravu, direktori elektroprivreda, mislim da je iz Gacka, ... i ostalih. Nisu mi dozvolili da im objasnim da ćemo izgubiti 100% nego da smo mi u pravu da ćemo, da ti Slovenci nisu odradili svoj dio posla. Ja sam im objašnjavao da će izgubiti, da bi bilo pametno da se nagode jer je po narodnoj bolje ranjen nego poginuo, prekinuli su taj sastanak i poslije toga ja nisam više imao sa njima, mislim da su sa mnom prekinuli svaki kontakt. Ja sam saznao sa pobočnih, pobočnim linijama saznavao sam otprilike samo neke trivijalne, bezvezne stvari tako da sam saznao čak nisam ni znao da je ročište održano putem video linka, što je po meni znam, tad je bila u zamahu bila čini mi se korona, ali je negdje bila pri kraju. Ali se, ja sam, čak ima i moj dopis gdje sam se ja izrazito protivio da se održava ročište, svi koji su se bavili pravosuđem znaju da je ročište živo, ročište znači licem u lice je sasvim drugačiji osjećaj, sasvim drugačije se ocjenjuju dokazi nego putem video linka koji po meni, ja sam bio protiv međutim ni to mi nije, nisu me poslušali, ustvari ja sam, po meni, to je moje lično subjektivno mišljenje, bio potpuno isključen iz tog dijela, iz dijela koji je bitan za arbitražu, potpuno bio isključen iz procesa, samo eto kad je došla presuda tražili su da se poništi ta presuda. Ja sam im pokušavao da im objasnim, čak ni to nisu poslušali, prema tome možda grub izraz poslušali, nisu objektivno sagledavali činjenice, to je bio osnovni problem. Iz kog razloga stvarno meni to nije jasno ni dan danas, iako sam već evo dvije godine nemam dodirnih tačaka sa Pravobranilaštvom.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

To znači da Vi uopšte niste znali kad je bilo glavno ročište?

MLADEN MANDIĆ

Ne.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Niti ste kontaktirani od strane Vlade Republike Srpske

MLADEN MANDIĆ

Ne.

BRANISLAV BORENOVIĆ

kada je u pitanju

MLADEN MANDIĆ

Ja sam...

BRANISLAV BORENOVIĆ

glavno ročište i generalno kada je u pitanju bilo kakva inicijativa sa strane Vlade Republike Srpske?

MLADEN MANDIĆ

Ne. Ja sam čak insistirao, zvao sam par puta telefonom, ali su uvijek bili zauzeti, tako da ja nisam znao. Ovo da sam, za ročište sam saznao tek jedno tri mjeseca poslije održanog ročišta, saznao sam, to mi je, mislim da mi je to javio moj pomoćnik Mladen koji je rekao da je završeno ročište, ja nisam znao. Tek poslije toga smo dobili presudu koju, mislim, ja se nisam iznenadio jer sam znao da ćemo izgubiti.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro. Kada je u pitanju izbor advokatske kancelarije koja je u ovom slučaju zastupala tuženog tj. Vladu Republike Srpske, da li ste Vi uopšte imali tu bilo kakav uticaj ili ste učestvovali u izboru advokatske kancelarije i da li su oni uopšte kontaktirali Pravobranilaštvo BiH kada je u pitanju slučaj Vijadukt?

MLADEN MANDIĆ

Ja ću možda biti malo opširniji, ali završit ću. Prvi je moj dodir sa tim kućama bio kada je bila u pitanju arbitraža u Ugljeviku. Na sastanku u Ugljeviku pojavilo se jedno, mislim da je jedno 12 tih advokatskih kuća, profesora poput mene, univerzitetskih profesora koji nešto znaju oko toga i ja sam tad rekao da je to previše ljudi, da se previše troši para i mislim da su mene bar u tom

trenutku poslušali i ostala je samo, čini mi se da je ostala jedna advokatska kuća. Ja nisam mogao da izaberem, a u Sporazumu sam bio obavezan da potpišem samo one advokatske kuće koje izabere Vlada Republike Srpske što sam ja naravno i radio. Ja recimo za Vijadukt nemam predstavu ko je, niti sam znao ko je advokatska kuća, ni gdje im je sjedište, apsolutno nisam znao. Tako da ja nisam imao nikakvih dodirnih tačaka niti sam mogao da utičem na izbor. To je bila, jer, pazite, ako plaća, ako vlast Republike Srpske plaća advokatsku kuću pa sasvim je normalno da će ona i izabrati advokatsku kuću, odnosno ako plaća troškove, ako izgubi i tako dalje, da plaća tu tužbu sasvim je normalno da će ona i izabrati advokatsku kuću shodno njenim kriterijumima.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Ipak vrlo je važna jedna paralela. Koliko sam shvatio Vas, ima i pozitivnih primjera gdje se uspjelo u arbitražnim sporovima posebno kada je u pitanju onaj slučaj vezano za Krajina Osiguranje iz Banja Luke gdje je, koliko je nama poznato, Vlada Republike Srpske dobila taj spor. Naravno i bilo je Pravobranilaštvo uključeno. Spor je iznosio, troškovi su bili negdje 1.100.000,00 eura koji su plaćeni na račun Vlade Republike Srpske. Pa sad me interesuje, pazite, imate jednu situaciju da, kakva je Vaša bila ulogu kada je u pitanju bio ovaj arbitražni spor vezano za Krajina Osiguranje u odnosu na Vijadukt? Koliko vidimo u Vijaduktu ste bili potpuno isključeni samo ste formalno davali da kažem akte, potpisivali onako kako je sporazum definisan između Vlade Republike Srpske i Savjeta ministara u kojem je jasno koje kako na koji način imao ulogu, ali je u slučaju Krajina Osiguranja imam osjećaj sad u istom sistemu, u istom društvu, u istom političkom ambijentu imamo jednu dobitnu kombinaciju u kojoj bi volio znati kakva je bila Vaša uloga, da li ste bili mnogo intenzivnije u saradnji kada je bila Krajina Osiguranje arbitražni postupak ili je isti slučaj bio kao Vijadukt? Da nam to samo malo razjasnite da ne bude da je sve po automatizmu izgubljeno, da ima i slučajeva gdje je i dobijen određeni spor.

MLADEN MANDIĆ

Pa ja mislim da će i Ugljevik pošto je već presuda, da je to otprilike, on je u zastoju, mislim da se neće aktivirati pošto ne možete, pravni osnov je potpuno isti te tužbe, mislim da neće biti tu nekih problema. U Krajina Osiguranje smo mi imali odličnu saradnju sa, čini mi se da je tad predsjednik Savjeta ministara bio Tegeltija, Tegeltija, i imao je on svog savjetnika, mislim da sam mu zaboravio ime, nećete mi zamjeriti, slabo pamtim imena i mi smo zajedno radili sigurno šest, sedam mjeseci. Mi smo išli u Arhivu BiH, Republike Srpske, tražili dokaze, zajedno smo birali, birali smo advokatsku kuću, čini mi se da smo izabrali advokatsku kuću iz Beograda, Đurić, tako se zvala, koja u Srbiji zastupa jedno, čovjek je do sad dobio 80% i htio sam da vam kažem da je taj neki sukob, odnosno rivalitet između Pravobranilaštva BiH i Vlade Republike Srpske ili Pravobranilaštva Republike Srpske apsolutno vještački stvoren jer jer Krajina Osiguranje pokazala da smo mi odradili odličan posao jer je njihov, taj Indijac gubitelj je tužio Krajina Osiguranje, izgubio je spor. Mi smo dobili arbitražu i te pare koje je on uplatio mi smo prebacili Vladi Republike Srpske. Za razliku od Vijadukta stvorila se neka klima koju ja nisam mogao da shvatim. Nisu imali povjerenja u mene pošto dolazim iz Republike Srpske i Srbin sam, ja nemam pojma zbog čega, tražili su da to isključivo, da se ja potpuno odstranim iz tog predmeta tako da sam ja služio samo da potpišem, ili ja ili Mario, zavisi koji je od nas predsjedavao u tom trenutku, jer Pravobranilaštvo tako funkcioniše. Osam mjeseci predsjedava jedan, osam mjeseci drugi, osam

mjeseci treći pravobranilac je iz tri različita naroda. Prema tome, mislim da ja se ne mogu oteti utisku da taj Vijadukt je odrađen neozbiljno, bahato i mislim da je to nešto što se ne bi trebalo ponoviti u nekim budućim vremena jer saradnja Pravobranilaštva BiH i svih ostalih iz Federacije, iz Republike Srpske mora biti bez političkih upliva, čisto pravna, jer pravo ne poznaje ni vjeru, ni naciju, ono poznaje činjenice i dokaze, sve ostalo je politiziranje koje po meni ničemu ne vodi.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Još samo jedno maksimalno dva pitanja s moje strane. Pitanje uvaženoj pravobraniocu gospođi Cvijetić. Kada je u pitanju tužbeni zahtjev Vijadukta, tu je vjerovatno i sad, on sadržava i neki račun na koji se novac treba uplatiti u slučaju da ga tužilac dobije. Da li se Vi bavite provjerama ko je nosilac tog računa, je li to zaista firma Vijadukt ili se radi o nekom drugom pravnom licu koje u ime Vijadukta može taj novac da naplati? Može pitanje i Vama gospodine Mandiću i Vama, evo izvolite.

MLAĐEN MANDIĆ

Ja mislim da kolegica nije, ovaj, ona je došla tek poslije pet, šest mjeseci je došla. Kad smo dobili presudu i zahtjev za isplatu novca, meni je, mislim za dan, dva se javio čovjek, mislim iz Slovenije ali je naš jezik dobro govorio i rekao mi u slušalicu da se novac ne isplaćuje Vijaduktu jer je Vijadukt u stečaju. Kasnije sam ja saznao da je tu, ustvari su dva čovjeka koja imaju sekretaricu i mislim da nemaju ni imovine i da je jedan od njih u stečaju. Poslije toga, poslije mjesec, dva mislim da je kolegica došla i ja stvarno ne znam dalje. Znam samo da su u stečaju i da je stečajni upravnik tražio da se ne uplaćuje novac Vijaduktu nego da se uplati stečajnom upravniku. Vi znate da u slučaju stečaja da je stečajni upravnik smjenjuje i direktore, vlasnike i da se on pita, odnosno da je on taj koji rukovodi ostatkom preduzeća.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Pitanje je i za Vas, gospodo Cvijetić, isto.

JELENA CVIJETIĆ

U prijedlozima za izvršenje koje su podnijeli tužioci radi prinudne naplate ovog potraživanja kao jedan od obaveznih elemenata, to propisuje Zakon o izvršnom postupku jeste i račun na koji treba da se isplati dug. Mi smo upravo u prigovoru koji smo upućivali na ta rješenja o izvršenju prigovarali na tu činjenicu da tužioci uopšte nisu stavili u samom prijedlogu za izvršenje nisu stavili na koji račun taj novac treba da se uplati. Takvi prijedlozi za izvršenje nisu potpuni, to je Sud trebao da vrati da se upotpuni sa svim elementima, jer evo sad da imamo tu mogućnost u prijedlog za izvršenje, odnosno u rješenju o izvršenju koje je Sud odobrio, račun ne postoji. Oni su u nekim naknadnim izjašnjenjima na naš prigovor, to mislim da je slučaj bio pred Osnovnim sudom u Mostaru, oni su naveli da im nije jasno zašto je takav naš prigovor kad BiH uplati novac, oni će dostaviti račun. Trenutno prema stanjima u spisu, u svim spisima koje mi imamo nema tog računa u rješenju o izvršenju Suda. Činjenica je da su advokati u dopisima koje

su dostavljali tražeći isplatu stavljali, iskreno da Vam kažem, ja ne znam da li je to račun nekog fonda ili na koga se odnosi, to su neke skraćenice, strani je naziv, strana je riječ u pitanju, neke su skraćenice i stavili su njihov račun.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Pa malo je nevjerovatno da naši domaći sudovi donose takve presude o izvršenju a da apsolutno ne raspolažu saznanjima o računima na koji treba taj novac da legne. To je, ako sam Vas tako dobro shvatio.

JELENA CVIJETIĆ

Naše, mi smatramo da je takav prijedlog za izvršenje nepotpun i da je Sud trebao da vrati tražiocima izvršenja da taj, tu činjenicu odnosno taj podatak dopune, jer vi imate situaciju svaki put kad Sud donese rješenje o izvršenju on ostavlja rok od osam dana za dobrovoljno izvršenje. Dakle, ostavlja vam se mogućnost da vi sami u roku od osam dana isplatite to. Evo sad i da hoće, da postoji sad finansijska sredstva da se to uplati prema rješenju o izvršenju koje je Sud u Mostaru i Sud u Sarajevu odobrio, tog podatka nema.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Imam još jedno pitanje za vas oboje i naravno za ostale. Mene interesuje sad ovako kao građanina ove zemlje kako tužioci biraju mjesta gdje će tražiti izvršenje? Je li on to tako po nekom svom, da kažem, nahodenju, kako baš su oni izabrali jedan kantonalni sud ili drugi kantonalni sud ili ne znam, sud u Evropskoj uniji, kako tužilac ide ka određenom sudu, na osnovu čega, na osnovu kojih saznanja ili je to otvoren prostor, gdje, pazite, moram vas pitati jer ovo sad što smo čuli je zaista u najmanju ruku, za mene bar, skandalozno vezano za način kako se planira raspolagati sa ogromnim novcem. Pazite, 100.000.000,00 KM na taj način nekome isplatiti a da nemate sve podatke je za mene zaista, zaista nevjerovatno, ali evo volio bih da čujem i od gospodina Mandića i od Vas kakva je praksa generalno, kako se uopšte tužioci odlučuju da idu određeno mjesto, ovaj, izvršenja, na koji sud?

Izvolite, može, svejedno.

MLAĐEN MANDIĆ

Ma ja ću samo kratko. Ja pošto sam, nisam upoznat sa ovim načinom izvršavanja ali ja Vam mogu ono kako se to radi u praksi. Tražilac izvršenja traži najpogodniji način za izvršenje. Ako izvršenik dobrovoljno ne izvrši radnju, odnosno bilo šta drugo, onda tražilac izvršenja predlaže sudu najlakši način na koji on smatra da sud može da izvrši određenu radnju da bi se tražilac izvršenja namirio. Prema tome, advokatska kuća koja zastupa Vijadut ona traži i tražit će i dalje, ali naravno da je sasvim logično da je BHANSA i zgrada čini mi se u Mostaru, da je to najpogodniji momenat jer je to preduzeće koje, mislim da dobro, materijalno da ima žiro račun, ovo sam, ovo ne znam sigurno ali mislim da negdje ima u inostranstvu, u Briselu čini mi se ili u Luksemburgu, ne znam tačno, ali to je vrlo opasno. Znete koliko kada blokira se račun BHANSA-e, nebo iznad BiH kontrolisale bi druge države, BiH bi izgubila puno više nego što bi platila BiH

ili Republika Srpska arbitražnu odluku. Prema tome, to sve zavisi od tražioca izvršenja, ima slobodnu volju i on traži.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Izvolite, gospodo Cvijetić.

JELENA CVIJETIĆ

Evo u konkretnom slučaju, sud, Opštinski sud u Mostaru je nadležan jer se nalazi nekretnina Centralne banke u Mostaru i onda se po toj mjesnoj nadležnosti bira i sud. Dakle, ako se nekretnina nalazi na području, odnosno na području sjedišta tog suda, onda je taj sud nadležan. Ista je situacija i sa Banja Lukom, a Opštinski sud u Sarajevu je nadležan za ovo izvršenje na računu trezora, jer je sjedište institucija BiH u Sarajevu i to je ta nadležnost. Nadležnost nije sporna, međutim ono što je nama sporno i što smo mi prigovarali u tim prigovorima, Zakon o izvršnom postupku je vrlo jasan. Vi kad idete u izvršenje, idete na jedan predmet izvršenja. Dakle, idete na novac, na nekretnine, pokretne stvari i slično. Uvijek je najlakše da se naplati pljenidbom tekućeg računa ili recimo prodajom neke atraktivne, vrijedne nekretnine i mislim da je to sad rukovalo tužioce. Međutim, odredbe ZIP-a su vrlo jasne. Vi morate iscrpiti jedan predmet izvršenja, vi ne možete ovo što su tužioci uradili. Vi ne možete uzeti jednu istu presudu istovremeno ići kod pet sudova za isti dug, to je zloupotreba. Jer vi stvarate ogromne troškove postupka na taj način. Dakle, ako ste uzeli jedan predmet izvršenja, evo neka je to sad ovaj u Mostaru, vi taj predmet morate voditi do kraja i završiti. Ako se ne naplatite, tek tad stižete uslove i mogućnost da idete na drugi predmet.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Jeste li obavijestili sve sudove koji vode izvršne predmete o tome da su izvršni zahtjevi podneseni na drugim sudovima?

JELENA CVIJETIĆ

Mi smo to u prigovorima isticali, to su procesni prigovori koji se ističu u okviru prigovora. Da, jesmo.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Znači svi su svjesni da su oni...

JELENA CVIJETIĆ

Da, ovaj, znate kako, obraćanje sa sudom ne ide na taj način. Vi morate kroz pravne lijekove, prigovore, žalbe isticati te stvari. To su prigovori, presuđene stvari i slično. To smo sve isticali.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Znači, svi sudovi pred kojima su oni pokrenuli izvršni postupak su upoznati o činjenici da je isti izvršni postupak pokrenut i na drugim instancama u drugim zemljama? To Vas pitam.

JELENA CVIJETIĆ

Da.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Pitanje za gospodina Mandića. Po Zakonu o Pravobranilaštvu u članu 13. stav (20) ako Pravobranilaštvo smatra da ne treba pokrenuti postupak pred sudom ili drugim organom ili treba povući tužbu ili se odreći tužbenog zahtjeva, priznati zahtjev protivne stranke ili zaključiti poravnanje, zatražit će od subjekta kojeg zastupa stav o daljem postupanju. Ako se ne postigne saglasnost u mišljenju ili ako subjekat koji je zastupan ne odgovori u određenom roku, konačnu odluku donosi Kolegijum Pravobranilaštva i o tome obavještava subjekat kojeg zastupa. Da li je Kolegijum Pravobranilaštva u doba dok ste Vi bili pravobranitelj poduzimao ikakve aktivnosti o zaključenju poravnanja u skladu sa članom 13. stav (20) Zakona o Pravobranilaštvu?

MLADEN MANDIĆ

Ja taj član znam napamet.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Ja ga čitam zbog medija.

MLADEN MANDIĆ

Oko Kolegija, bile su izmjene i dopune Zakona o Pravobranilaštvu, u slučaju da se ne daje saglasnost stranka koju zastupa Pravobranilaštvo, da to donosi Kolegijum za poravnanje i tako dalje. Međutim, ovdje treba imati u vidu jednu krucijalnu stvar a to je tzv. delegirana nadležnost. Pravobranilaštvo, odnosno Savjet ministara BiH je delegirala nadležnost postupanja Republici Srpskoj, to je po domaćim zakonima, znate otprilike to se i u upravnom postupku i u svim tim postupcima može, da veća instanca, institucija može ustupiti predmet, to se radi i u sudovima, nižem organu na postupanje. Prema tome, mi nismo ni imali mogućnost jer nas Sporazum koji je zaključen između Vlade Republike Srpske i Savjeta ministara je nas ostavio bez bilo kakvog alata da sklapamo ugovora, presklapamo ugovore, donosimo na kolegijumima, prema tome, nismo Pravobranilaštvo u slučaju Vijadukt, BiH, bilo je faktički potpuno isključeno iz radnje, a ni pravno nismo mogli jer stranka u postupku po međunarodnom pravu je bila BiH, međutim po unutrašnjem našem pravu bila je Republika Srpska i radi se o delegiranoj nadležnosti. Prema tome, Pravobranilaštvo BiH nije, ja recimo znam da u Republici Srpskoj Pravobranilaštvo Republike Srpske ne zastupa javna preduzeća, tako da ja čak i ne znam ko zasutpa, mislim da su to da li neki pravnici ili kuće, tako da je, čini mi se da je Pravobranilaštvo Republike Srpske apsolutno nema nikakvih uticaja, odnosno ne zastupa javna preduzeća za razliku od Pravobranilaštva BiH gdje zastupa, znači, sve imovinsko-pravne interese BiH u cjelini.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Ja ću imati na kraju dva pitanja vrlo direktna, ali ćemo to ostaviti za kraj. Ja bih sad zamolio i uvažene zamjenice pravobranioca, da li imate nešto da dodate u ovoj fazi, ako imate nekoliko vaših saznanja, zapažanja, pa ćemo otvoriti prostor i za ostale kolege da postavljaju pitanja.

_____ (?)

Hvala Vam, predsjedavajući. Pozdravljam prisutne poslanike i novinare.

S obzirom da su bivši pravobranilac gospodin Mandić i gospođa Jelena Cvijetić koja je zadužena ovim predmetom vrlo detaljno i iscrpno sve objasnili, ne vidim nešto posebno da bi trebalo dodati. Mogu jedino reći da još u vezi sa ovim izvršenjima koja se provode u BiH pred Općinskim sudom u Mostaru i sad došlo nam je prije nekoliko dana, Osnovnim sudom u Banja Luci, kao drugoizvršenik je označena Centralna banka BiH da smo mi tu uložili prigovor u smislu da Centralna banka nije strana u postupku. To je, ona je osnovana Zakonom o Centralnoj banci, to je posebno pravno lice i bez ikakvog osnova, po mišljenju Pravobranilaštva, nezakonito uvučena je u ovaj izvršni postupak i mi smo u tom smislu prigovarali i čekamo odluke u vezi sa našim prigovorima.

To je, hvala.

BRANISLAV BORENOVIĆ

/nije uključen mikrofoni/

Hvala, izvolite.

_____ (?)

Evo i ja pozdravljam sve prisutne.

Možda ono što je kolege su detaljno objasnile ovu cijelu situaciju, međutim ono možda što je još bitno naglasiti da je Pravobraniteljstvo u trećem mjesecu ove godine predložilo Vijeću ministara da formira pregovarački tim sa predstavnicima odnosno odvjetnicima Vijadukta kako bi se postigao način izmirenja dobrovoljnog ovog duga po arbitražnoj presudi i ti pregovori su sa suprotnom stranom trajali petnaestak dana. Nažalost, nismo uspjeli postići sporazum oko dobrovoljnog načina ispunjenja obzirom da smo mi predložili da Vijadukt odustane od kamata i da da neki dodatni rok od šest mjeseci da se izvrši ta presuda. Čak se pregovaralo i o roku od pet godina obročne otplate, međutim suprotna strana je takav prijedlog doživjela kao uvredu i nisu htjeli da pregovaraju. Očigledno svjesni svoje pravne pozicije koja je puno bolja u odnosu na BiH.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Izvolite kolege, ima li pitanja? Kolega Emriću.

JASMIN EMRIĆ

Zahvaljujem, predsjedavajući. Srdačan pozdrav svima.

Zahvaljujem se pravobraniocima na uvodnim riječima, na detaljnim odgovorima i na informacijama koje smo dobili. Uglavnom u ovom dijelu koji je prethodio postavljeno je dosta važnih pitanja koje se odnose na ovaj arbitražni spor i konačnu odluku arbitražnog tribunala, odnosno na obavezu BiH da plati ukupna dugovanja po ovom sporu. Ja bih ovo sada pojednostavio na način da imamo dvije pravne situacije. Jedna je situacija od jednostranog raskida ugovora o koncesiji do konačne odluke arbitražnog tribunala, a druga situacija od konačne odluke arbitražnog tribunala vezano za izvršenje po toj odluci pa sve do danas. Dakle, imamo podijeljene uloge i odgovornosti. Za ovu prvu pravnu situaciju koliko sam ja shvatio iz odgovora profesora, uzrok cijelog ovog spora i dugovanja je jednostrani raskid ugovora o koncesiji i tu je odgovornost onih koji su znajući odredbe tog ugovora ipak jednostrano raskinuli taj ugovor i zbog toga BiH treba da plati 120.000.000,00 KM. To je posao za Tužilaštvo BiH, ja to tako vidim. I sada detalji dalje, Tužilaštvo, dokumentacija, mislim da imaju dovoljno posla, radi se o vrlo, vrlo složenom, ja bih sada sumnjao da se radi o organiziranom kriminalu kada sve povežem tu mrežu kako se stvari dešavaju, pogotovo kada to povežemo sa ovom drugom pravnom situacijom u izvršenju. U izvršenju konačne odluke arbitražnog tribunala gdje nemamo firmu, ona je u stečaju, nema adrese. Istraživači, novinari, književnici, da ih sada ne imenujem, otišli su u Portorož, utvrdili da na toj adresi gdje treba da je ta firma nema ništa, nema adrese, nema računa, nema računa, sad smo dobili informaciju u presudi o izvršenju. Pa kome ćemo mi dati 120.000.000,00 KM? To je jedna apsurdna situacija. Ja kao laik u pravu ne mogu da to shvatim da u pravnom smislu ne možemo tu sada situaciju raspetljati da u tom dijelu raščistimo stvari. Da li baš mi moramo nekoj firmi koja nema adrese, koja je u stečaju, koja ima ili nema zaposlenih, dakle nema nikakvog statusa, da li baš njima moramo dati ova sredstva? Ima li pravne zaštite BiH, pravne zaštite imovine i imovinskih interesa BiH u tom kontekstu? To je ono što ja upućujem pravnoj struci, odnosno Pravobranilaštvu koje treba u skladu sa zakonom da pravno zaštiti imovinu i imovinske interese BiH. To je sad ono što mene zanima, što smo svi zainteresirani da se ta stvar zaštiti jer to je jedna potpuno apsurdna situacija. Uvažavajući ovo što ste Vi rekli da ste isticali prigovore, da se ne može izvršenje pokrenuti na više pravnih stvari ili predmeta, dakle, sve to treba raščistiti. Kakva je to mreža, s čim se to mi suočavamo? Naravno, moramo prihvatiti i ovo što sam rekao u ovoj prvoj pravnoj situaciji cjelokupnu tu odgovornost i neodgovornost i to se mora raščistiti, ali ono što je jako važno je sada, ovo sada unutar BiH. Pitanje Pravobranilaštva, kolegica je postavila jasno pitanje. Dakle, Pravobranilaštvo je bilo zaduženo od Predstavničkog doma prije mjesec dana po s Sporazumu između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Srpske člana 4. pokrene pravnu zaštitu imovine i imovinskih interesa BiH. Da li ste tu nešto uradili? Dakle, u tom kontekstu, jer niste bili direktni u tome osim što ste...

BRANISLAV BORENOVIĆ

Pitanje za gospođu Cvijetić, je li tako?

JASMIN EMRIĆ

Da, tako je.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Izvolite.

JELENA CVIJETIĆ

Što se tiče ovog prvog dijela, ako je to bilo pitanje, ne znam da li je bila Vaša konstatacija ili pitanje vezano za taj račun i eventualnu isplatu koja bi bila. Naši prigovori su upravo išli u tom pravcu i sigurno da ni jedno izvršenje odnosno konkretna isplata ne bi bila moguća dok se ne dobije validan tekući račun. BiH je obavezan po međunarodnoj presudi koja je pravosnažna, konačna, dakle ne postoji mogućnost njenog preispitivanja da Vijaduktu i ova dva fizička lica isplati taj iznos. To je takle obaveza utvrđena presudom i ta obaveza se ne može ni na koji drugi način, ovaj, mislim ni preispitivati ni poništavati ni slično. Način isplate naravno da se neće isplatiti na neki račun koji dostavi tužiocima a da se ne vidi kome se to isplaćuje. To su konkretne radnje kada dođe do toga. A vezano za ovaj zaključak koji ste rekli, ovaj, gdje je zaduženo Pravobranilaštvo da preduzme pravne radnje, upravo sam govorila o tome u uvodnom izlaganju. Dakle, Pravobranilaštvo od maja prošle godine u kontinuitetu preduzima pravne radnje. Bez obzira na zaključke skupštine, komisija i bilo čega drugog. Dakle, naša nadležnost je vrlo jasna i definisana zakonom i nikakva neka druga zaduženja nas neće dodatno motivisati ili demotivisati da radimo. Ja sam rekla, imali smo priliku da razgovaramo na više komisija i sjednica gdje ste Vi bili, ali evo radi javnosti ja ću to još jednom ponoviti, jedina mogućnost koja postoji kod podnošenja tužbe jeste kad BiH isplati tužiocima, da ima mogućnost regresne tužbe prema Republici Srpskoj. Jer sad u ovom momentu apsolutno nikakva šteta za BiH, njenu imovinu i njene imovinske interese nije nastala. Ona je stranka u postupku, ona je pasivno legitimisana. Vi nemate mogućnost da podnesete tužbu u ovom momentu. Svaka tužba je sad preuranjena.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Izvolite kolega Emriću, nek završi.

JASMIN EMRIĆ

Meni nije jasno koje ste vi pravne radnje poduzimali osim što ste imali službenu korespondenciju sa Vijećem ministara i pisali Vijeću ministara da oni trebaju nešto uraditi. Ali vi po zakonu u skladu sa vašom inicijativom imate mogućnost i obavezu da zaštitite imovinu i imovinske interese BiH. Dakle, prekršen je član 4. Sporazuma između Vijeća ministara i Vlade Republike Srpske. Prekršen je taj član 4. Sporazuma zbog toga što Vlada Republike Srpske nije izvršila svoju obavezu koju nikada nije zanijekala. U članu 4. tog Sporazuma oni priznaju, cjelokupno dugovanje koje nastane, cjelokupnu štetu, sve da će Vlada Republike Srpske isplatiti u ime BiH u tom članu 4. i to nije izvršeno. Šta ste vi tu uradili da zaštitite imovinu i imovinske interese BiH po tom članu 4. Sporazuma?

JELENA CVIJETIĆ

To je upravo ono što, o čemu sam Vam ja govorila. Ja možda trudim se u svojim izlaganjima da ne koristim neku pravnu terminologiju da bi pokušala to što jednostavnije da približim. Vi imate, to o čemu Vi govorite, dakle, gdje imate povjerioca, dužnika i nekog ko je preuzimaoca obaveze, to je jedan institut obligacionog prava, preuzimanje ispunjenja, ali i taj institut zahtijeva da onaj ko je dužnik, konkretno označen kao dužnik, što je u ovom slučaju BiH, tek kada u cjelini ili djelimično izvrši obavezu prema povjeriocu, što u ovom slučaju su tužiocima, tek tad se stiče mogućnost i dospijeva da se može obratiti preuzimaocu ispunjenja. Dakle, kad

prekrši ugovor. Jer to je pravni odnos, ovo o čemu Vi govorite. To Vam je pravni odnos između dužnika BiH i trećeg lica koje je preuzelo. To je taj pravni odnos koji se temelji na osnovu ugovora, u ovom konkretnom slučaju Sporazuma i taj koji je preuzeo obavezu ne odgovara povjeriocu, dakle, ne odgovara tužiocima Vijaduktu, nego dužniku. Tek kad dužnik isplati obavezu povjeriocu, onda se stiče pravo njegovo da to potražuje od trećeg lica. To je institut obligacionog prava, to je struka, razumijete. Ne znam na koji način bi Vam to uspjela jednostavnije približiti.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Znači, samo sekunda, kolega Emriću. Samo da shvatim jesam li Vas dobro razumjela. Dakle, postoji Sporazum čiji je član 4. evidentno prekršen. Vi ste se po vlastitim riječima obraćali Vijeću ministara ukazujući na potrebu da vlasti Republike Srpske, odnosno Vlada Republike Srpske isplati taj novac, je li Vas shvatam u redu? Dakle, vi ste se obraćali ukazujući Vijeću ministara da je potrebno da Vlada Republike Srpske ispuni taj Sporazum, a sad nam kažete da je potrebno da BiH realizira obaveze prema Vijaduktu pa onda da Vlada Republike Srpske realizira isplatu tih obaveza prema BiH. To je jedno pitanje i drugo, neovisno od, dakle, potraživanja, ovdje je sklopljen Sporazum između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Srpske. Neovisno od potraživanja, koji je sud nadležan za provođenje tog Sporazuma i ko je odgovoran da prijavi Tužiteljstvu BiH kršenje tog Sporazuma i da li ste podnijeli bilo kakvu prijavu Tužiteljstvu BiH na osnovu činjenice da je Sporazum prekršen? Ponavljam, neovisno od izvršnog postupka.

JELENA CVIJETIĆ

Evo ja sam Vam, ja se izvinjavam, ostala sam Vam dužna ta dva odgovora, prvi put ste pitali nego je krenula diskusija pa nisam Vam odgovorila. Ovo o čemu Vi govorite, to što je Pravobranilaštvo predložilo Savjetu ministara, mi tu govorimo o dobrovoljnom ispunjenju. Sad se može pojaviti neko sasvim treće lice i da kaže evo ja u ime BiH ću platiti dug Slovincima, dakle, to je dobrovoljno ispunjenje i tu nema nikakvih problema. Problem nastaje u situaciji kad nema dobrovoljnog ispunjenja, kad treba ići prinudna naplata. Sporazum nema snagu izvršne isprave. Vi sa jedne strane imate presudu Međunarodnog suda, tribunala, gdje imate nju i kao međunarodnu obavezu. S druge strane, imate priznatu kao domaću presudu. Dakle, jaču pravnu snagu ima presuda u odnosu na sporazum. Ovaj Sporazum je suštinski, evo možda će, ovaj, profesor Mandić bolje reći šta je bila intencija Sporazuma. On je zapravo trebao da bude samo dokaz koji bi u eventualno, ukoliko bi se desilo da se izgubi, kao što je sadašnja situacija, kada se dođe na sud da on bude jedan od dokaza kojim bi se na što efikasniji način dokazala osnovanost tužbenog zahtijeva. To je intencija Sporazuma. Evo Vi ste ga kreirali, mislim, Vi bolje.

I samo, izvinjavam se, da završim ovo, nadležan je Sud BiH. Što se tiče prijave kršenja sporazuma nije krivično djelo. Dakle, to je opet u domenu građanskog prava, ali pred Tužilaštvom BiH se vodi krivični postupak, mislim da je u fazi istrage po prijavi advokata tužilaca, a Pravobranilaštvo je isto dopisom uputilo Tužilaštvu, dostavilo presude radi eventualnog postupanja ukoliko smatra da postoje elementi određenog krivičnog djela.

MLAĐEN MANDIĆ

/nije uključen mikrofon/

...da vam pojasnim uopštene stvari. Pazite, prva i osnovna stvar, do tog Sporazuma nikada nije trebalo doći. Znači, nigdje u Zakonu o Pravobranilaštvu BiH niti u zakonima Republike Srpske, ako tuži neko BiH odnosno preduzeće na teritoriji BiH, odgovorna je BiH ali ne po odlukama nego po bilateralnim sporazumima između Slovenije, pošto je BiH sklapala te sporazume ne vodeći računa o svojim potrebama, tako da imamo sa Slovenijom, mislim da sa Hrvatskom nemamo, čak sa Indijom imamo sporazum po kojem BiH će odgovarati za sve sporove koji se dese na njenoj teritoriji bez obzira da li je u bilo kom dijelu entiteta, da li je u nekom entitetu. Prema tome, na insistiranje, znači to je bio ultimatum Vlade Republike Srpske od prvog dana, od prve arbitraže, vidite Ugljevik, pa zatim Krajina Osiguranje, pa zatim Vijadukt je bilo insistiranje da će oni preuzeti jer oni nemaju povjerenja u državne organe i nemaju povjerenja u pravobranioaca Mandića, eto. To je suština svega. Prema tome, to je nepotrebno zakomplikovalo sve odnose jer je te postupke trebalo, moglo da vodi i Pravobranilaštvo BiH što je i po zakonu trebalo da uradi i u saradnji sa naravno hidroelektranama, sa ... Ugljevik i sa svim ostalim, međutim ta nekakva isključivost, po meni, vrlo neozbiljna i mislim neuka. Prije svega neuka je dovela da smo mi iskomplikovali postupke koji su pravno veoma jednostavni, radi se o tome. Jer pazite, Sporazum je sklapan zato što se mislilo da će se dobiti arbitraža, međutim naravno da se ne može svaka arbitraža dobiti, jedna se izgubi, jedna se dobije. E pa kad se izgubi arbitraža, onda se pozivamo na zakone, a kad smo sporazum sklapali ja sam to pominjao kad smo sklapali te sporazume, ja sam opominjao da može doći do komplikacije. Upravo se to desilo što sam ja govorio jer ja sam bio protiv toga, ali mene u suštini, ja zastupam Savjet, zastupao sam Savjet ministara, ja moram poslušati volju Savjeta ministara, a kažem to je isključivo bilo insistiranje vlasti Republike Srpske, čak i pismeni zahtjevi.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

MLAĐEN MANDIĆ

To je toliko.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Izvolite, ima li još? Ima li pitanja još? Ako nema...

Izvolite Miro? Koleginica Pekić. Mikrofon samo.

MIRA PEKIĆ

Evo ga, jeste.

Pa dovoljno smo čuli i sve je jasno u odgovorima. Ono što moramo reći što je suština da je jedno preduzeće 2004. godine dobilo ugovor o koncesiji. Praktično je 10 godina čekalo da počne nešto da radi, da nije ništa radilo to isto preduzeće, da je 2014. godine taj ugovor raskinut i da se onda nekim obračunom došlo do ogromne cifre, izgubljene dobiti ili ne znam već čega, nečeg imaginarnog, što to stvarno nisu troškovi koji su nastali, evo po nekom mom mišljenju i dalje na kraju, evo BiH, odnosno Republika Srpska dužna da plati taj iznos. Ono što mi je, moje pitanje ide

i gospođi Cvijetić i gospodinu Mandiću, ako mogu da pojasne. U periodu 2016. godine kada je dobila BiH obavijest da će ići arbitraža Vijadukta protiv BiH, do 2019. kada je počela zvanično arbitraža, da li je postojao pravni proces koji je mogao da dovede do osporavanja te arbitraže? Da li je BiH imala elemenata da ospori arbitražu, odnosno da se taj spor riješi na domaćim sudovima ili da riješe sami Republike Srpska i Vijadukt? To je...

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

BRANISLAV BORENOVIĆ
/nije uključen mikrofon/
Ko će ako neću ja.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ
/nije uključen mikrofon/
Nismo mi, mi ne kontrolišemo, pritisnite ponovo.

BRANISLAV BORENOVIĆ
/nije uključen mikrofon/
Ja, ja sam isključio.

MIRA PEKIĆ

Drugo pitanje je kada već govorimo o ovim arbitražama, nećemo pričati o ovim koje su u toku, ali evidentno je da imamo potpisanih međunarodnih sporazuma i da će biti tu određenih troškova. Da li postoji način da se ti dugovi po arbitražama plaćaju kao krediti u ratama, da li je moguće? Obzirom da to opterećenje koje dolazi na budžet, ja sad ne govorim da li je to budžet Republike Srpske, Federacije ili BiH, ali to opterećenje je ogromno. Da li postoji način da se prilikom tih, da samo Pravobranilaštvo predloži način izmirenja obaveza na više godina, odnosno više rata, jer jedino tako. Ovo je ogroman udarac na budžet i mislim da ne može ni jedan budžet, ni jednog entiteta niti budžet BiH izdržati sve ove arbitražne sporove.

I treće, nije mi jasno, tri suda u BiH, Sud u Mostaru, Sud u Sarajevu i Sud u Banja Luci su prihvatili da arbitražni, da priznaju presudu i da se presuda takva prizna, a da ne postoji žiro račun i da ne postoji račun na kojem će isplatiti sredstva od prodaje, evo konkretno zgrade. Koliko vidim da priznanje presuda u Belgiji, u Luksemburgu nije još završeno, da ste vi uložili određenu dokumentaciju i da li je u tim zahtjevima za priznanje presuda, da li su tu dostavljeni žiro računi i podaci o firmi koja je tužila BiH?

MLADEN MANDIĆ

Odgovorit ću Vam na prvo pitanje, ja za ovo drugo nisam bio prisutan. Mi smo ulagali prvo, mi smo, odmah što smo dobili tužbu dali smo prigovor tzv. Pasivne legitimacije što znači, jer stvarno kad pročitate Statut arbitraže, vidite da tužena strana ne mora biti samo država BiH, može biti i entitet, može biti i opština, može biti bilo koja pravno lice. Međutim, problem je nastao u tome što, ponovo ponavlja, što je BiH u nekom vremenu u tim nekim investicionim tzv.

ugovorima ili sporazumima koje su potpisivali vlade i jednih i drugih zemalja, obavezala se. Znači, bez obzira, to vam je nešto kao *lex specialis*, poseban zakon u kome se BiH obavezala da ona preuzima sve obaveze odnosno sve postupke na teritoriji BiH, a da će ona svojim unutrašnjim naravno zakonodavstvom to riješiti. Prema tome, mi smo naravno da smo mi dali prigovor, međutim Sud je to odbacio i BiH, mi smo to tražili i u prvoj i u drugoj i u trećoj ovoj tužbi, svaki put je to Sud odbacio. Viša sila.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Gospodo Cvijetić, Vi odgovorite šta imate.

JELENA CVIJETIĆ

E hvala.

Vezano za ovu isplatu u ratama, jeste li mislili konkretno na Vijadukt ili generalno na...?

_____ (?)
/nije uključen mikrofon/

JELENA CVIJETIĆ

Generalno, što se tiče Vijadukta evo koleginica Papić je to pojasnila. Formiran je dakle taj tim za pregovore čiji je zadatak bio da sa tužiocima probaju da nađu rješenje upravo o načinu plaćanja. To je praksa iz zemalja u okruženju, upravo ste dobro rekli da čak budžeti mnogo razvijenijih zemalja nisu u stanju da podnesu takve udare finansijske i upravo zbog toga se stupa u pregovore i pokušava se naći način, modalitet. Obično je praksa da se odustane od kamata, da idu neka ta obročna plaćanja i slično, ali pregovori su nešto što nije obavezujuće i u suštini zavisi, ovaj, poprilično je na dispoziciji stranaka. Ako jedna stranka onako bolje stoje u tim pregovorima ona i diktira te uslove, tako da taj dio se ne može konkretno reći da li bi u određenom slučaju bilo ili ne. A ovaj, u konkretno u Vijaduktu, to nije moglo da se uradi. Jednostavno tužiocima to nisu htjeli da uradi, ne znam iz kog razloga ali evo gledajući sa stanovišta struke, jer i ja sam se bavila advokaturom, pretpostavljam da su oni osjetili svoju superiorniju poziciju, da imaju sredstva i predmete izvršenja, imaju presudu i idu u izvršenje.

A ovo što se tiče priznanja presude i tog žiro računa možda nisam dovoljno jasno objasnila. Sud u Luksemburgu i u Belgiji direktno je prihvatio da primjenjuje odnosno da izvršava ovu presudu dok po zakonima naše zemlje da bi došlo uopšte do izvršenja potrebno je da se ta presuda prizna. Dakle, podnosi se prijedlog Kantonalnom sudu u Sarajevu, to je propisima regulisano o kom sudu je riječ. Ta presuda se prizna kao domaća presuda. Dakle, uopšte taj sud koji priznaje presudu on ne ulazi u proispitivanje sadržaja te presude, postoji zakon na osnovu koga se to radi i prizna tu presudu. Ni u jednoj presudi ne stoji žiro račun, možda to nisam dovoljno, znači presuda ne sadrži žiro račun. Kada se dođe do izvršenja ta presuda predstavlja izvršni naslov, odnosno predstavlja ispravu koja je podobna da se na osnovu nje pokrene izvršenje i piše se prijedlog za izvršenje. Taj prijedlog ima svoje određene elemente, da bi se nešto izvršilo mora imati određene elemente da bi faktički to bilo rješivo u konkretnom slučaju. E u tom prijedlogu za izvršenje nije naveden žiro račun. Znači, naše je duboko ubjeđenje da sudovi koji su postupali po tim prijedlozima su bili dužni da ih vrata na dopunu, jer zakon to propisuje. Ne možete postupati po

neurednom podnesku, to imate u upravi, u bilo kom procesnom zakonu. Da bi se postupalo mora biti u skladu sa zakonom, dakle da sadrži sve elemente. Ja sam davno naučila na svom prvom poslu da se odluke suda ne komentarišu, dakle vi imate pravne lijekove u okviru kojih možete reagovati i mi smo na to vrlo jasno istakli argumente i uvjerena sam da će oni biti uvaženi.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Ima li još? Hajmo, ovaj, gospoda Ermina, kolega Emrić, kolega Mandra.

Hoćemo li da čujemo pitanja ili ćemo? Hajte, izvolite.

ERMINA SALKIČEVIĆ-DIZDAREVIĆ

Dobar dan svima. Hvala lijepa, predsjedavajući.

Vrlo kratko. Obzirom da je u pravu jedino majka uvijek izvjesna, a imajući u vidu sve ovo što smo čuli jutros, ja sam još uvijek posebno samo zainteresirana za slučaj Centralne banke u odnosu na Vijadukt. Ono što mene zanima jeste da, obzirom da je Pravobranilaštvo BiH uložilo prigovor prema Mostaru, tek ćete pisati prigovor vezano za Banja Luku. Moje pitanje glasi, za slučaj da prigovor koji Pravobranilaštvo ulaže komentarišući odluke Suda u Mostaru u smislu zapljene imovine Centralne banke ne budu usvojene, znači da ipak bude potvrđena ta neka prva odluka i da se napravi izvršenje nad imovinom Centralne banke, bez obzira što Centralna banka je samostalna institucija i tako dalje. Šta onda? Može li se to desiti? Kakvi su vaši komentari jer ja i dalje imam strah nad izvršenjem za imovinu Centralne banke.

Gospoda Cvijetić.

JELENA CVIJETIĆ

Evo, hvala. Ja bih zamolila koleginicu Pilav da Vam ovaj dio vezano za Centralnu banku pojasni.

ALMINA PILAV

Hvala Vam.

Dakle, kad je u pitanju Centralna banka a vezano za Vaše pitanje, o prigovoru odlučuje sud koji je donio rješenje, to je Općinski sud Mostar i Osnovni sud Banja Luka. Ukoliko naši prigovori ne budu usvojeni i ne bude izmijenjene odluke odnosno rješenja sudova, mi ćemo ići žalbom Kantonalnom sudu u Mostaru, odnosno Okružnom sudu u Banja Luci. Mi vjerujemo da će sudovi imati sluha za ove argumente koje smo istakli a to je dakle da Centralna banka nije bila stranka u postupku a to je institucija koje sposobna da bude stranka u postupku zato što je pravno lice osnovano Zakonom o Centralnoj banci kao prvo i kao drugo Centralna banka ni jednim dokumentom nije preuzela na sebe obavezu da plati taj dug. Ukoliko bi to bilo sporno onda bi se to rješavalo u parnici.

BRANISLAV BORENOVIĆ

/nije uključen mikrofoni/

Izvolite kolega Emrić i kolega Mandra.

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

BRANISLAV BORENOVIĆ
/nije uključen mikrofoni/
Hajde kolega Mandra.

NERMIN MANDRA

E hvala. Sve vas pozdravljam.
Kratko. Koliko smo arbitražnih postupaka imali u prošloj godini? Koliko ih je okončano? Koliko po njima dugujemo? Ako imate tu informaciju molim vas. Koliko arbitražnih postupaka je trenutno aktivno protiv BiH? I ukoliko imate informaciju koliko postupaka je vezano za područja, za firme ili procese na području Republike Srpske, a koliko sa područja Federacije?

JELENA CVIJETIĆ

Mislim da mi, ne znam Vam sad baš tačan broj, ali mislim da imamo oko desetak arbitražnih postupaka trenutno sad, 10, 11, u Pravobranilaštvu, s tim da morate napraviti razliku, evo ovo i što je govorio profesor Mandić. Vi imate najave arbitraža gdje se

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/
Registraciju...

JELENA CVIJETIĆ

da, registracija, gdje se ostavi nekih šest mjeseci da se pregovara. Mi imamo, Savjet ministara je formirao Pregovarački tim za investicione arbitraže koji je sačinjen dakle, od predstavnika Pravobranilaštva, Ministarstva pravde i finansija i spoljne trgovine i mi već sad taj tim sa dolaskom novog rukovodstva, ovaj, došli su i novi članovi. Mi aktivno radimo na tome, tako da određeni postupci su u toj fazi. Ja bih istakla dva postupka iako možda to sad nije došlo do arbitraže, ali u toku prošle godine Pravobranilaštvo je uspješno završilo dva velika postupka. Jedan je riječ o GAVI vakcinama, mislim da je to otprilike vama svima poznato gdje je BiH u vrijeme korona uplatila čak 12.000.000,00 dolara, iskoristila je mislim oko 2.000.000,00 za te vakcine i GAVI je jednostavno zadržao 9.000.000,00 dolara. Mi kad smo ušli u taj postupak ugovoreno je pravo Velike Britanije i arbitraža u Švajcarskoj. Mi smo ušli u taj postupak, Pravobranilaštvo je pregovaralo, oni su uplatili u prvobitnoj tranši 7.000.000,00 dolara, 2.000.000,00 su zadržali kao troškove. Mi smo uspjeli vodeći pregovore da vratimo i ta 2.000.000,00 koji su uplaćeni na račun budžeta BiH. Isto tako Pravobranilaštvo je uspješno završilo prošle godine postupak koji je isto tako izvršni postupak sa elementom inostrane arbitraže gdje je traženo 9.000.000,00 eura pred sudom u Švajcarskoj. Dakle, određeni postupci ne dođu do arbitraže konkretne, ali nose ozbiljne finansijske posljedice i onda ako se vođenjem pregovora preko pregovaračkog tima ili direktnih ovako neke stvari se mogu preduprijediti što smo mi uradili u ta dva postupka. Tačan iznos Vam

ne mogu sad zaista reći, mislim ogroman je iznos, ali ovaj, taj podatak Vam mogu svakako naknadno dostaviti.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

I imamo kolega Emrić, kolega Kešo, je li tako? I to je to.

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

BRANISLAV BORENOVIĆ

Sljedeći put ćete Vi biti predsjedavajući, je li može?
Kolega Kešo, hajte.

SAFET KEŠO

Hvala lijepo.

Sve vas srdačno pozdravljam i zahvaljujem se našim cijenjenim gostima što su nam dali ove potrebne informacije. Zapravo ovo javno saslušanje je saslušanje od javnog interesa i to je nešto što treba znati i siguran sam da će ga možda pažljivije nego naši građani odslušati i odgledati i ova druga strana koja je te vučije oči usmjerila prema nama s namjerom da opljačka ovu zemlju i ovaj narod. To treba imati u vidu. Ima mjesta, napomena uvažene kolegice Karamehić-Abazović da ukoliko postoje informacije koje bi nam mogle štetiti u daljnjem postupku ne govorimo na ovom javnom saslušanju i imao sam potrebu da to napomenem.

Sve ukazuje na to, ja ću biti kratak, da je zapravo slučaj Vijadukt pokušaj uvježbavanja jednog modela pljačke države BiH i nije nimalo slučajno pitanje mog uvaženog kolege Nermina Mandre o broju aktivnih arbitraža u ovom trenutku ili onih koji su u najavi. Dakle ukoliko nekom prođe ovaj model pljačke, a ja pretpostavljam, imam pravo da pretpostavim jer sve ukazuje na to, onda će se on, pretpostavljam, implementirati u nekim drugim slučajevima i iz toga je ova naša potreba da obavimo javno saslušanje zaista potpuno opravdana i ovo je samo zapravo otvaranje cijelog niza aktivnosti koje ćemo mi dalje poduzimati. Ja sam evo sticajem okolnosti član Komisije za borbu protiv korupcije i bilo nam je jako važno da imamo ove informacije.

Želio bih samo postaviti uz ove konstatacije koje je kolega Emrić također kazao, sve je zapravo počelo kako je i uvaženi profesor Mandić rekao, raskidom koncesije, jednostranim raskidom koncesije, zna se i ime čovjeka koji je naložio taj raskid, to je Milorad Dodik i ja sam zaista, zahvaljujem se profesoru na ovoj vrsti otvorenosti, iskrenosti, rekao je da to nije neznanje. Dakle, to nije učinjeno iz neznanja, prema tome, predložiti ću naravno i vjerujem da je to uobičajena procedura da se transkript ovih naših razgovora danas u potpunosti dostavi svima nama, je li, koji smo učestvovali, svima nama barem u ovim komisijama, pa ćemo se kasnije u narednim fazama zakačiti za pojedina mjesta.

Htio bih samo postaviti pitanje:

- a) postoje li elementi krivičnog djela u slučaju jednostranog raskida koncesije,
- b) u slučaju odbijanja izvršenja Sporazuma, jer ste kazali da Sporazum još uvijek nema te elemente pa me malo zanima taj momenat, ili je on nastao zapravo s nečijim predumišljajem? Professor je govorio o tome da su insistirali da se napravi ta vrsta sporazuma, pa sve to liči zapravo i daje elemente evo i opravdanje za ovu moju pretpostavku da je riječ o jednom organiziranom modelu ili pokušaju da se on uspostavi.

I zanima me naravno u procesnom ovom pravu, odnosno u procesnom smislu ili na toj ravni, kakav mi možemo očekivati ishod kada je evo slučaj Vijadukt u pitanju?

Hvala lijepo.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Treće pitanje, kakav se može očekivati ishod u slučaju Vijadukt...

MLAĐEN MANDIĆ

Ja treće pitanje nisam čuo.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Kakav se može očekivati ishod u slučaju Vijadukt konačni, to je treće pitanje.

MLAĐEN MANDIĆ

Kakav će ishod biti Vijadukt?

BRANISLAV BORENOVIĆ

Konačni, da, da.

MLAĐEN MANDIĆ

Dobro, hajmo onda ćemo od pozadi.

Formalno-pravno BiH mora platiti taj dug, a to je po međunarodnom pravu, mislim da će krenuti pljenidba imovine, čak se mogu uvesti i sankcije BiH ako ne poštuje međunarodnu presudu. Na koji način će se to riješiti sa Republikom Srpskom, po meni je to regresna tužba, meni nije jasno da se ne može dogovoriti u Savjetu ministara. Ja Vam govorim sad kao građanin ne kao pravobranilac. Ako Savjet ministara može odvojiti 100 miliona za nekakvu zgradu, a ne može da plati, pazite, vrlo važno je, ako se ne kupi ta zgrada od 100 miliona, neće BiH doživjeti pljenidbu imovine u inostranstvu niti će doživjeti sankcije. Ako ne izvrši u razumnom roku to će se desiti, to Vam je tako.

Prvo pitanje, da li u elementima, pazite, ono što je moje lično mišljenje, opet govorim kao čovjek ne kao pravobranilac, mislim da su te ne samo u Republici Srpskoj nego u cijeloj BiH, koncesije su postale način da se opljačka imovina BiH na razne načine, a jedni od tih su i koncesije. Da li ima krivičnog djela? To trebate pitati tužioce jer moraju postojati elementi krivičnog djela, biće krivičnog djela i tako dalje. Znači mora se dokazati namjera, sad, nebitno da li je mito, korupcija i tako dalje i tako dalje, a mora da tužilac dokaže. To Pravobranilaštvo ne može dokazati ni u bilo kakvom slučaju, niti je pozvano da ono o tome diskutuje.

SAFET KEŠO

Nije mi, izvinjavam se, nije mi bila namjera naravno da Vi date eksplicitan sud, nego Vaš lični stav dakle o tome, da li ovdje postoje elementi krivičnog djela, Vaš lični, ali ukoliko ne želite da to kažete, molim lijepo.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Ima li...

MLAĐEN MANDIĆ

To je moje, da Vam budem iskren, ja nemam lijepo mišljenje o tim koncesijama nit imam lijepo mišljenje o postupku prilikom koncesije po pitanju Vijadukta, ali to je čisto moj, lični moj stav, mislim da je to proizvod neodgovornih, bahatih radnji. Da li u tom ima elemenata krivičnog djela, to morate da pitate Tužilaštvo.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Je li to to? Imam, hajte i Vi pitajte, imam i ja dva pitanja za kraj, rekao sam.

AIDA BARUČIJA

Pozdravljam sve prisutne, zahvaljujem predsjedavajućem.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Kolegica Aida.

AIDA BARUČIJA

Ja bih se samo zahvalila našim dragim gostima na dolasku, na korektnim odgovorima, na iscrpnom obrazloženju. Ja sam svoje odgovore dobila iz diskusija svojih kolega, tako da nemam dodatno pitanje. Nekako ste nam rasvijetlili sve ovo što se dešava oko Vijadukta i mnogo nam je sad jasnije šta država BiH treba da napravi i šta ste vi sve uradili, a čini mi se iz vaših izlaganja da ste uradili sve što je bilo u vašoj moći.

Hvala još jednom, hvala.

(?)

/nije uključen mikrofoni/

BRANISLAV BORENOVIĆ

Aha, kolega Emrić, da, da, izvolite.

JASMIN EMRIĆ

Ja sam samo dao prednost kolegama koji su se prvi put javljali, ali htio bih samo još dvije, tri nedoumice. Dakle, već izvršenje traje nad prihodima BHANSA-e. Da li to aktivira član 4. Sporazuma? To je jedno pitanje i da li

_____(?)
/nije uključen mikrofon/

JASMIN EMRIĆ
pa dobro, odgovorit ćete. Evo može odmah odgovoriti, oprostite.

JELENA CVIJETIĆ

Ne traje izvršenje, sredstva BHANSA-e su blokirana, ali nisu prebačena tužiocu. Dakle, ona su samo zamrznuta. Ta sredstva nisu prebačena tužiocu na račun nego su samo blokirana.

JASMIN EMRIĆ
Ali koliko sam shvatio neminovno će biti prebačena, jer mi taj dug moramo platiti.

JELENA CVIJETIĆ
Da Vam pojednostavim

JASMIN EMRIĆ
/nije uključen mikrofon/

JELENA CVIJETIĆ

da Vam pojednostavim, onog dana kad se desi situacija da BiH iz budžeta isplati, bit ću kolokvijalna, 10,00 KM ili u izvršnom postupku neko zaplijeni od te iste BiH 10,00 KM stiču se uslovi, ja ću biti prva, evo pošto sam neposredni izvršilac na ovom predmetu, koja će podnijeti regresnu tužbu za tih 10,00 KM.

JASMIN EMRIĆ

Da, međutim iz budžeta BiH se izdvajaju sredstva BHANSA-i da bi ona mogla održavati tekuće poslovanje. Prema tome, to je već šteta. To je već za mene izvršenje, dozvoljavam da sam laik, međutim zanima me u zakonodavstvu BiH, u odnosu na Zakon o zaključivanju međunarodnih ugovora, u odnosu na Zakon o uplati javnih prihoda, postoji li pravni osnov zaštite interesa BiH u smislu da dužnik ili krajnji korisnik vraća svoj dug? Jer postoje ti instrumenti u tim zakonima, da li se tu moglo tražiti rješenje i treba li se tražiti rješenje i kad u kojem trenutku, to su sva pitanja koja mene muče, na koja nisam dobio odgovor iz svih ovih informacija i izvještaja, ali dobro. Mislim da tu se moramo i tu stvar raščistiti jer ne znam zašto onda te odredbe u tim zakonima ako se to ne može realizirati u tom smislu, već znači isključivo BiH mora da to plati, a onda kad će BiH od dužnika to naplatiti? Ja sam skeptičan po tom pitanju, dakle ja sam po tom pitanju skeptičan. I još jedno pitanje, s tim ću završiti, zanima me tko je odgovoran za kamate? Da li je kršenjem člana 4. Sporazuma nastala šteta u iznosu kamata koje su već sada dostigle iznos od približno ne znam, negdje 7.000.000,00 KM. Je li se ta šteta u tom iznosu kamata mogla izbjeći i tko će na kraju za to odgovarati? Mi moramo to sve skupa ispitati.

Hvala.

MLAĐEN MANDIĆ

Evo ja ću pokušati da Vam objasnim. Kolegica je bila vrlo jasna. Pazite, da bi Vi mogli da pokrenete tu regresnu tužbu morate imati pravni osnov, a pravni osnov je namirenje duga od strane BiH i mislim da to čak i laiku je jasno. Znači dok se ne plati BiH ne postoji pravni osnov za podnošenje tužbe, regresne tužbe. Da završimo, mislim ponavljamo se 16 puta.

Dalje, zadnje pitanje je bilo da li kamate. Pazite, šteta, kamata je, dnevna je kamata, prema tome, naravno da je i uračunavanje kamata je šteta nastala za BiH, ali u trenutku kada BiH plati iznos sa kamatama, ona taj isti iznos i te kamate dobija nazad od Republike Srpske, a zato je, rekla Vam je kolegica, nadležan Sud BiH, čak i u hitnom postupku mogu, ali da Vam budem iskren nešto što je vrlo bitno. Zar se ne može dogovoriti na Savjetu ministara da se iz budžeta to riješi da se izbjegnu i regresne tužbe i sudovi i teške i ružne riječi.

Toliko.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Je li to?

Aha, izvolite kolega Dedić. Koleginica Ermina i Rejhana i Vi. Da, važi.

ŠEMSUDIN DEDIĆ

Pa evo danas od Pravobranilaštva dobili informaciju da ovaj Sporazum koji je potpisalo Vijeće ministara sa Vladom Republike Srpske da je manjkav.

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

ŠEMSUDIN DEDIĆ

Da je manjkav. Znači, prvo rečeno je da je kršenje Sporazuma nije krivično djelo, da Sporazum nema snagu izvršne presude, da do Sporazuma nije trebalo ni doći. Ja znam da Vijeće ministara, Vlada Republike Srpske, ti organi izvršne vlasti donose ponekad i političke odluke, ali zato državno Pravobranilaštvo donosi zakonite i stručne odluke i upozorava politički organ, izvršni, da ne može potpisivati određene sporazume gdje nema pravne zaštite države BiH.

Da li ste prilikom potpisivanja ovog Sporazuma dali pozitivno mišljenje na navedeni Sporazum? Pitanje broj jedan, da li vas je uopšte Vijeće ministara kontaktiralo i da li ste dali pozitivno mišljenje na navedeni Sporazum?

Broj dva, da li bi to ponovo uradili i imate li ovakvih sporazuma još koje Vijeće ministara potpisalo sa Vladom Republike Srpske ili Vladom Federacije ili drugim organima, jer ovo su sad posljedice. Uzrok je po meni Sporazum kojim je dato pravo i delegirana nadležnost Vlade Republike Srpske da vodi ovaj postupak i uz sva upozorenja državnog pravobranioca koji je bio svjestan da loše stojimo po pitanju navedenog arbitražnog postupka, da nismo imali mehanizam da zaustavimo taj proces. Znači, shvatili ste me šta sam mislio pitati?

MLADEN MANDIĆ

Jesam otprilike. Pazite...

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/
Mikrofon.

MLADEN MANDIĆ

Izvinjavam se. Svako pravno lice u BiH preko Pravobranilaštva koje nema status pravnog lica njega zastupa Pravobranilaštvo. Ali svako pravno lice ima i može da sklopi sporazum, prema tome ne postoji nikakva zakonska odredba koja bi to osporavala.

Druga stvar, taj Sporazum, znači to nije prvi sporazum samo za Vijadukt. Takav isti sporazum je postojao i za Ugljevik i za Krajina Osiguranje i za Vijadukt. Znači, to je od prvog na insistiranje na zahtjev Vlade Republike Srpske, traženo je od Savjeta ministara da se napravi sporazum kome će oni preuzeti svu odgovornost, znači voditi, izabrati advokatske kuće, na kraju i platiti troškove, jer pazite sudske troškove koje morate platiti unaprijed za arbitražu je platila Republika Srpska, nije BiH. U sva tri predmeta. Prema tome, ovdje se radi čisto o nekom korektnom, fer odnosu. Pravo vam je jasno. BiH je obavezna da isplati, regresnom tužbom će vratiti te pare. A korektno je da se dogovore u Savjetu ministara da se 100.000.000,00 sa zgrade prebaci na račun Vijadukta i riješen problem. Znači zakonski drugačije ne može. Mi možemo još pričati sa vama još 10 dana, to vam je tako.

Jeste zadovoljni, jesam sve odgovorio?

BRANISLAV BORENOVIĆ

Izvolite, kolega.

ŠEMSUDIN DEDIĆ

Ja mislim da smo danas imali odluku Vijeća ministara sa propisanim obavezama Vlade Republike Srpske da sa jedinstvenog računa blokiramo dio sredstava koji se raspodjeljuje Vladi Republike Srpske i naplatimo obaveze prema Vijaduktu, da ne bi bilo ništa sporno. Sporno je što smo potpisali Sporazum koji nema snagu izvršne presude i onda smo se doveli u situaciju da plaćamo nešto pa da idemo ponovo u neki drugi, treći postupak, iz tog razloga sam pitao Vas da li je Pravobranilaštvo kreiralo ovaj Sporazum i da li je manjkav sad u odnosu na ovu situaciju i šta trebamo mijenjati ubuduće, jer očito da je manjkav. Ako imamo sporazum kada jedna strana neće, evo prvi put da neće Vlada Republike Srpske da isplati svoju obavezu, šta radimo. Znači mislim da treba pronaći efikasnije alate kako i na koji način Pravobranilaštvo štiti državnu imovinu i kako u ovim situacijama iz potpisanih sporazuma ima mogućnost naplate tih sredstava. Jer mi sad idemo, mi na Parlamentu imamo izmjene zakonskih rješenja kako bi definisali ovu situaciju.

MLADEN MANDIĆ

Uvaženi kolega, mislim da nijedan sporazum na svijetu nema snagu izvršne isprave. Izvršna isprava ima samo sudske presude i pravosnažne izvršne sudske presude. Mislim da ima u

tzv. sporovima manje vrijednosti a to su računi plaćeni, mjenice, računi i tako dalje. Ja se slabo razumijem u finansije ali znam da nijedan sporazum ne postoji, znači da bi sporazum bio realizovan mora postojati sudska presuda jer sudska presuda ima, znači pravosnažna, izvršna, ima snagu, sve ostalo je proizvoljnost i mislim jednostavno to kako Vi predlažete nije moguće. Pravno nije moguće, a faktički ne znam.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hajte Rejhana, Rejhana hajte Vi.

REJHANA DERVIŠEVIĆ

Zahvaljujem. Pozdravljam predsjedavajućeg, posebno naše goste, profesora posebno, naravno i Vas Jelena.

Većina mojih pitanja danas zapravo je, da kažem da ste odgovorili. Na to se neću vraćati. Ja evo sad postavljam nama pitanje, članovima odnosno koji smo danas prisutni na ovom javnom saslušanju i predlažem da mi pozovemo Vijeće ministara na nastavak saslušanja iz nekoliko razloga. Dakle, potpuno je jasno da su oni upozoravani na vrijeme, to smo čuli. Slali su im se prijedlozi, pa zaključci da trebaju da isplate, na koji način da isplate, da je to način da bi se pokrenula regresna tužba. Znači oni su učinili zaista sve, odgovorili na sva naša pitanja. Onaj koji je sljedeći u ovom lancu zapravo koji treba jeste Vijeće ministara. Na kraju krajeva, Predstavnički dom je usvojio zaključke o načinu rješavanje isplate duga, ako se sjećate, nije to davno bilo. Šta su oni uradili, pa dajte da nam odgovore. Dakle, mi tačno tamo navodimo da ima tih 100.000.000,00. Dajte ljudi platite, nemojte nas u dužničko ropstvo dalje slati. Ne samo BiH, na kraju će Republika Srpska to da plati, ali mislim da i oni na isti način, ja evo predlažem da nastavak saslušanja bude takav da se na njega pozovu Vijeće ministara.

Zahvaljujem.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Kolega Kešo, Vi ste je li tako?

SAFET KEŠO

Da, da. Zanima me čisto mišljenje evo tu su ljudi od struke i hvala im još jednom, mislim sad nam je svima bliža ova problematika. Mi ne bavimo se ovim pitanjima ali smo dužni da ih razumijemo. Dakle, pitanje je kako naplatiti dug od onoga ko ga je napravio? Dakle, to je suština. U članu 5. Zakona o uplatama na jedinstveni račun se kaže da je Uprava za indirektno oporezivanje zadužena da ubire poreze i da ih dijeli prema formuli entitetima i Distriktu Brčko, Upravni odbor odlučuje. U članu 11. stavu (3) se kaže ako entiteti u potpunosti izvrše svoje međunarodne finansijske obaveze, stiču pravo na potpunu isplatu. Pa je li tu rješenje, pazite. Mi ćemo doći do tog modela, to mora biti tako. Dakle, ja ne vidim zaista, dakle ovako ili onako mi ćemo stići do tog modela. Na kraju krajeva, ja sam glasao za ove zaključke evo koja je pominjala i uvažena kolegica prije mene. Međutim i tih 100.000.000,00 koje ćemo mi iz budžeta državnog uzeti, to su

državne pare. Dakle, mi praktično samo nam je rečeno nemojte iz desnog džepa nego platite iz lijevog džepa naroda, tu štetu a ja govorim o tome da je potrebno da štetu plati onaj ko je napravio.

MLADEN MANDIĆ

Gledajte, što se tiče, ja sam rekao tih 100.000.000,00 iz jednostavnog razloga što svakim danom taj dug raste i nije više 100.000.000,00 nego je, bit će 150. Znači, svakim danom, da se taj dug plati da bi se izbjegla ta kamata a onda riješiti na koji način će to riješiti. Postoje stotine načina, uvaženi kolega, ali to zavisi od Savjeta ministara, isključivo od Savjeta ministara koji je dužan kao izvršna vlast, koji je dužan da riješi, na koji način to moraju da riješe Savjet ministara. To Pravobranilaštvo jer Pravobranilaštvo zastupa samo stranku, stranka je Savjet ministara odnosno BiH. Ja Vam cijelo vrijeme pokušavam to, Pravobranilaštvo je učinilo sve što je moglo i u vrijeme dok sam ja bio pravobranilac i ove kolegice znam odlično da su odlične pravnice i da rade stvarno. Ja znam da ima 14 dopisa, ali sve staje na Savjetu ministara. Mislim da Vam je to jasno i da tu ne postoji dogovor. A Pravobranilaštvo ne može ništa uraditi osim da pravne lijekove, izvršenje koje se dolazi do Savjeta ministara i tu staje i zato je to nemoguća misija Pravobranilaštva da bilo šta riješi oko plaćanja.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Gospodo Ermina, hajte Vi još.
Je li ima još? Nema, ništa.

ERMINA SALKIČEVIĆ-DIZDAREVIĆ

Hvala, predsjedavajući.

Vrlo kratko, spominjali smo u toku ovog današnjeg razgovora Zakon o izvršnom postupku i o tome kako evo sad možda se neću dobro izraziti, ali kako je zloupotreba ukoliko se znači jedan predmet izvršenja ne iscrpi do kraja a prelazi se na drugi predmet izvršenje, pričamo u kontekstu BiH, izvršenje nad imovinom Centralne banke ili izvršenje nad novcem na računu trezora BiH. Je li, Zakon o izvršnom postupku je primjenjiv za BiH i već znači, je li, jasno je da imamo tu koliziju sa, je li, hoću li se dobro izraziti, sa dobrom pravnom praksom, ali to nije zabranjeno. Znači, druga strana može, nema pravnu zabranu, nema pravni problem ukoliko pokrene izvršenje nad dva različita predmeta. Znači tu sam ono malo zbunjena u kontekstu ovog računa trezora ili potencijalno nečeg drugog što se može javiti u BiH i je li ovaj Zakon o izvršnom postupku ne obavezuje sudove vani za potvrđivanje ovih presuda, pričam o predmetu BHANSA-e koja nije predmet u BiH nego na sudu vani. U tom kontekstu me zanima, znači ne postoji pravni neki okvir koji nama može biti argumentacija u ove odgovore odlukama sudova za izvršenje na neka dva druga predmeta, a ne samo dok jedan pravni lijek ne iscrpimo. Mislim, razumjeli ste me, je li tako?

Hvala.

JELENA CVIJETIĆ

Jesam, razumjela sam. Upravo Zakon o izvršnom postupku daje mogućnost da se ti postupci ne mogu voditi na takav način. Dakle, može evo sad prvi postupak je bio pred Općinskim sudom u Mostaru, jedino taj postupak sad može da se vodi bez ikakve namjere, obzirom da je ovo

javno, da ulazim u odluke Suda Općinskog u Sarajevu i Osnovnog u Banja Luci. Ti postupci ako se pravilno primjenjuje Zakon o izvršnom postupku, a sudovi su dužni da ga pravilno primjenjuju, to su osnove stvari, to su osnovna načela Zakona o izvršnom postupku, ti prijedlozi bi trebali biti odbačeni. Jer ne može se o istoj stvari između istih stranaka po istoj presudi voditi tri, ne mogu dva a posebno ne tri ili više.

ERMINA SALKIČEVIĆ-DIZDAREVIĆ

...ovo pitanje računa trezora, Kantonalni sud u Sarajevu, šta se s tim dešava, je li to odbačeno, u toku, živo? Nije mi to...

JELENA CVIJETIĆ

Općinski sud u Sarajevu je donio rješenje o izvršenju gdje je kao izvršenik označena BiH, a sredstvo odnosno predmet izvršenja je račun trezora i mi smo tu uložili prigovor. Po tom prigovoru odlučuje sud koji je donio rješenje. Ukoliko ga odbije idemo dalje sa žalbom Kantonalnom sudu i tu ima, mi Vam možda svjesno nismo govorili sve te instance i pravne lijekove da ne bi komplikovali ovaj dio koji je isključivo struka.

_____ (?)
/nije uključen mikrofoni/

JELENA CVIJETIĆ
Molim.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro, evo mislim da je bilo zanimljivo, da je bilo nama korisno. Ja bih ovo opisao u jednoj rečenici – ozbiljna, organizovana, ogromna, regionalna muljaža uz značajno prisustvo domaćih mirođija. To je moj lični stav. Zaista sam zapanjen određenim saznanjima, kao da se radi o 1000,00 KM, kao da se radi o neke četiri cigle, o nekoj građevini, kao da se radi o nekom dijelu krova koji treba popraviti a ne o 112.000.000,00 KM.

Jedno dva konkretna pitanja za Vas, uvaženi gospodine Mandiću, velika zahvalnost što ste zaista bili ovdje na sjednici ove dvije komisije i na ovom javnom saslušanju. Jedno pitanje za gospodu Cvijetić.

Za Vas gospodine Mandiću, razumijem ja Vaš stav da je ovo očigledno i da se ovdje samo bahatost, nemar, nerad, nečinjenje može dovesti u ovu situaciju, ali to nikako ne opravdava činjenicu da je 112.000.000,00 KM napravljeno štete. Znamo mi u konačnici da će to platiti građani Republike Srpske na ovaj ili na onaj način i ko god da plati, mi živimo u zemlji u kojoj će to trpiti budžeti ove zemlje. Moje vrlo konkretno pitanje prema Vama je da li Vi smatrate da ovdje ipak postoje elementi namjere, svjesnog nečinjenja ili svjesnih radnji da se izbjegne taj mehanizam i mogućnost korištenja mirnog rješavanja spora sa Vijaduktom ako znamo sve ovo što ste Vi rekli. Izgubljena dva spora pred domaćim sudovima, da je bila pokušaj od strane Vijadukta da se napravi

neki dogovor na miran način uz obeštećenje od milion eura, pa ne znam, 2, 2, 5 miliona eura, pa smo došli do iznosa od skoro 60 miliona eura. Vaš lični stav, obzirom da ste najviše učestvovali u ovom procesu. Vaš isključivo stav, da li ovdje postoje elementi svjesne radnje, svjesnog propuštanja i jasne namjere da se izbjegne mogućnost rješavanja na miran način ovog spora oko Vijadukta?

MLADEN MANDIĆ

Gledajte, ja ću pošto sam obavljao dužnost pravobranioca sad mogu da iznosim svoje lične utiske sa neke vremenske distance. Da prvo jednu riješimo stvar, taj dug će vratiti Republika Srpska, narod Republike Srpske na bilo koji način, da li će to brzo, sporo ići, ali BiH, odnosno organi BiH će naplatiti taj dug na „krajnji potrošač“, pod navodnicima, će biti Republika Srpska, jer ona to mora platiti jer je ona napravila štetu. Ono što je meni smetalo u tom kad sam čitao tu tužbu smetalo mi je, da Vam budem iskren, nekakva opuštenost. Iznijeću Vam jedan podatak ali pošto je ovo javno, ja ću Vam, kada je došla ponuda od Vijadukta za mirno rješavanje puteva onda su se sjatili svi bivši predsjednici vlada, pojedini ministri bivši i tako dalje i onda sam ja shvatio da se tu radi o nekakvoj, pod navodnicima, o nekakvoj „muljaži“ i zato sam ja i ministra Petra Đokića rekao da to mora donijeti Vlada Republike Srpske da se ne ide preko posrednika, nego advokatska kancelarija, jer sam smatrao da je to najpoštenije da Vlada Republike Srpske, odnosno ministar koji je odgovoran za taj resor da se dogovori sa Vijaduktom, sa advokatskom kućom. Međutim, mislim da je, bile su neke jače sile upregnute tako da Vlada Republike Srpske kojom je predsjedavala Željka Cvijanović nije mogla donijeti odluku. Mislim, ja lično mislim, ovo ja ne govorim kao pravnik nego osjećam kao čovjek da je to, jer posmatrajući sve ostale koncesije, pa nijedna koncesija u Republici Srpskoj nije da nema problema i da ne plaća narod Republike Srpske, nema je. Serdarov, Ugljevik, Vijadukt, znači sve je to tako, prema tome mislim da je to jedan opšti nalet na rudna bogatstva i na koncesijama u kojima samo Republika Srpska ni BiH nema koristi, samo imaju koristi pojedinci, a mi smo stalno u minusu. 100 miliona, 200 miliona, 50 miliona, 30 miliona i to plaća narod Republike Srpske i BiH a oni Boga mi lijepo žive. Ali kažem ovo je moje lično mišljenje, mislim da je to. Nije to samo Vijadukt, pogledajte sve pogledajte koncesije koje je zaključila vlast u Republici Srpskoj u najmanju ruku sumnjive, da ne kažem kriminalne.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Pitanje za vas oboje, da li može Vijadukt ustupiti, evo narodskim rječnikom rečeno ovo svoje potraživanje nekom drugom pravnom licu i da li imate saznanja o kojem pravnom licu se radi i da li postoji neka, pod navodnicima „advokatska“ ili ne znam ni ja druga, drugo pravno lice koje će u ime Vijadukta ići i naplatiti 112 ili 115 miliona KM? Pitanje za Vas gospodo Cvijetić a pitanje i za Vas gospodine Mandiću.

JELENA CVIJETIĆ

Može se to desiti, to nije neuobičajeno. Može se preuzeti potraživanje. Mi nemamo nikakva zvanična saznanja niti se nama bilo ko drugi obratio sa zahtjevom da se njemu isplati novac a da se pozvao na to da je njemu ustupljeno potraživanje.

BRANISLAV BORENOVIĆ
Gospodine Mandiću.

MLAĐEN MANDIĆ

Hvala.

To je kolegica naglasila, naravno da je ta pravna mogućnost, da postoji ta pravna mogućnost. Pa ta mogućnost vam je ostvarena u Alumini gdje je dugovanje preuzeo privatnik koji je kupio Aluminu za ovako 5, 6 miliona, nebitno. Prema tome, kad je došla presuda javio se samo stečajni upravnik. E sad, da li će advokatske ili da li će se, ja isto također nemam zvaničnih podataka, ne bih da baratam stvarima koje nisu istinite i koje nisam siguran, vidjet ćete da će se pojaviti. U neka doba će se pojaviti ponovo neki privatnik koji će dio zemljišta ili dio centrale u Banja Luci uzeti radi duga Vijadukta, prema Vijaduktu Republike Srpske.

Toliko o imovini.

BRANISLAV BORENOVIĆ
/nije uključen mikrofoni/
Hvala.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Hvala Vam.

Ako smo iscrpili sva pitanja za danas ćemo prekinuti javno saslušanje. Naredni put ćemo o datumu nastavka javnog saslušanja ćemo vas pravovremeno obavijestiti. Naredni put ćemo, naime, saslušati one bivše pravobranitelje koji danas nisu bili prisutni, a to su gospodin Velić, gospodin Ljubić i gospođa Vilić

Zahvaljujem pravobraniteljici i njenim zamjenicama, zahvaljujem profesoru Mandiću, bivšem pravobranitelju za prisustvo.

_____(?)
/nije uključen mikrofoni/

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Dakle, dva povjerenstva će se dogovoriti o nastavku javnog saslušanja. Mediji će biti obavješteni.

BRANISLAV BORENOVIĆ
/nije uključen mikrofoni/
I eventualno poziv još nekome...

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

I eventualno da, o proširenju liste poziva javnog saslušanja ili otvaranju javnih istraga.
Hvala vam.

NEAUTORIZIRANI TRANSKRIPT
NASTAVKA JAVNOG SASLUŠANJA SADAŠNJIH I BIVŠIH PRAVOBRANILACA
PRAVOBRANILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE I DRUGIH OSOBA U ORGANIZACIJI
KOMISIJE ZA FINANSIJE I BUDŽET PREDSTAVNIČKOG DOMA I
KOMISIJE ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE PREDSTAVNIČKOG DOMA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BiH
održanog 19.06.2025. godine

PREDSJEDAVAJUĆI
KOMISIJE ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE
PREDSTAVNIČKOG DOMA
BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro, evo krećemo na vrijeme kako smo i navikli do sada, još jednom pozdravljam sve, evo kao u ime Komisije za borbu protiv korupcije i Komisija za finansije i budžet, tu je kolegistica Karamehić sa mnom. Vi znate da smo mi dobili jedan zadatak od strane Predstavničkog doma da pratimo ove postupke, arbitražne postupke koji su izazvali veliku nevjericu, čuđenje i sve ono što nas je šokiralo prethodnih nekoliko sedmica vezano za izgubljeni primarno arbitražni spor sa slovenačkim Vijaduktom i mi smo donijeli odluku da u skladu sa zaključkom Predstavničkog doma kao dvije komisije održimo javna saslušanja, tj. razgovore sa predstavnicima institucije, primarno BiH, na temu arbitražnih sporova posebno osvrst na ovaj koji se tiče Vijadukta i izgubljenog spora koji će koštati ljude u ovoj zemlji, narode, građane, stanovnike BiH i Republike Srpske, ali i BiH u ovom momentu skoro 115 miliona konvertibilnih maraka bez nekog rješenja kako će se to završiti. Ali ne ulazeći u taj tehnički aspekt rješavanja tog pitanja mi smo odlučili da u razgovorima sa bivšim i sadašnjim pravobraniocima dodamo do određenih saznanja kako je to sve teklo, kako smo došli u ovakvu situaciju i onda smo donijeli odluku na posljednjoj sjednici Komisije za borbu protiv korupcije da pozovemo i predsjedavajuću Savjeta ministara, ministra finansija i glavnog tužioca gospodina Kajganića, koji je evo tu sa nama, koji je zaista pokazao neku vrstu institucionalne odgovornosti i ja Vam se zahvaljujem na tome, Vi ste svaki put kada ste dobili poziv od strane Parlamentarne skupštine BiH uredno se odazivali i omogućili neku vrstu razgovora na teme koje su jako važne za ne samo institucije nego i za cijelo društvo u kojem živimo. Pored toga mi smo pozvali i guvernerku Centralne banke na javno saslušanje i bivše pravobranioce koji nisu bili u mogućnosti prošli put da se odazovu našem pozivu i pozvali smo ministra energetike i rudarstva Republike Srpske.

Čisto zbog medija i naravno zbog zapisnika da vas informišem predsjedavajuća Savjeta ministara nije u mogućnosti da dode na današnje javno saslušanje, ali je dostavila odgovor na naš poziv, nekih šest stranica odgovora o tome kako i na koji način se Savjet ministara odnosio i postupao po pitanju ovog slučaja vezano za izgubljeni spor sa Vijaduktom iz Slovenije i ja ću zamoliti sekretare i da kažem tehničko osoblje da taj odgovor učine dostupnim i medijima koji smo dobili od predsjedavajuće Savjeta ministara koja se izvinula, jer zaista nije u mogućnosti danas prisustvovati ovom sastanku, ovom razgovoru, ovom javnom saslušanju. Ministar finansija i trezora Srdan Amidžić je uredno zaprimio poziv, nikakav odgovor nemamo od Ministarstva finansija i trezora BiH, imam osjećaj da se to nažalost ponavlja već nekoliko puta. Ministar

energetike i rudarstva Republike Srpske gospodin Petar Dokić je uredno zaprimio poziv, lično sam kontaktirao i obavijestio da ovakva jedna situacija zahtjeva, prije svega, punu istinu i saznanje o svemu šta se dešavalo u tih nekih petnaestak godina i više dvadesetak godina od samog procesa davanja koncesije, pa sudskog spora i svega onog što se dešavalo. Kolega Cvitanović, ja bi Vas zamolio ako možete da sjednete preko puta, izvolite. Što se tiče, rekao sam već gospodin Kajganić je uredno zaprimio poziv, uredno potvrdio dolazak i gospoda guvernerka Centralne banke je na službenom putu u Švajcarskoj i ona je vrlo zainteresovana da ovdje sa nama razgovara o tome kakva su njena saznanja, a kojih ima i koja su jako interesantna, ja mislim, i za pravosudne institucije ove zelje, jer je bila jedna vrsta razgovora u Komisiji za saobraćaj i veze, koliko je meni poznato, gdje smo čuli određena saznanja vezano za ovaj slučaj. Tako da je što se tiče bivših pravobranilaca jedna koverta je vraćena, dvoje očigledno ne smatraju potrebnim da dodu, obzirom da je prošli put gospodin Mladen Mandić dao zaista, zaista iscrpno saznanje o svemu što se tiče ovog slučaja.

Evo, toliko za početak i prije nego što krenemo na samo javno saslušanje, ja ću evo zamoliti koleginicu Miu da i ona kaže nekoliko uvodnih riječi, pa ćemo onda početi.

Izvolite.

**PREDSJEDATELJICA
POVJERENSTVA ZA FINACIJE I PRORAČUN
ZASTUPNIČKOG DOMA
MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ**

Hvala kolega Borenović.

U svoje ime i u ime Povjerenstva za financije i proračun Zastupničkog doma voljela bih na početku ovog javnog saslušanja, odnosno nastavka javnog saslušanja iznijeti nekoliko stvari koje su vezane za to što smo ovdje, tko nije ovdje i iz kojih razloga.

Dakle, kao što znate i kao što ste informirani iz sredstava javnog informiranja ovo je nastavak javnog saslušanja koji će se odnositi prevashodno na slučaj Vijadukt. Podsjećam prisutne da smo upozoreni od strane Pravobraniteljstva BiH da u slučajevima koji se vode, dakle koji su u toku o arbitražnim sporovima ne možemo raspravljati u prisustvu javnosti budući da se bilo što rečeno može koristiti kao dokazni materijal, ali imajući u vidu da je slučaj Vijadukt već završen i da imamo odluku Arbitražnog tribunala možemo o njemu razgovarati. A ja sam jako razočarana danas, ali ne i iznenađena, što ne vidimo osobu koja je možda danas najupućenija i najpozvanija da prisustvuje ovom javnom saslušanju, a to je ministar financija BiH gospodin Srđan Amidžić. Ovo je jedan u nizu navrata u kojem se on ne odaziva ovom Parlamentu, forsirajući nas na neke druge mjere i na pokretanje javnih istraga, a ne samo javnih saslušanja, što će biti nešto o čemu ćemo mi svakako govoriti u suradnji sa Povjerenstvom za borbu protiv korupcije.

Zahvaljujem se gospodinu Kajganiću glavnom tužitelju i gospodinu Mariofilu Ljubiću bivšem pravobranitelju BiH i članu Pregovaračkog tijela BiH za mirno rješavanje međunarodnih investicijskih sporova što su se danas odazvali ovom pozivu i prenosim nadu i mene i kolege Borenovića i naša dva povjerenstva da će se institucije BiH, pravosudne institucije BiH nakon što dobijete i naše zapisnike i sa prvog i sa ovog saslušanja ozbiljnije pozabaviti ovom temom koja od jučer BiH košta dva miliona konvertibilnih maraka više.

Evo, ja zasada toliko, možemo mislim preći, kolega Borenović, na postavljanje pitanja.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Važi, evo i ja koristim priliku da pozdravim gospodina Mariofila Ljubića, koji je takođe u jednom periodu bio, možemo reći, bivši pravobranilac BiH. Vi ste imali tamo neku vrstu ... rotacije. Vi ćete to objasniti i što ste evo našli vremena da dodete i da podijelite s nama određena Vaša saznanja. Kao što sam rekao gospodin Ismet Velić je dobio poziv, nije se odazvao i gospoda Medina Vilić bivši pravobranilac BiH, ja mislim iz Vašeg mandata, takođe poziv se vratio, očigledno nismo je mogli pronaći. U svakom slučaju hvala vam što ste došli.

Ja predlažem da mi idemo po principu da postavljamo pitanja naravno u skladu sa našim interesovanjem, jer se radi ovdje o zaista jednom vrlo čudnom slučaju u kojem smo po onome što smo čuli, a volio bi da evo, ako se slažete sa mnom kolega Kajganić, da prvo čujemo gospodina bivšeg pravobranioca gospodina Mariofila Ljubića čisto da nam kažete vezano za čitav, ta hronologiju događaja ili Vaša saznanja vezano za nešto što je izazvalo veliku pažnju javnosti, posebno ako se ima osjećaj da je tu bila neka vrsta nečinjenje, nekog nemara ili možda svjesnog postupanja da slučaj koji je toliko dugo bio prisutan da su određene institucije vlasti zanemarivale moguće negativne implikacije i efekte koje može imati po sebe. I došli smo u situaciju da je taj arbitražni spor doveo do toga da pred Međunarodnim centrom za rješavanje investicionih sporova je izgubljen spor protiv Vijadukta iz Slovenije i da je on danas došao do iznosa od preko 110 miliona, konkretno 113, 114 miliona konvertibilnih maraka da dnevna kamata iznosi 18 hiljada konvertibilnih maraka i da smo iz onoga što smo čuli prošli put dobili saznanja da se tu nije adekvatno postupalo, iako je od strane Pravobranilaštva bilo mnogo urgencija, mnogo dopisa, mnogo apela što usmenog, što pismenog prema određenim institucijama ove zemlje da se pokuša rješavati taj spor koji je došao do arbitražnog tog međunarodnog centra u Vašingtonu. Kakva su Vaša saznanja i kakva je, aj da kažem, bila Vaša uloga u tom periodu kada ste, koliko je nama poznato, bili i dio tog, te posebne komisije unutar Pravobranilaštva BiH koja se bavila praćenjem arbitražnih sporova i svega onoga što se dešavalo, da nam čisto kažete u nekoliko uvodnih rečenica, neka vrsta Vaših saznanja koliko možete nam u ovom momentu reći.

Izvolite.

MARIOFIL LJUBIĆ

Zahvaljujem predsjedavajućima povjerenstava.

Na početku odmah da kažem, znači, arbitražni postupci su specifični postupci i ja mogu reći da 90% pravnik nije upućeno i nije bilo upućeno šta to znači i jednostavno u početku su se čak i pojedinci možda i nemarno prema tome odnosili. Ja mogu reći mi smo imali više arbitraža, imamo mi tu arbitraža koje smo dobili. Mogu reći da, zašto je izabran ovakav način zastupanja i postupanja u arbitraži. Mogu vam reći da je Vijeće ministara na prvoj arbitraži za koju smo tražili novac za zastupanje kategorički reklo ono to neće, njih to ne zanima onaj ko je prouzročio štetu nek to radi i iz tog razloga, da skratim, znači mi smo predložili da nademo neki način financiranja drugačiji, pošto su i ministri iz Republike Srpske koji su u Vijeću ministara se složili da eventualno vidimo na koji način oni su spremni financirati znači troškove zastupanja, kako i eventualne sve buduće troškove oko arbitražnog postupka i u slučaju negativne arbitraže. I mogu reći da sam ja s

timom predložio nacrt sporazuma koji je usuglašen sa Uredom za zakonodavstvo, sa Vijećem ministara, sa Vladom Republike Srpske i mogu vam reći da je to u tim trenucima stvarno bila dobra suradnja i koordinacija oko toga. Vijeću ministara je očito bilo bitno da ne daje pare, Vlada Republike Srpske, pošto se radi o predmetima koji se tiču entiteta Republika Srpska i pravnih subjekata, je bila s tim zadovoljna i to je išlo. Ali mogu reći što se tiče Vijadukta, mi smo održali sigurno tri sastanka u Vladi Republike Srpske razgovarajući o predmetu, jer kažem bez obzira koliko smatrali da je predmet dobar za vas nikad se ne može, pogotovo u arbitražnom ocijeniti, na sudu je lakše procijeniti. Što se tiče arbitražnog postupka, specifičan postupak, znači rješava arbitražno tijelo, moramo reći da je ... znači on nije to klasičan sud, nije to klasično tijelo, to je tijelo koje je u biti formirano pri Svjetskoj banci, prema tome oni će sigurno svakako smatrati i štiti više investitora kojeg oni smatraju slabljeg u odnosu na nacionalnu državu. Geneza ovih sporova je potpisivanje i olako potpisivanje bilateralnih sporazuma o unapređenju i zaštiti investicija. Jednostavno BiH je potpisala, koliko, 42, 43 sporazuma i mi smo prije jedno sedam godina rekli molim vas lijepo zaustavite tu praksu više, potpišete napamet, mi kao zemlja u razvoju smo primateljica investicija, razvijenije zemlje su, znači oni su ti koji pružaju i oni jednostavno su bolje osigurani kroz ove bilateralne sporazume i mogu vam reći da naš, na našu inicijativu da je i zaustavljeno potpisivanje tih bilateralnih sporazuma, jer onaj vidjeli smo u kojem pravcu ide to. Znači, mi smo održali sastanke u Vladi, gdje je bio, ja mislim da i tada je bio ministar Đokić, gdje su oni rekli da će oni poduzeti, da će oni razgovarati i probat ići na mirno rješavanje i gdje su oni rekli da će oni preuzet sve zastupanje i sve ostalo. I to je teklo malo duže, malo duži vremenski period, jer i onaj i taj spor razvlačen i tužitelj nije bio baš spreman, nije ni bio ni financijski izgleda potkovan da bi financirao, u jednom trenutku kad je započeo arbitražni postupak jednostavno tužitelj je izrazio stav da na može snosit troškove i mi smo tada tražili da se taj postupak obustavi, da se prekine jednostavno, al Tribunal to nije dopustio i u međuvremenu se pojavio, koliko je meni poznato, da iza tog plaćanja stoji neki fond za koji mi nikad nismo, iako smo više puta tražili, nismo od Tribunala mogli dobiti informaciju ko stoji iza plaćanja tih troškova tog postupka. Jer kao što znate ti troškovi su izuzetno veliki, samo pristupanje nas dode, ja mislim, po jedno 300 tisuća svaku stranu, pa i tako dalje. Možda još jedan od problema koji je, dobro tu je formiran tim u skladu sa dogovorom Vijeća ministara i Vlade Republike Srpske, odvjetnički tim koji je zastupao. Meni što je malo bilo čudno i što je malo možda zasmetalo radi se u vrijeme korone, radi se o ozbiljnom sporu. Ne znam kako se uopće pristalo da se, znači, vodi rasprava onlajn o tako bitnoj stvari, to mislim moramo znati. Ja nisam ni protiv tehnike i tehnologije, ali kao pravnik tradicionalnog kova ja mislim da i kod nas koliko je ispravno, koliko je u skladu sa zakonom kad neko dode i završnu riječ priloži na stiku, ja ne vidim tu načela neposrednosti, tako da znači spletom tih okolnosti, iako smo mi, mi smo poduzimali što se nas tiče i upozoravali, ali mi nismo ti koji su mogli presudno donositi odluke. Kad je došla presuda od nas je traženo da podnesemo zahtjev za apelaciju. Da vam kažem mi smo smatrali da nema osnova, jer nismo nigdje vidjeli da je apelacija uspjela u takvim postupcima i mi nismo mogli u ime BiH ići u to, jer sami, sama apelacija je koštala dosta, to ima u podacima tamo da ja ne iznosim, a plus toga izračunali smo da godina, svaka godina znači nosi pet miliona eura kamate i da je to onaj nepotrebno gubljenje vremena. I koliko znam, koliko sam upoznat da je Vlada Republike Srpske sam dala neku garanciju i poslala Tribunalu mimo nas, jer kažem stav je bio Vijeća ministara, a i naš je stav bio, mi smo znači kad smo dobili i stav od Vijeća ministara, mi nismo mogli onaj preporučiti da se ide u reviziju. Vlada Republike Srpske, koliko sam upoznat, je dostavila dopis gdje je rekla da u slučaju, znači, kad se završi taj apelacioni postupak, ako bude negativan, ako bude odbijen da će ona u

roku isplatiti i riješiti ovaj predmet. Mislim ... ja sam skraćivao ima tu puno, pa ako bude nekoga zanimala nešto.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Evo, otvoriću nekoliko pitanja odmah, pa ćemo onda, možda je dobro da baš idemo ovako sa Vama prvo, pa ćemo onda sa gospodinom Kajganićem. Ovaj, imamo nekoliko pitanja već sada da ne gubimo vrijeme. Ono što je, što, što, ajte Vi, kolegice, prva.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Gospodine Ljubić hvala još jednom.

Imam par pitanja za Vas. Ako ispravno razumijem Vi ste inicirali potpisivanje Sporazuma između Vijeća ministara BiH i Vlade Republike Srpske vezano za slučaj Vijadukt, a ispravite me ako griješim, u cilju dodatnog osiguranja da će ta eventualni troškovi biti isplaćeni na adekvatan način. Da li bi bez tog sporazuma uopće bilo moguće naplatiti sredstva, pošto smo svjesni da u zakonodavstvu BiH ne postoji zakonsko rješenje da bi se ovakvi sporovi interno između BiH i entiteta namirivali i da li je Pravobraniteljstvo predlagalo izmjene zakona u BiH kako bi se omogućila isplata ovakvih međunarodnih obaveza, odnosno isplata na teret onog entiteta ili distrikta koji je odgovoran za nastavak takvih sporova? I treće pitanje 2017. godine Vijeće ministara formiralo je Pregovaračko tijelo za mirno rješavanje međunarodnih investicijskih sporova, a 2018. imenovalo Vas kao predsjedatelja tog tijela, možete li nam reći zašto je došlo do formiranja tog tijela, da li ste tada već bili svjesni da će ovi arbitražni sporovi predstavljati problem i koji su ukratko rezultati rada tog tijela?

Hvala.

MARIOFIL LJUBIĆ

Zahvaljujem.

Znači, što se tiče Sporazuma, kad smo vidjeli situaciju da jednostavno mi znamo da je u startu bilo, jer jedan je od ministara postavio pitanje meni – možemo li mi to sami zastupati kao? Možemo, kažem, samo odmah trebate staviti na raspolaganje milion do dva miliona eura. Mislim, da se mi razumimo, nije to domaći sud gdje platite onoliko koliko platite, tu je znači prvo Tribunal neće ništa početi raditi dok ne kaže u jednom varijanti smo uplaćivali, tužitelji i mi, po isti dio, znači po 350 tisuća eura i znači tu nema onaj priče. Kad smo vidjeli u kom pravcu ide, a obzirom da se slažu, znači i Vijeće ministara, i Vlada Republike Srpske, mi smo probali sačiniti jedan sporazum o međusobnim pravima i obavezama da podertamo sve te obaveze. Iako i da nema tog sporazuma, pa ja koliko znam i u postojećim zakonima takva vrsta zaduženja ide na teret onog entiteta na čijem je teritoriju subjekat, pravni subjekt na koga se odnosi. Tako da onaj i u tom slučaju možda bi, ovako je jasnije i preciznije jednostavno da onaj, i mogu vam reći da smo tu dobro surađivali na nekoliko predmeta za razliku od ovog zadnjeg predmeta, predmet tzv. ... gdje je jednostavno Vlada Federacije i Kanton Tuzla odbili priču o tome, kao njih se to ne tiče, znači. Ali ja smatram, znači, da se moglo, onaj. A što se tiče ovoga tijela, mi smo razgovarali o, na koji način pristupit rješavanju određenih drugih mogućih arbitraža, jer se, bilo je u najavi dosta ih da, mislim da ovdje ne spominjem javno, jer nema smisla neke, nešto o čemu je razgovarano bez prisustva javnosti nema smisla da iznosimo i onaj šta je važno, važno bi bilo da institucije BiH ovu

situaciju shvate puno, puno ozbiljnije. Jer ja mogu iznijeti primjer npr. ... koji je imao 49 milijardi tužbi arbitražnih, znate koliko je platio 800 tisuća dolara, a dobio je za odštetu 140 miliona, prema tome znači vrlo ozbiljno, ali zato i njihovi predsjedavajući tijela i članovi oni imaju veći rang od ministara. Znači, pitanje, osnovno je pitanje u svakom trenutku, ja mislim da treba nastojati za mirnim rješavanjem spora u početnoj fazi dok to ne izide u javnost, kad izide u javnost onda je već kasno. Drugo, puno ozbiljnije i puno odgovornije pristupit. Drugo, institucije BiH, pogotovo Vijeće ministara mora shvatit, pa ovdje se ogleda je li volite i zastupate ili branite državu, evo imate nisu države potpisale sa entitetima sporazum o zaštiti investicija, dale su tebi ... dali su tebi snagu kao državi BiH da ti zastupaš, molim lijepo svak je dužan snositi svoje obaveze. Je li si ušao u taj klub, ja hoću biti u golf klubu, ja moram platiti pristupnicu. Ja ne plaćam ne zanima me to. Prema tome tako je i ovo pitanje, ne može, možemo mi prebacivat s jednih na druge, ali BiH treba se ponašati odgovorno, treba rješavati ove, ali isto treba ako ima prostora tražiti odgovornost od onih koji su eventualno svojim činjenjem ili nečinjenjem prouzročili štetu BiH.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Evo ja ću samo par pitanja. Da li je bilo pokušaja rješavanja, govorimo konkretno o ovom slučaju Vijadukt i nama je jako važno da pričamo o uzrocima zašto smo došli u ovakvu situaciju, naravno o posljedicama će se vjerovatno pričati i one će koštati ovu zemlju mnogo, mnogo novca, ali je moje pitanje — da li je bilo pokušaja rješavanja mirno, mirnog rješavanja ovog spora i da li je bilo spremnosti sa svih strana?

MARIOFIL LJUBIĆ

Ja ne znam da li je bilo, jer ja kažem s naše strane je bilo, mi smo održali, koliko znam, najmanje tri sastanka u Vladi Republike Srpske sa zainteresiranim, sa onima koji su najviše u to involvirani da se vidi na koji način, da se vidi postoji li mogućnost mirnog rješavanja spora. A ja onaj, ja ne mogu reći, ja sam pročitao u novinama da je bilo raznoraznih ponuda u, ja mogu samo reći ono što je bilo zvanično, što je bilo, ako je bilo ... nije ni u kakvoj zvaničnoj formi, ni u službenoj formi došlo do Pravobraniteljstva neka ponuda za mirno rješavanje, osim one oficijelne na početku prije pokretanja, jer svaki subjekt je dužan podnijeti zahtjev za mirno rješavanje spora i ako se ne riješi u roku tri ili šest mjeseci može se produžiti još. Znači, ne znam je li na to mislite.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Da, da, mislim i mislim na jednostavno dva slučaja koja su potpuno suprotna sa rezultatima. Imamo slučaj Krajina osiguranje koje je riješeno pozitivno za, naravno za nas riješeno pozitivno, da je tada dobijen taj spor koji je pokazao kada se ozbiljno pristupi tom poslu da se može napraviti pozitivan efekat. I ovaj slučaj Vijadukta u kojem smo čuli i od Vas, a čuli smo i od Vašeg kolege Mandića da ste imali jako malo informacija, da ste bili jako slabo obavještavani od strane Vlade Republike Srpske, iako ste nekoliko puta, Vi ste rekli tri puta, i formalno, najmanje formalno nekoliko puta i usmeno tražili neku vrstu bolje koordinacije.

Da li ste, Vi ste rekli da je ta komunikacija bila dosta rijetka, da niste bili baš obavještavani dovoljno od strane Vlade Republike Srpske, koja je po sporazumu preuzela, da kažem, vođenje čitavog tog postupka, naravno, u skladu s ovim sporazumom koji ste Vi predložili.

MARIOFIL LJUBIĆ

Pa naši su predstavnici sudjelovali u postupku izbora odvjetničke kuće koja će zastupati i nakon toga, ja koliko znam, nismo imali previše informacija o tome.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Znate li koja je bila advokatska kuća, slučajno, izabrana od strane Vlade Republike Srpske?

MARIOFIL LJUBIĆ

Ne znam da ne bi sada, da je ne bi

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro.

MARIOFIL LJUBIĆ

pogrešno.

BRANISLAV BORENOVIĆ

I rekli ste jednu stvar koja, ja ću još samo dva pitanja. Vi ste rekli da tužitelj, u ovom slučaju Vijadukt, po Vašim saznanjima uopšte nije bio, kako ste rekli, finansijski potkovan čak i da plati te osnovne početne troškove samog spora i da se, da ste očekivali da od toga, da do toga neće ni doći jer nisu imali novca da uplate tu neku, da kažem, taksu kako se to zove da i da se tu odjednom pojavio neki fond, neko ko ima novca da plati početak otpočinjanja jednog spora, koji je doveo do toga da je BiH, Republika Srpska, građani ove zemlje da će izgubiti, da su izgubili evo već 112, 113 miliona konvertibilnih maraka. Možete li nam malo tu samo dati malo više.

MARIOFIL LJUBIĆ

Znači, kad je započet postupak po tužbi ovoga, da ne ulazimo u ono što je prije bilo, Tribunal onda traži od strana od tužitelja i od tuženog traži da se ravnomjerno, znači pola-pola predujmljuju troškovi, onaj u više faza i BiH je svoj dio uplatila. Tužitelji znači nisu uplatili oni su čak, ja mislim koliko znam, pismeno poslali da nisu u stanju izmiriti i onda smo mi reagirali i od Tribunala tražili da se taj postupak prekine da se obustavi. Tribunal to nije htio, jer oni su kao, ja mislim tamo da, neću citirati možda ispravno, neki znate, to što neko nije u stanju platiti ne treba bit razlog da se pravda ne zadovolji, ovo, on i onda se pojavljuje ovdje ... zato gledam, onda se pojavljuje znači neki fond iako su naši advokati pokušali doći do informacije ko stoji iza fonda samim tim i ko financira arbitražu sud nije htio naložiti dostavu te informacije tužiocu.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Čuda nikad dosta u ovom svemu

MARIOFIL LJUBIĆ

To je ...

BRANISLAV BORENOVIĆ

i šokantnih saznanja.

MARIOFIL LJUBIĆ

Je, je, mislim ovo je informacija koja se može podijeliti nije, to je tako.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Uglavnom neko se pojavio ko je stao iza tih finansijskih pretpostavki da side, ude u taj spor.

MARIOFIL LJUBIĆ

Ja, ja, ja.

BRANISLAV BORENOVIĆ

I još jedno pitanje, ja neću više, pa ću preći na, pa ću dati naravno ako imate. Mi smo od Vašeg kolege Mandića čuli da Pravobranilaštvo koliko je bilo slabo informisano o čitavom ovom vrlo čudnom arbitražnom sporu, da Vi čak niste ni znali, niti ste bili obaviješteni kada je vođena glavna rasprava koja je bila onlajn, kako ste sami rekli, kada je održana glavna rasprava da se to saznalo tek nakon održane glavne rasprave od strane naravno institucija Vlade Republike Srpske. Da li je tačno da stvarno Pravobranilaštvo nije uopšte imalo informaciju, niti je znalo termin, mjesto, način održavanja glavne rasprave?

MARIOFIL LJUBIĆ

Ja mogu reći osobno da nisam znao, predmet je bio, ja mislim, formalno na Mandiću, da li su oni pozivali, obavještavali ja to ne mogu reći, ja sam vam rekao da sam bio iznenađen da se o tako ozbiljnom pitanju razgovara onlajn, pogotovo kažem, jer kako ćete saslušati svjedoke, nije samo pitanje da se gledate preko video zidova i da tako mislim, a svi koji malo posmatraju stvari i gledaju ne možete postaviti ni puno podpitanja, ne možete vidjeti reakciju druge strane. Tako da, kažem, tu sam bio iznenađen da je uopće, je li, uopće nije bilo žalbe taj predmet se razvlačio, razvlačio je se najprije dok su oni, dok je se našlo na koji će se način financirati, evo ovo što smo maloprije rekao. Prema, tako da onaj jednostavno mi smo imali složeniji predmeta, sad ste rekli, koje smo dobili, za koje smo i mi smo mislili da su ovi puno spremniji iz Vlade Republike Srpske po onim njihovim najavama koje su iznijeli nama na sastancima.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro, hvala.

Isto je rekao i Vaš kolega Mandić da je bio iznenađen, nije znao za, za, glavnu ...

Izvolite, imate li pitanja ili ćemo nastaviti dalje.
Izvolite kolega Emrić, pa ćemo.

JASMIN EMRIĆ

Zahvaljujem predsjedavajući.

Ja bih se samo osvrnuo na ovaj dio kada ste Vi rekli, uvaženi raniji pravobranioče, da niste se mogli odlučiti ili ste u biti odlučili da nije uputno podnositi apelaciju. Na koju presudu ste se, na koju presudu ste mislili tada, znači na ovu konačnu od 01.05.2024. na tu presudu?

MARIOFIL LJUBIĆ

Ne, ne, na presudu, arbitražnu presudu.

JASMIN EMRIĆ

Bila je arbitražna presuda 2022. prva.

MARIOFIL LJUBIĆ

E to je, to je presuda glavna, mislim.

JASMIN EMRIĆ

Ali konačna je 01.05.2024.

MARIOFIL LJUBIĆ

Ne, ja ne znam za dalje, ja znam za ovu, jer mi smo smatrali kod onakvih stvari ono što je od nas traženo i razlozi za koje su traženi smatrali smo da to neće biti razlog da Arbitražni tribunal tu presudu poništi ili da neki drugi pravni lijek upotrijebi i zato mi, kažem, nismo mogli u ime BiH, ne nismo mi to samo odlučili, mi smo to odlučivali i sa Vijećem ministara, znači mi smo smatrali da mi ne možemo, od nas je to tražila Vlada Republike Srpske, mi smo obavijestili Vijeće ministar da mi to u ime BiH ne možemo podržat. Da je Vijeće ministara naložilo nama, mi bi vjerovatno onaj to uradili zahvaljujući njima, ali smo rekli svoj stav smatrajući da to, da to neće biti dobro kao što se i pokazalo, jer jasno je, odma smo izračunali da je godina dana pet miliona eura kamate, plus sve ostalo.

JASMIN EMRIĆ

Da, ali kasnije je BiH podnijela tužbu, pa je onda 01.05.2024. godine donesena konačna presuda Tribunala

MARIOFIL LJUBIĆ

Dobro, ja tada nisam, ja sam već bio van ...

JASMIN EMRIĆ

tako smo mi informirani

MARIOFIL LJUBIĆ

Ne, ne, ja

JASMIN EMRIĆ

i informirani smo i kroz ova saslušanja došli smo do saznanja da tu više nema mogućnosti apelacije i da BiH mora platiti ukupan dug. Ovo što ste Vi rekli to je sada jasno, dakle, nema mogućnost nijedne nove apelacije. Zašto postavljam to pitanje? Iz razloga što Vijadukt nema adresu, nema račun, u izvršnim presudama nije naveden račun na koji će se obaveze plaćati. Dakle, BiH, mi ne znamo kome u stvari ta sredstva idu na kraju, a i Vi ste rekli s obzirom da je neki fond uključio se u taj postupak, da je neko, neko preuzeo i te obaveze Vijadukta protiv BiH da bi evo BiH došla u situaciju da mora u konačnici isplatiti ta sredstva.

MARIOFIL LJUBIĆ

Pa i oni u onom vremenu ove arbitražne presude jednostavno, mi smo, ja koliko se sjećam, a to vjerovatno ste dobili u predmetima, da onaj se eventualno ne uplaćuje na taj i taj račun već da se na nekoga tamo, da se na neki drugi račun uplati, ali to imate u, to ima u spisima u Pravobraniteljstvu da ne bi, jer ja ovo što govorim ja govorim iz sjećanja, ja se nisam išao pripremati da uzimam papire, ja kažem onako što smatram da je bitno i što znam, a sve ovo što kažem potkrijepljeno je na neki način sa dokumentima koji su nalaze u samom spisu predmeta. Znači, ovo što sam na početku govorio, mi smo probali pojašnjavati ljudima u institucijama BiH da je, da puno više treba učiniti kod onog prvog pokušaja da se rješenje postigne mirnim putem, jer ovo nije klasičan sudski postupak gdje imate žalbu jednu, drugu, treću, jednostavno bez obzira na ove apelacije ovu prvu presudu smatrajte konačnom presudom. Prema tome, to je to, zato nismo mi bez razloga rekli da onaj, da je to gubljenje vremena i gubljenje još pet dodatnih miliona. Mi smo tada predlagali, šta znači, može li, ok, ako će se ići u to može li se, da se zaustavi, da se dug deponira, da ne teku kamate, ali ne može ni to. E pa onda šta dobijete? Ne dobijete ništa, dobijate godinu dana, platite, velik iznos je plaćen, ja mislim, za pisanje te apelacije i na kraju rezultat nula bodova, samo još su povećali trošak.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro, ja predlažem da mi, naravno, biće još prostora da Vas pitaju. Kolega, kolege ja predlažem da mi predemo i na gospodina Kajganića da jednostavno

MARIOFIL LJUBIĆ

Predsjedavajući može li samo jednu rečenicu?

BRANISLAV BORENOVIĆ

Može, može, recite, još ste Vi

MARIOFIL LJUBIĆ

Kad završite, ne, ne, kad završite onaj, ja osjećam da sam dužan da kažem još

BRANISLAV BORENOVIĆ

Tu ste Vi, nećete Vi ...

MARIOFIL LJUBIĆ

o sporovima ovim ostalim, ono što bi trebalo i što smatram da je dobro da se uradi, normalno

BRANISLAV BORENOVIĆ

Važi, to ćemo na kraju ćemo sve to, ne sikiraj tu smo još.

MARIOFIL LJUBIĆ

e to, samo da.

JASMIN EMRIĆ

/nije uključen mikrofoni/

BRANISLAV BORENOVIĆ

A to ćemo, nema.

Znači, vrlo je važno znate zašto govorim, mislim da imamo dovoljno, gospodine Kajganiću. Vi znate da ovdje u ovom jednom vrlo čudnom slučaju, vrlo složenom, kontroverznom, sa mnogo pitanja i mnogo podpitanja, sa odgovorima koji nisu dovoljno dubinski kvalitetni i koji nam mogu dati saznanja kako smo mi došli u ovakvu situaciju ili šta su uzroci ovoga o čemu danas svjedočimo, da javnost, vjerovatno od Tužilaštva BiH ima ogromna očekivanja. Vi to znate da su očekivanja velika, da se ovdje radi o očigledno nekim mutnim radnjama iz ovoga što smo čuli, da se radi o jednoj vrlo, vrlo vješto osmišljenoj, možemo reći, kombinaciji finansijskoj u kojoj očigledno učestvuju neki igrači koji su išli na namjeru da od BiH, od Republike Srpske, od njenih građana uzmu ogromne, ogromne novce. Obzirom da se radi o slučaju koji je dobio svoj neki sudski epilog kad je u pitanju Vašington i Međunarodni centar za rješavanje investicionih sporova, znam da je teško govoriti o novim arbitražnim sporovima i tu vidite oprezno i ne ulazimo previše u detalje, u sadržaj, ako nam možete u početku samo reći – gdje je danas Tužilaštvo kada je u pitanju afera ili ovaj slučaj sa Vijaduktom, da li ste otvorili određene pravosudne, istražne radnje? Da nam date samo neku vrstu uvodnih nekoliko rečenica, a imaćemo naravno određena pitanja koja su jako važna kada je u pitanju djelovanje pravosudnih institucija i u Republici Srpskoj, ali i u BiH, da nam kažete samo nekoliko uvodnih napomena – gdje se danas nalazi Tužilaštvo i šta Tužilaštvo konkretno radi kada je u pitanju ovaj slučaj vezano za Vijadukt?

MILANKO KAJGANIĆ

Hvala Vam, predsjedavajući, pozdravljam Vas i članove komisije i pozdravljam i javnost u BiH.

Ja ću na početku samo nekoliko uvodnih napomena s obzirom da termin javno saslušanje, imajući u vidu nezavisnost pravosuđa, onako malo grubo zvuči iz tog razloga ja ću ovo tretirati kao razgovor, odnosno informisanje javnost i članova Parlamenta BiH o temama koje su od interesa za javnost BiH, a ovo je nesporno jedna od tih tema. Drugi dio je po Zakonu o Tužilaštvu,

glavni tužilac predstavlja Tužilaštvo, tako da nema potrebe da se pozivaju zamjenici na sastanke, ako je glavni tužilac u mogućnosti da pristupi ovim sastancima.

Što se tiče ovih, situacije vezane za Vijadukt, ja ću pokušati konkretno i koliko je to moguće sažeto objasniti svu trenutnu situaciju i objasniti, ono što ste Vi rekli, ulogu Tužilaštva BiH i mjesto Tužilaštva BiH u ovom navedenom predmetu. Kada govorimo o uspostavljanju koncesije i arbitražnoj odluci u ovom predmetu Vijadukt eventualne zloupotrebe koje bi, o kojima bi se moglo govoriti prilikom uspostavljanja koncesije, odnosno potpisivanja koncesionog ugovora, izvršenja koncesionog ugovora, raskida koncesionog ugovora su u isključivoj nadležnosti tužilaštava, odnosno Republičkog javnog tužilaštva Republike Srpske, jer je koncesija uspostavljena od strane institucija Republike Srpske i službenih lica iz institucija Republike Srpske. U tom dijelu, ja s obzirom da sam u komunikaciji sa svojim kolegama iz Republike Srpske znam za informaciju da je Republičko javno tužilaštvo, odnosno Posebno odjeljenje Republičkog javnog tužilaštva u Banja Luci krajem 2024. godine donijelo naredbu o nesprovođenju istrage po prijavama koje im je podnijelo Ministarstvo pravde Republike Srpske. Međutim, ja ne mogu govoriti o detaljima, o tim detaljima mogu govoriti navedena tužilaštva.

Drugi dio koji, gdje bi se eventualno moglo raditi o određenim zloupotrebama se odnosi na činjenice da je tužba, odnosno visina tužbenog zahtjeva u ovoj arbitraži ovolika i da li je ta visina arbitražnog zahtjeva eventualno posljedica određenih krivičnih djela u smislu eventualnih fiktivnih, ispostavljanja fiktivnih iznosa ulaganja ili zloupotreba prilikom fakturisanja određenih aktivnosti, usluga tokom trajanja koncesionog odnosa, taj dio, za taj dio postoji predmet u Okružnom javnom tužilaštvu u Banja Luci na osnovu izvještaja koji je Okružnom javnom tužilaštvu u Banja Luci podnio MUP Republike Srpske i to protiv tri lica. I ja sam isto tako u komunikaciji sa evo i glavnim okružnim javnim tužiocem i dobio sam tu informaciju i te informacije o eventualno tom predmetu i stanju tog predmeta bi trebalo zatražiti, kako sam rekao, od Republičkog javnog tužilaštva, odnosno Okružnog tužilaštva u Banja Luci.

Ono što je nadležnost Tužilaštva BiH i trenutna, trenutno stanja u Tužilaštvu BiH to je da s obzirom da je arbitražna presuda, koja je pravosnažna, po zahtjevu zakonskih zastupnika priznata u BiH kao domaća sudska presuda od strane Kantonalnog suda u Sarajevu i potvrđena od strane Vrhovnog suda Federacije BiH znači mi sada formalno-pravno imamo presudu arbitražnog suda koja je prihvaćena u BiH i izjednačena je sa domaćom sudskom presudom u BiH i s obzirom da je neizvršenje odluka sudova u BiH predstavlja krivično djelo u Tužilaštvu BiH je formiran predmet po prijavi zakonskih zastupnika tužioca Vijadukt zbog neizvršenja navedene presude i prijavljeni su članovi Savjeti ministara i članovi Predsjedništva BiH. U tom dijelu predmet je, kao što sam rekao, formiran i tužilac iz Odsjeka za korupciju radi u navedenom predmetu i u tom predmetu su dostavljane i informacije od strane, evo znam za delegata, gospodina Zlatka Miletića, koji je dostavljao prijave protiv nepoznatih počinitelja za eventualne zloupotrebe u procesu, čitavom procesu koji je prethodio arbitražnim odlukama. U tom predmetu se provjeravaju i ovi navodi koje je gospodin Miletić dostavio, ali i ti navodi su s obzirom da su nadležnost tužilaštava u Republici Srpskoj, jer ponovo naglašavam, Tužilaštvo BiH po Krivičnom zakonu BiH je nadležno za zloupotrebe koje počinje službena lica u institucijama BiH. Međutim, mi radimo zajedno sa kolegama iz Republičkog javnog tužilaštva, odnosno Okružnog tužilaštva u Banja Luci i podijelili smo sa njima te informacije koje bi oni trebali da provjere u okviru ovih svojih predmeta koje smo mi, u okviru ovih informacija koje smo mi dobili. Mi smo do sada putem SIPA-e saslušali pojedine

pravobranioce i druga lica vezano za ovaj komplet. arbitražni postupak o kome je gospodin Ljubić tada govorio, između ostalog evo uzeli smo i izjave na zapisnik od gospodina Mladena Mandića i tužioc i će nastaviti prikupljati informacije do kojih budemo dolazili u našem radu i Tužilaštvo će naravno na kraju donijeti tužilačku odluku u ovom dijelu.

Ono što ja želim da naglasim, ovo kada ste Vi rekli javnost očekuje od Tužilaštva BiH da reaguje, mi ćemo reagovati i mi reagujemo u okviru naših nadležnosti, međutim uvijek nekako gubimo iz vida činjenicu da evo i u ovoj situaciji prvenstveno se radi o određenom obligacionom odnosu, znači civilnom odnosu gdje su evo interesi BiH, odnosno Republike Srpske zaštićeni kroz djelovanje pravobranilaštava Republike Srpske i institucija Republike Srpske i Pravobranilaštva BiH. Svi organi u okviru svojih postupanja kada utvrde da postoji osnov sumnje za počinjenje bilo kojeg krivičnog djela od strane bilo kojeg lica ili bilo kojeg organa dužni su da te osnove sumnje prijave Tužilaštvu BiH. Mi nismo tokom ovog čitavog postupka dobili do sada krivičnu prijavu ili izvještaj o počinjenom krivičnom djelu protiv bilo kog lica ili institucije do sada, kažem, u ovom procesu. Evo očekujem da svako ko dođe do takvih informacija, prvenstveno po zakonu je dužan da ih podijeli sa nama, ali je nemoguće očekivati od Tužilaštva BiH da sada kontroliše arbitražni postupak od početka ili koncesioni ugovor, a imamo stručna lica, stručne institucije koje se bave tim poslom u okviru svojih nadležnosti i oni trebaju isto kao, evo ne znam npr. da navedem, Služba za reviziju ili bilo koja institucija, ako tokom svog rada dođe do određenih informacija za koje smatra da bi predstavljale osnove sumnje da je počinjeno određeno krivično djelo treba da te informacije nama dostave. Ja sam vama sada rekao, znači, inicijalne akte koje smo mi kao Tužilaštvo do sada dobili, dobili smo isto tako i pismo od Pravobranilaštva, odnosno informaciju da je donesena konačna arbitražna odluka. Nismo do sada dobili ni od koga bilo kakve materijale ili izvještaje ili krivičnu prijavu da je neko u okviru, u dosadašnjem postupanju počinio koje krivično djelo.

Da zaključim, dio koji se tiče institucija Republike Srpske, službenih lica u institucijama Republike Srpske za taj dio je isključivo nadležno, nadležna su tužilaštva u Republici Srpskoj i mi ćemo zajedno s njima raditi i pružiti podršku na provjeru svih informacija koje eventualno bi ukazivale na izvršenje određenog krivičnog djela. Ovaj dio koji se tiče ovog predmeta, odnosno neizvršenja sudskih odluka koji je u Tužilaštvu BiH mi ćemo naravno raditi u, na tom predmetu i donijecemo konačnu tužilačku odluku. To je otprilike u najkraćem, znači ono što kakvo je trenutno sad stanje stvari. I ono što ja mogu sada reći, evo spreman sam, znači, da odgovorim na pitanja koliko je to moguće sada, a evo očekujem, izvolite.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ
/nije uključen mikrofoni/

BRANISLAV BORENOVIĆ

Samo ovaj samo da, da, samo da, ako dozvolite, pa će pitanja. Znači, mi imao ovdje situaciju znači da logičkim razmišljanjem predstavimo 2004. godine koncesionar dobija koncesiju, znači dobija koncesiju za izgradnju određenih infrastrukturnog energetskog objekta, ništa ne radi desetak godina. Naravno, raskida se koncesija, ne kažem da je to urađeno u skladu sa pozitivnim zakonskim procesima ili ne, ali u svakom slučaju raskida se koncesija. Naravno, da li se trebala raskinuti, ljudi to je stvar određenih institucija koje treba to da utvrde da li je to urađeno u skladu

sa zakonom ili ne. U tih deset godina koncesionar nije uložio ni marku bukvalno, kolokvijalno i taj isti koncesionar, po onome što mi imamo saznanja, što smo čuli kroz javna saslušanja, kroz razgovore, kako Vi kažete, je tužio Vladu Republike Srpske dva puta na sudovima u Republici Srpskoj, tako smo mi dobili saznanje, koji su oba puta presudili u korist tog koncesionara koji ništa nije radio deset godina i to je tražio odštetu od više desetina miliona eura. I naravno nevjerovatno je da je sud presudio u korist takvog koncesionara za toliko veliki iznos jednom, pa dva puta, da je očigledno sljedeća instanca bila da se ide na arbitražu u Vašington, sve to imamo određena saznanja kako je to sve išlo. Moje ključno pitanje prama Vama je, gospodine Kajganiću, da li mi imamo ikavku mogućnost da kao društvo, kao zemlja, kao institucija utvrdimo i odgovornost određenih pravosudnih institucija u čitavom ovom procesu? Kako je moguće da određeni sud ili pojedinac u pravosuđu ove zemlje donese presudu koja očigledno, očigledno nanijeće ogromnu štetu društvu u kojem živimo? Da li Vi imate saznanja da su, navodno, još ... govorim opet navodno da su sudovi donosili presude u korist Vijadukta u iznosima koji su bili slični ovom iznosu koji su oni tražili pred arbitražnim sudom ili da kažem Međunarodnim centrom za rješavanje investicionih sporova u Vašingtonu, da li imate saznanja da su domaći sudovi, naši sudovi donosili određene presude koje su išle u korist koncesionara, koji ništa nije uradio u jednom periodu, koji naravno se smatra oštećenim, jer je raskinuta koncesija i naravno da je trebalo napraviti neku vrstu mirnog rješavanja spora, da su sudovi domaći donosili odluke koje su bile nevjerovatne, koje su bile u smislu davanja, da kažem, neke podrške takvim koncesionarima da idu dalje u rješavanju svojih, da kažem, naravno kako oni smatraju prava pred višim instancama, da li imate saznanja da su sudovi to radili?

MILANKO KAJGANIĆ

Znači, ja mogu govoriti o Tužilaštvu BiH i mogu Vam reći i znači i Vama i javnosti da mi nismo vrhovni tumač i da mi nemamo nadležnost da preispitujemo pravosnažne sudske odluke. Znači, bilo koju odluku suda iz bilo kog grada, sa bilo kog nivoa znači ne može preispitivati Tužilaštvo BiH nego se one preispituju u okviru zakonskih propisa, odnosno dvostepenosti, jedino ako su sudske odluke posljedica izvršenja krivičnog djela. Ako su, znači ja ne mogu sada govoriti o pretpostavkama da li su sudovi, odnosno civilni sudovi u toku ovog postupka koji je prethodio arbitražnoj odluci postupali nezakonito, ako jesu i ako ima dokaza za to te dokaze treba dostaviti nadležnim tužilaštvima i nadležna tužilaštva će provesti istragu eventualno ako su te sudske odluke posljedica krivičnog djela. Znači, ne možemo sada pretpostavljati, ono što Vi kažete, ja Vas razumijem, ne možemo sada pretpostavljati da li je sud neki donio odluku koja je nezakonita, ako je ta odluka preispitivana u naknadnom postupku u skladu sa zakonom, ali i ako ima sumnje da jeste onda treba te informacije dostaviti nadležnim tužilaštvima. Ako se smatra da te odluke nisu nezakonite, onda treba za te odluke pitati institucije koje su ih donijele. Znači, mi kao Tužilaštvo BiH kada donesemo naredbu o sprovođenju, obustavi i nesprovođenju istrage ili podignemo optužnicu ja sam dužan da obrazložim javnosti zašto smo to uradili. Isto tako i sudovi ili druga tužilaštva u BiH treba da obrazlože te svoje odluke. Nama kao Tužilaštvu BiH niko do sada nije dostavio bilo kakvu informaciju koja bi išla u tom smjeru da je eventualno neki sud u Republici Srpskoj ili u BiH u cjelini donio neku odluku u ovom predmetu koja je posljedica izvršenja krivičnog djela. Ako dostavi mi ćemo je provjeriti ili ćemo je dostaviti nadležnom tužilaštvu, ali kažem zato sam na početku i pokušao da raščlanim i nadležnost i Tužilaštva BiH, ja ne želim da upadnemo u zamku da evo da je Tužilaštvo BiH nekakav vrhovni tumač svih odluka i sudova i tužilaštava u BiH što nije istina iz tog razloga sam to raščlanio da sve ove zloupotrebe evo koje ste

i Vi sad eventualno pomenuli da postoje su u nadležnosti tužilaštava u Republici Srpskoj i oni treba da ih ispituju, mi smo tu da im pružimo podršku.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala, evo izvolite pitanja, kolegica Karamehić, pa kolega Begić, pa idemo dalje.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Na početku jedna opaska, termin „javno saslušanje“ je termin koji postoji u Zakonu o parlamentarnom nadzoru BiH i jednak je u svim modernim parlamentarnim demokratijama i Vi znate naše ovlasti po tom Zakonu koje su prilično slične vašima, čisto da to razjasnimo zbog građana.

Jeste li svjesni postojanja dokumenta koji se zove Sporazum o međusobnim pravima i obavezama u vezi sa arbitražnim postupkom u predmetu Vijadukt d.o.o. Portorož Vladimir Zevnik iz Ankarana Republika Slovenija i Boris Goljevšek iz Pirana Republika Slovenija protiv tužene BiH pred Međunarodnim centrom za rješavanje investicionih sporova u Vašingtonu koji datira iz 2017. godine, odnosno u javnosti poznat Sporazum Vlade Republike Srpske i Vijeća ministara o predmetu Vijadukt, jeste li ili niste? Samo mi odgovorite s da i ne.

MILANKO KAJGANIĆ

Prvo neću Vam odgovarati sa da i ne zato što to grubo zvuči iz razloga želim da objasnim, naravno i obrazložim da li sam svjestan ili nisam svjestan. Naravno da jesam svjestan, jer sam iz javnosti upoznat o navedenom Sporazumu i navedeni Sporazum je ovdje dostupan zato što mi ga je dostavio postupajući tužilac. Ali bih volio da se konkretnije

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

E, samo da znam jeste li upućeni u njega,

MILANKO KAJGANIĆ

karakterišete imajući, naravno

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

znači znate za njega i pročitali ste ga, imate ga na raspolaganju.

MILANKO KAJGANIĆ

jasno, jasno naročito član 4. navedenog Sporazuma.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Ok, e za član 4. ide moje sljedeće pitanje.

MILANKO KAJGANIĆ

E gledajte, znači iz tog razloga, molim Vas, znači iz tog razloga budite, čisto pokušajte da budete konkretniji imajući u vidu naše nadležnosti.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Pitam Vas da li ste, dakle, imali uvid u Sporazum, svjesni ste njegovog postojanja, on je javna na stranici „Službenog glasnika BiH“.

MILANKO KAJGANIĆ

Da, imao sam uvid u Sporazum jer sam htio da se pripremim za ovo saslušanje.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Odlično.

MILANKO KAJGANIĆ

a nemam potrebe da budem, da imam uvid u Sporazum zato što postupajući tužilac pribavlja navedene sporazume i sve one dokumente koji su mu potrebni da bi, ovaj, donio tužilačku odluku.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Da li Tužiteljstvo BiH trenutno postupa u vezi sa kršenjem člana 4. Sporazuma koji predviđa da sve eventualne novčane iznose naknade štete ili izgubljene dobiti, odštete i drugo koji na osnovu konačne arbitražne odluke donesene u arbitražnom postupku tužitelju bila dužna isplatiti BiH po prijemu zahtjeva Pravobraniteljstva BiH snosi Vlada Republike Srpske – dakle, da li Tužiteljstvo BiH postupa po činjenici da Vlada Republike Srpske koja je zaprimila u skladu s članom 4. dokumentovan zahtjev Pravobraniteljstva BiH nije postupila po tome? I u vezi s tim, a na osnovu tog zakona je ovaj Sporazum zaključen – da li postupate po kršenju člana 29. Zakona o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora, a na osnovu kojeg je ovaj Sporazum i zaključen? Dakle, da li Tužiteljstvo BiH na osnovu ta dva dokumenta postupa trenutno?

MILANKO KAJGANIĆ

Kako sam Vam rekao, znači u okviru ovog predmeta koji ima u Tužilaštvu BiH postupajući tužilac prikuplja sve informacije i dokaze do kojih može da dođe i koji mu trebaju da donese tužilačku odluku. Ne mogu Vam sada govoriti o konkretnim stvarima, kršenju bilo kog člana, međutim taj tužilac koji postupa u navedenom predmetu, evo kao što sam Vam rekao, ima u vidu i navedeni sporazum i prikuplja sve informacije koje su mu potrebne i kad donese tužilačku odluku onda će javnost biti upoznata da li pojedine odredbe ili pojedine dokumente cijenio i u kom smjeru i koju tužilačku odluku će donijeti.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

I da li ste po službenoj dužnosti razmatrali otvaranje istrage upravo po ovim osnovama koje sam predložila, dakle Vi sad postupate na osnovu krivične prijave koja je upućena protiv institucija BiH, odnosno ako Vas razumijem članova Savjeta ministara i Predsjedništva BiH, da li je Tužiteljstvo BiH razmatralo da po službenoj dužnosti, a u cilju zaštite imovine BiH otvori istragu o kršenju ovih navedenih članova?

MILANKO KAJGANIĆ

Ja sam Vama na početku rekao, znači krivična prijava koju smo dobili mi u Tužilaštvu BiH od strane zakonskih zastupnika tužioca Vijadukt je inicijalni akt na osnovu kog je formiran navedeni predmet i u okviru tog predmeta se provjeravaju sve činjenice i informacije vezane za ovaj slučaj koje su iz nadležnosti Tužilaštva BiH, znači, sve informacije. To je inicijalni akt, znači mogla je doći anonimna krivična prijava ili bilo kakav dokument u Tužilaštvo BiH mi bismo po službenoj dužnosti taj inicijalni akt iskoristili za formiranje navedenog predmeta i vršili bismo provjere koje smatramo, odnosno koje postupajući tužilac smatra da je potrebno da se urade kako bi se evo razjasnila cjelokupna situacija.

BRANISLAV BORENOVIĆ

/nije uključen mikrofón/

Izvolite kolega Begiću.

ZLATAN BEGIĆ

Izvolite Vi.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Ma, ajte, malo je ovo zaista jedna apsurdna situacija da mi imamo tu neku vrstu, moram to komentarisati, bezobrazluka od strane ljudi koji su ne samo hoće da naplate 115 miliona ili 120 miliona maraka, nego se drznu da podnose krivičnu prijavu, naravno u skladu sa zakonom, protiv institucija BiH koje to ne izvršavaju. Pogledajte u kakvoj se mi nevjerovatnoj, apsurdnoj situaciji nalazimo kao društvo u cjelini. Znači, za ovih koliko godina došlo je do gubitka arbitražnog spora na način koji je vrlo, vrlo sumnjiv, sa mnogo osnova sumnje, mnogo navoda koje treba provjeriti u situaciju da ista ta lica koja hoće da naplate, a ne znamo čak ni na koji račun, 115 miliona maraka tuže nas, tj. idu sa krivičnom prijavom preko Tužilaštva BiH, a Vi to kažete to je neka inicijalna, ovaj, osnova koja može biti, se okrenuti u neku drugu korist.

MILANKO KAJGANIĆ

Da, naravno.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Što je jako važno.

ZLATAN BEGIĆ

Dame i gospodo sve vas lijepo pozdravljam, zahvaljujem se gospodi koja su se danas odazvali na ovo javno saslušanje. Takođe bih napomenuo da ova Komisija radi u skladu sa zakonom i koristimo se terminologijom koju je zakon propisao, a to je nadležnost ove Komisije jeste da provodi javna saslušanja.

Dakle, ja Vas moram pitati, gospodine glavni tužioče, da li sam ja dobro shvatio, Vi ste dakle formirali predmet, šta god da to značilo, da li to sad uključuje naredbu o otvaranju istrage ili

šta već, kada je riječ o tome da se naplati taj dug, a interesuje me da li ste, pa ću koristiti Vašu terminologiju, formirali predmet u vezi sa onim što je dovelo do ovoga duga?

MILANKO KAJGANIĆ

Znači, ja sam na početku rekao, evo i ponoviću to ponovno, inicijalni akt za formiranje ovog predmeta je bila krivična prijava koja je zaprimljena u Tužilaštvo BiH od strane zakonskih zastupnika tužioca. Formiranje predmeta znači evidentiranje dokumenta koji dođe u Tužilaštvo BiH. Dakle, mi ne odlučujemo za šta ćemo formirati, a za šta nećemo formirati predmet kad nama dođe bilo kakav dokument u Tužilaštvo BiH faktički, evo da to i javnost upoznam, to je formiranje predmeta samo zavedenje tog dokumenta u naše evidencije i dodjela tužiocu u rad da vrši provjere. To je bio inicijalni akt uz sav, ... sve u taj predmet gdje, u kom je zadužen postupajući tužilac su došli i svi ostali dokumenti, između ostalog rekao sam i ovo, dopuna dokumentacije koja je dostavljena od strane gospodina Zlatka Miletića, dostavljene su, evo dostavljeno je i pismo Pravobranilaštva BiH da je donesena navedena arbitražna odluka i u okviru tog predmeta postupajući tužilac vrši sve provjere koje se odnose i na ove činjenice koje su dovele do donošenja arbitražne odluke, s tim da to što se odnosi na zloupotrebe eventualne, koje ako postoje, do donošenja arbitražne odluke je u nadležnosti tužilaštava u Republici Srpskoj. I mi smo te informacije koje smo i u okviru tog predmeta i dobili, između ostalog evo i ovo što sam pomenuo, što smo dobili od gospodina Miletića, proslijedili Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske.

ZLATAN BEGIĆ

Ok, zahvaljujem na odgovoru.

Dakle, Vi pokušavate da kažete, ako sam ja dobro shvatio, da za bilo kakvo postupanje nadležnog državnog tužilaštva morate u formalnom smislu zaprimiti krivičnu prijavu i eventualno dokaze ako postoje?

MILANKO KAJGANIĆ

Nije tako, naravno da mi možemo po službenoj dužnosti da, i da formiramo predmete i da vršimo provjere. Iz tog razloga sam evo i gospodi odgovorio da postupajući tužilac u tom predmetu će izvršiti provjere svih navoda za koje smatra da su bitni kako bi se razjasnilo cjelokupno stanje u predmetu. Znači, ne treba nam prijava prema bilo kome, mi imamo predmet, sve ono što budu, što postupajući tužilac bude smatrao da treba da uradi uradiće. Ja sam naveo neke od radnji koje smo već preduzeli imajući u vidu da su pravobraniooci ovdje već svjedočili pred ovom Komisijom, evo saslušali smo putem SIPA-e navedene pravobranioce da imamo zapisnike na, odnosno izjave na zapisnicima. Znači, mi ćemo izvršiti sve provjere vezane za navedeni predmet ono što bude iz naše nadležnosti mi ćemo donijeti odluku, što ne bude iz naše nadležnosti to ćemo, to će donijeti odluku nadležna tužilaštva i ono što sam rekao i pripremajući se za ovaj sastanak je ono što sam se informisao od kolega iz Republike Srpske i što sam vas upoznao na početku, jer imam i njihovu saglasnost da vas upoznam sa tim činjenicama da imamo predmet u Okružnom javnom tužilaštvu u Banja Luci koji se odnosi na eventualne zloupotrebe i koji je formiran po izvještaju MUP-a Republike Srpske.

ZLATAN BEGIĆ

Dakle, ako sam dobro shvati, a Vi me ispravite, u ovom momentu Tužilaštvo BiH nije preduzelo niti jedan formalni akt koji bi vodio u pravcu otvaranja istrage u smislu ovoga što je prethodilo donošenju arbitražnih presuda na ovaj način kako je to utvrđeno u iznosu od 110 miliona, u smislu donošenje naredbe o istrazi ili nekog drugog formalnog akta koji bi.

MILANKO KAJGANIĆ

Znači, Tužilaštvo je podijelilo informacije sa Republičkim javnim tužilaštvom koje smo mi zaprimili, evo ponoviću ponovo, od gospodina Miletića, koje je on javno i eksploatisao da se radi o eventualno fiktivnim firmama, fiktivnoj firmi ili već čemu, znači podijelilo sa nadležnim tužilaštvom, Republičkim javnim tužilaštvom Republike Srpske i zajedno ćemo s njima vršiti provjere u smjeru da se vidi da li je, da li postoje nezakonitosti u ovom periodu do donošenja arbitražne odluke i ponovo ću naglasiti da je nadležno za donošenje tužilačke odluke u tom dijelu ako postoje ili ne postoje eventualne nezakonitosti na tužilaštvima u Republici Srpskoj.

ZLATAN BEGIĆ

Dobro, to ...

MILANKO KAJGANIĆ

Znači, mi zajedno s njima radimo

ZLATAN BEGIĆ

To je Vaš stav

MILANKO KAJGANIĆ

SIPA saslušava po našim naredbama, radimo dalje, radićemo dalje.

ZLATAN BEGIĆ

Dakle, to je Vaš stav, Vi ste ga ponovili nekoliko puta i ok. Ako može odgovor čisto, čisto to je ono što mene zanima, u ovom momentu Tužilaštvo BiH formalno ne vodi nikakvu istragu u čisto formalnom smislu, u smislu donošenja naredbe o pokretanju istrage itd. kada je riječ o svemu ovome što je prethodilo donošenju ove odluke?

MILANKO KAJGANIĆ

Formalno donošenje naredbe o sprovođenju istrage ne znači ništa, naredba o sprovođenju istrage je interni dokument u kom tužilac napravi plan faktički istražnih radnji. Tužilaštvo, odnosno postupajući tužilac sada preduzima sve potrebne istražne radnje na provjerama svih navoda, evo o kojima sam ja do sada govorio. Znači, vršimo provjere, nema apsolutno razlike da li je donesena formalno naredba o sprovođenju istrage ili nije donesena, znači nema nikakve razlike, nema razlike u zakonitosti prikupljenih dokaza ili u težini eventualno prikupljanja dokaza. Znači, normalno radimo, provjeravamo sve činjenice i evo donijećemo tužilačku odluku. Sada ne znam da li bi išta značilo da sam donio dokument na kome piše naredba o sprovođenju istrage protiv nepoznatog

izvršioca i evo da sam to podijeli s vama, ne znači ništa, znači imamo tužioca koji radi i provjerava činjenice, navode u komunikaciji smo sa kolegama iz Republike Srpske, detaljnije stvari o ovim činjenicama koje se tiču istraga u Republici Srpskoj naravno mogu dati kolege iz tužilaštava iz Republike Srpske. Mi, evo kažem ono, ovo je ovakvo trenutno stanje stvari sada, da kakvo će ono biti u narednom periodu to ćemo vidjeti zavisno od rezultata svih ovih izvršenih provjera.

ZLATAN BEGIĆ

Hvala Vam na odgovoru iscrpnom, ali bi Vas zamolio, dakle takav dokument o, odnosno naredba o pokretanju istrage, dakle on trenutno ne postoji ma kako on bio formalan kako Vi kažete.

MILANKO KAJGANIĆ

Znači, formalno nemamo donesenu, donesen dokument, ali vršimo sve provjere koje su potrebne da ako budemo tokom vršenih provjera došli do informacija ko bi eventualno bila osumnjičena lica u navedenim aktivnostima donijet ćemo formalnu naredbu o sprovođenju istrage protiv tih konkretizovanih lica. Postoji predmet u Okružnom javnom tužilaštvu, istraga protiv tri lica na osnovu naredbe MUP-a, izvještaja MUP-a Republike Srpske koji se evo odnosi na ove činjenice o kojima sam ja govorio.

ZLATAN BEGIĆ

Ok, ja Vam se zahvaljujem na Vašim odgovorima.
Vrlo je zanimljivo da niko nije podnio krivičnu prijavu.

MILANKO KAJGANIĆ

Evo čekamo, čekamo.

ZLATAN BEGIĆ

vrlo je zanimljivo, ali isto

MILANKO KAJGANIĆ

Kad kažem čekamo, izvinjavam se moram da dopunim, izvinjavam se što Vas prekidam, kad čekamo nemojte molim Vas da u javnosti ode poruka da mi ništa ne radimo, nego mi čekamo da vi radite posao za nas.

ZLATAN BEGIĆ

Pa to sam htio, to sam htio upravo da kažem.

MILANKO KAJGANIĆ

Mi radimo i radimo sa SIPA-om i radimo sa svim institucijama sa kojima smo po zakonu dužni da radimo i prikupljamo informacije, ali evo kažem, znači, činjenica da neko u nekom postupku postupa dugi niz godina ukazuje na to da eventualno ako prepozna u nekim radnjama izvršenje krivičnog djela dostaviće nam te informacije ili izvještaj o počinjenom krivičnom djelu.

kao što dobijamo negativne izvještaje Službe za reviziju, pa ih dajemo SIPA-i da ih analizira da vidi da li se u tim negativnim, u tim preporukama eventualno radi o krivičnim djelima, tako evo vjerujemo da bi sva i sve institucije da su tokom čitavog procesa došle do informacija koje bi ukazivale na izvršenje krivičnog djela iz nadležnosti Tužilaštva BiH i to, o tom moramo voditi računa zato što nadležnost je ustanovljena Zakonom o Sudu BiH i Krivičnim zakonom BiH tako da mi ako optužimo danas-sutra, kolokvijalno navodim, službenu ili osobu iz institucija Republike Srpske Sud BiH će nadležnom sudu proslijediti takav predmet. Znači, mi radimo prvenstveno imajući u vidu nadležnost, ali i radimo zajednički sa svim tužilaštvima u BiH da lakše provedemo određene istražne radnje koje su potrebne u svakom od tih predmeta.

ZLATAN BEGIĆ

Pa upravo sam to htio da kažem i ovu zahvalu gospodi što su se danas odazvali, dakle Vi to znate jako dobro da Tužilaštvo može i mora, ima i obavezu da postupa i po saznanju da formalna krivična prijava nije preduvjet za pokretanje postupka. Na kraju krajeva ukoliko je to potrebno evo smatrajte da Vam je ja sada usmeno podnosim i potpuno se stavljam na raspolaganje, ja vjerujem i članovi komisije da sarađujemo ukoliko je to potrebno, s jedne strane. S druge strane dakle imali bi mi, ovo nije mjesto za diskusiju ovo je mjesto za postavljanje pitanja i imali bi mi o čemu diskutovati, ali kao što rekoh ova Komisija radi u skladu sa zakonom, ako je ova zemlja dužna i ako je država BiH dužna da isplati 110 miliona maraka u ovako jednom, ja bi rekao, tragikomičnom slučaju sasvim sigurno da tu, po mom mišljenju, ima prostora i za njezine pravosudne organe, ali evo Vi ste rekli da poduzimate neke radnje, čekamo tu formalnu odluku ili naredbu o pokretanju istrage. Meni bi ona evo kao pravniku značila, iako jel Vi kažete da ona ništa formalno puno ne znači, ali kao takva formalno postoji i ja Vam se zahvaljujem što ste danas došli i što ste evo, razumijem ja i da je kompleksan predmet, razumijem ja i da se ne mogu određene stvari niti kazati u interesu najboljem postupka. Zahvalio bi se i gospodinu Ljubiću koji nam je ukazao na jednu važnu stvar da se ne može traljavo ničemu pristupati, da moramo okupiti ljude čija je to uža specijalnost, da ti ljudi moraju biti uključeni u ovakve vrste postupaka. Kada govorimo o ovim arbitražnim sporovima, to vrlo specifična vrsta pravnih postupaka i mi imamo svega nekoliko ljudi koji se baš dobro razumiju i koji se konkretno bave time.

Izvinjavam se ako sam bio preopširan, hvala vam lijepa predsjedavajući.

MILANKO KAJGANIĆ

Hvala Vam, evo samo izvinjavam se samo da odgovorim na ovaj Vaš dio ovo kad ste rekli usmenu krivičnu prijavu. Na primjer Vi ste uz poziv dostavili nama i transkripte saslušanja ostalih članova komisije i ti transkripti saslušanja su dostavljeni na taj formirani predmet i te činjenice iz tih saslušanja drugih članova koji su pristupili pred Komisiju se provjeravaju. Između ostalog, evo i guvernerka Centralne banke je dala ovdje izjavu, provjeravaju se i činjenice i navodi koje je i ona navela prilikom saslušanja. Znači mi ćemo provjeriti svaku informaciju do koje dođemo na bilo koji način, ne, ne, nećemo jednostavno, naravno nećemo čekati da apsolutno niko ništa ne radi, ali isto tako je nevjerovatno npr. ako imamo policijske agencije u BiH, ako imamo sve bezbjedonosne strukture, ako imamo evo i pravobranilaštva i u BiH, odnosno i na nivou BiH i Republike Srpske i sve druge stručne institucije koje imaju i diplomirane pravnike i ljude koji su apsolutno pravnički obrazovani da niko ne dostavi pismeni, pismenu krivičnu prijavu. Vi ste pravnik pa je u redu, Vi

znate napisati usmenu krivičnu prijavu, pismenu krivičnu prijavu, podnijeti i usmenu, ali evo kažem ne, jednostavno takvo je stanje stvari trenutno u predmetu da formalno mi nismo zaprimili ni od jedne policijske agencije bilo kakav izvještaj o počinjenom krivičnom djelu, ako što je npr. MUP Republike Srpske podnio izvještaj Okružnom javnom tužilaštvu u Banja Luci.

ZLATAN BEGIĆ

Pa u tom smislu gospodine Kajganiću ja izražavam svoje zaprepaštenje i veliko čuđenje i to po mom mišljenju da ne ulazim sad dalje ovdje, ja dakle ne odgovaram na pitanja, ali zar je moguće da to niko nije uradio, pa ako nije evo ja koristim priliku i evo svi se mi stavljamo na raspolaganje, jer to po meni može značiti samo dvije stvar ili je mnogo subjekata uvučeno u ovo, pa i cifra je pozamašna pa se svi mogu lijepo namiriti ili je u pitanju strah ljudi da uopšte ulaze u ovo pitanje da li od nepoznatog, dal ne znam ni ja od čega, ja se u tom smislu snažno nadam da će i Vaš angažman kroz Tužilaštvo BiH dovesti i do jačanja vladavine prava, ali i potpunog rasvjetljavanja ovog slučaja. I ljudi koji rade u Tužilaštvu treba da znaju da oni nisu sami, mi svi se stavljamo sto posto na raspolaganje, naravno svako u okviru svojih nadležnosti, jer mi ćemo ovo istjerati na čistac sigurno.

E, hvala Vam lijepa.

MILANKO KAJGANIĆ

Hvala.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Kolega Kešo, Vi ste rekli.

SAFET KEŠO

/nije uključen mikrofoni/

BRANISLAV BORENOVIĆ

Pa Emrić

SAFET KEŠO

Ne, hvala lijepo, ja ću pokušati da budem ovaj nešto kraći.

Pozdravljam sve prisutne i zahvaljujem se, naravno, kolegama, gospodi Mariofilu Ljubiću i gospodinu Kajganiću što su danas prisustvovali ovom javnom saslušanju, takav je naime institut. Dakle, 2004. godine entitet RS je potpisao koncesioni odnos u slučaju Vijadukt, je li danas je on dobio na toj popularnosti pa ga tako evo i prepoznajemo. Deset godina koncesionar nije poduzimao ništa, ne znam da li je Vlada RS-a poticala, pokušavala da ga aktivira itd. uglavnom za tih deset godina jednu jedinu konvertibilnu marku nisu uložili. Potom dolazi do jednostranog raskida ovog koncesionog ugovora, ne znamo dakle ni to da li je to urađeno u skladu sa zakonskim mogućnostima i to će se u jednom trenutku sigurno razotkriti i pokazati. Potom koncesionar dva puta sudu u RS-u tuži Vladu RS za jednostrani raskid ugovora, oba puta dobija, je li tako, tu presudu koju Vlada ni u jednom ni u drugom slučaju Vlada entiteta RS ne izvršava. Onda to dobija sve ovaj jednu međunarodnu dimenziju, ide na međunarodnu arbitražu. Pravobranilaštvo

pokušava, kao što smo saznali iz prethodnih ovih saslušanja, Vladi RS-a pišu 14 puta, ako se ne varam je li gospodin Mandić je o tom govorio. Vijeću ministara pišu 13 puta i mene baš čudi da niko nije našao za shodno da se zainteresira pa da se otvore barem ove istražne radnje, gospodine Kajganiću, evo i u tom slučaju, jer je potpuno evidentno od 2017. godine potpuno jasno, je li, u kom smjeru idu ove stvari. E sad ovo što je primjetio i kolega Begić, znači kada je ovaj koncesija ili koncesioni odnos potpisala Vlada RS-a pa je zbog toga ovaj nadležni. Vi kažete da je nadležan, da je nadležno Tužilaštvo entiteta RS za ovaj slučaj i vidim da to ovaj saopćavate sa jednom dozom neupitnosti, pa i zadovoljstva. Međutim, oni su, ako sam Vas ja dobro shvatio, prvobitno donijeli odluku o ne provođenju postupka, je li tako, u nekoj prvoj fazi. Sad čujemo da postoji krivična prijava, da se prikupljaju neki novi dokazi itd. E sada pazite, kada je ovaj stvar dobila ovu dimenziju izvršnosti, je li, sad je Tužilaštvo BiH postalo nadležno da goni one koji se usude neizvršiti ovo što je, što bi trebalo zaista izvršiti. Ja znam čekate, čekate naravno i ovaj momenat, je li, kad će se dogoditi eventualna isplata ove štete sa adrese države BiH, pa kad se pokrene ovaj postupak, ja imam tu jedno pitanje za Vas – hoćete li kao glavni tužilac, odnosno Tužilaštvo BiH, hoćete li reagirati tog trenutka kad šteta nastane, kad država BiH plati dug, koji ne treba platiti, dug koji je napravila Republike Srpska, entitet Republika Srpska, hoćete li u toj situaciji reagirati ovako promptno, hitno, rezolutno, odlučno, dakle i goniti one koji nisu praktično izvršili svoju obavezu? Dakle, evo mi smo vidjeli tek kad se ova stvar zakotrljala, dobila ovu dimenziju Tužilaštvo je reagiralo i evo vidim da će krivično goniti one koji eventualno ne isplate ili odbiju da isplate, izvrše ono što je zakonska obaveza – hoćete li biti tako rezolutni i odlučni i u slučaju kad BiH tuži entitet RS da vrati zapravo novac koji je država uplatila umjesto entiteta?

MILANKO KAJGANIĆ

Ja sam evo na početku već rekao da mi sad trenutno imamo odluku nadležnog suda u BiH da je navedena arbitražna presuda izvršna i nismo mi kao Tužilaštvo nadležni da kažemo da li nešto treba platiti ili ne treba platiti to je sada, zasada rekao nadležni sud u BiH, ali mi smo u okviru svega toga, u okviru ovog formiranog predmeta prikupljamo sve informacije koje se odnose, između ostalog, i na eventualne zloupotrebe tokom čitavog postupka i to ćemo raditi i mi nismo, kažem, kad kažete da smo, da postupamo sa hitnošću, znači mi smo dobili navedeni predmet i razumijemo da je predmet od značaja za javnost iz tog razloga radimo u navedenom predmetu. Ja sam zato i došao ovdje da bih evo podijelio i ove informacije sa vama i da bih čuo i druge informacije koje eventualno neko ima kako bismo ih provjerili da vidimo da li je neko počinio navedeno krivično djelo. Mi sada pričamo o stvarima za koje Vi i ja ne znamo, Vi kažete, odnosno i Vi ste isto tako rekli, da je 2004. godine potpisan koncesioni ugovor, a da deset godina koncesionar nije ispunio svoje obaveze, mi to ne znamo, mi lično, zato što mi ne provjeravamo taj koncesioni period, odnosno nemamo informacije da je počinjeno određeno krivično djelo u tom dijelu. Ako neko ima treba da nam to dostavi, mi ćemo ih provjeriti ili ćemo ih zajedno sa tužilaštvima u Republici Srpskoj provjeriti. Ako, Vaše je pitanje bilo – ako BiH izvrši ovu obavezu koja se tiče na presudu, da li ćemo mi postupati ako Republika Srpska odbije da nadoknadi, odnosno da postupi po članu 4. Sporazuma iz 2017. godine? Naravno da ćemo postupati u svakom predmetu u kome se podnese, u kome vidi se da ili postoje osnovi sumnje da je počinjeno određeno krivično djelo. Ne možemo mi odlučivati u Tužilaštvu da za jedne radnje za koje smo nadležni postupamo, a da za druge ne postupamo. Naravno, da ćemo postupati u svakoj situaciji i u svakoj situaciji postupamo isto, iz tog razloga smo tako i ustanovljeni jel pokušavamo tako da radimo, između ostalog, evo imamo i automatsku dodjelu predmeta da bismo izbili i te eventualne

argumente koje neko u javnosti misli da glavni tužilac ili bilo ko u Tužilaštvu odlučuje da li će se u nekom predmetu raditi ili se u nekom predmetu neće raditi. Znači, nema te mogućnosti da se negdje radi, a negdje ne radi i naravno da ćemo raditi na isti način u svakom predmetu.

SAFET KEŠO

Zahvaljujem gospodine Kajganiću.

Javna saslušanja i služe za to da Vi svojom javnom rječju kažete svim građanima BiH evo ovo što ste upravo kazali.

MILANKO KAJGANIĆ

Tačno, zato sam i

SAFET KEŠO

Držaćemo Vas za riječ, budite sigurni i nadam se da ćete učiniti sve da Vas ljudi ne bi smatrali dijelom ove i filigranski isprogramirane prevare na štetu države BiH. Eto ne bi da prejudiciram, nadam se da ćete uraditi sve što je u Vašoj nadležnosti da se ne nadete u tom kolu.

MILANKO KAJGANIĆ

Naravno, hvala.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hvala.

Izvolite ima li još? Kolega Kožul, pa kolega Emrić može tako pa ćemo završavati polako.

PREDRAG KOŽUL

Zahvaljujem evo ja takođe pozdravljam sve nazočne, našim gostima iz Pravobraniteljstva iz Tužiteljstva zahvaljujem na dolasku.

Moram kazati da sam ja danas na ovo saslušanje došao zbog nekih drugih gostiju koji su trebali biti, ne umanjujući važnost ove dvije institucije, ali mi smo, da potpuno pojednostavim, možda i pretjerano pojednostavim, mi danas ovdje imamo, da ne budem u prvom licu jednine, bivše Pravobraniteljstvo i pomalo nenadležno Tužiteljstvo. Ja sam to tako shvatio iz ovog što smo danas ovdje razgovarali, ali ipak dobili smo i u tom dijelu korisne informacije i ja se na njima zahvaljujem.

Ono što je bit, ono što ja, ja ću postaviti ona pitanja koja sam htio postaviti, jer su ona važna za onu bitnu stvar koju mi možemo učiniti u ovom trenutku u ovom postupku, a to je pokušati riješiti dug na način da on dalje ne raste, dakle, platiti ga. Jer nesporno je da arbitražna presuda je protiv BiH i da je BiH ona koja će dužna, koja je dužna platiti dug po ovom arbitražnom sporu. Članak 4. Sporazuma, koji je kolegica citirala, govori da će Republika Srpska nadoknaditi sve troškove vezane za ovi postupak. Ne govori, ja nisam advokat Republike Srpske, ima vas ovdje mjerodavnijih za to, da će unaprijed Republika Srpska iz svog proračuna to platiti.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ
/nije uključen mikrofoni/

PREDRAG KOŽUL

Dakle, evo ja ću završiti kolegice, ovaj. Dakle, ono što je naša, rekao bih, s naše strane produljena odgovornost svih nas je da pokušamo doći do proračuna institucija BiH ne samo iz ovog razloga, znate vi i niz drugih bitnih razloga zbog kojih je taj proračun važan kako bi iz tog proračuna na predviđeni način u proračunu platili ovaj dug. Potom ga u skladu s ovim Sporazumom pokušali ili u biti sasvim sigurno i naplatiti od onoga ko je dužan ga platiti. Tu je predviđeno, da odma budemo jasni, zato mi je bilo zanimljivo ovdje ovaj gospoda guvernerka Centralne banke da evo postavim jedno pitanje, ja sam u javnosti, ovaj, uhvatio informaciju da se iz Centralne banke kaže da oni neće uplatiti u proračun institucija BiH novce dok ne osiguraju svoju imovinu, dok je njihova imovina ugrožena. Ja sam shvatio da se radi o imovini koja je predmet ovrhe zbog ovog spora. Dakle, ta imovina može prestati biti ugrožena tek onda kad iz proračuna institucija BiH plati se ovaj dug, nažalost, jer je on konačan, to smo rekli. Kada, vi znate da je ta informacija da se neće u proračunu platiti iz Centralne banke određeni iznos novca je u koliziji sa člankom 27. Zakona o Centralnoj banci, a on kaže da se čisti profit Centralne banke dijeli na način da 40% toga ide u povećanje rezervi Centralne banke, a 60% tog iznosa ide u proračun institucija, u instituciju koja je zadužena za proračun BiH u roku od četiri mjeseca po isteku proračunske godine, dakle 30.04.2025. I ja ne vidim zakonskog načina da ta dobit, 60% te dobiti već nije u proračunu institucija BiH. Je li to najbolji način za plaćanje duga ja ne znam, ja znam da je on u ovom trenutku jedini realan, posebno kad imamo u vidu činjenicu da je, postoji jedna odluka ili dogovor, ne ja ne znam da li je ona pretočena u odluku da se taj dio dobiti Centralne banke zbog praktičnog života rasporedi na entitete u BiH na način kako se on dijeli entitetima otprilike u BiH, a to je grubo rečeno da 2/3 tog, te dobiti ide prema Federaciji, prema federalnom proračunu, a 1/3 otprilike ili iz ovog iznosa nekih 67 milijuna ide u proračun Republike Srpske. Dakle, mi plaćanjem na način kako je predviđeno proračunom institucija BiH već možemo od Republike Srpske povući 67 milijuna maraka od ovih ukupnih 110 i nešto milijuna maraka duga u ovom trenutku. Nažalost, mi smo već evidentirali da taj dug na dnevnoj razini raste 19 tisuća maraka. Ukoliko mi žurno ne reagiramo dakako da će biti prostora i za različite krivične prijave po ovom pitanju, ali onaj još gori prostor za mene je što će taj dug rasti i rasti. Ono što je meni zanimljivo, kažem ovaj, a kao pravno neukom čovjeku, a ovdje imamo evo barem s druge strane dva čovjeka pravne struke eminentno, pravne struke imamo i ovdje kolega, meni je zanimljivo zašto je presudu arbitražnog suda verificirao Kantonalni sud u Sarajevu i zašto se ovrha na temelju te presude ne vrši nad objektima koji su u vlasništvu, recimo, Republike Srpske u Banja Luci nego nad objektima koji su u vlasništvu institucija BiH u Mostaru. Evo, to je jedno čisto onaj volio bih, vjerojatno ima ... ovo da mi se kaže. A ono što sam, ponovo kažem, ja ovaj, ja sam ovaj također mi je bilo zanimljivo stav iz Vijeća ministara, obzirom da sam znao da predsjedateljica Vijeća ministara neće doći na današnju sjednicu ja sam se kod nje i usmeno, odnosno informirao o detaljima proračuna vezano za ovaj Vijadukt, ali i onaj dobio onaj vrlo obiman materijal koji govori o svim, svemu onom što je unutar zadnjih, pa rekao bih, otprilike godinu i po postupano vezano za ovaj postupak u Vijeću ministara, to dijelom proučimo, kažem to je vrlo obimna materija. Ali ja zaista apeliram na nas sve, dakle, evidentno ja bih volio u ovakvom strašnom gubitku za državu evidentno je da postoji i krivična odgovornost, evidentno je da mora postojati krivična odgovornost, ja ne znam neću ulaziti u nadležnost tužiteljstava ovih ili onih i evidentno je da moramo očekivati da ovo bude i na

taj način procesuirano, ali evidentno je da naš, da je naš gorući problem smanjiti dalju štetu i to je čini mi se ono što mi kao i ovdje kolege, kao zastupnici ... unutar svojih nadležnosti na tome moramo inzistirati. Kako to napraviti evo ne znam, ali šteta raste, pa onda i krivica svih onih zbog čega šteta raste ovaj je evidentno sve veća i veća. Ja vas molim evo da to na taj način shvatimo i da u tom dijelu, ova moja pitanja koja su pravne naravi evo ja zaista očekujem odgovor i vjerujem da postoji odgovor zašto Kantonalni sud u Sarajevu, zašto ovrha u Mostaru, a ovaj, ali sve drugo, kažem, onaj da ne bude ovo izgubljen dan kolegice i kolege dajte da inzistiramo da zaustavimo štetu.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Ma nijedan dan nije izgubljen, ja mislim da smo mi došli do dovoljno saznanja koja će biti dio našeg izvještaja, koji će jako mnogo koristiti i Tužilaštvu upravo u smislu da može preduzeti određene i formalne aktivnosti i suštinske kada je u pitanju ovo što smo mi saznali. Ali ovdje isto tako, ja se štipam se nekad stvarno kolege da se, sam sebe pitam je li mi ovom svjedočimo ili je ovo neki, neki, san ili je ovo neki film, neka naučna fantastika gdje nas očigledno neko pravi dobrim, da kažem, ludacima. Pričamo o izvršnim sudskim presudama u kojim nema žiro račun, kome treba platiti 115 miliona maraka, da li je iko to pitao i ja pitam sve je li to osnov sumnje? Kako mogu sudovi, gospodine Kajganiću, kako mogu donositi, ja sam ekonomista možda griješim, mogu donositi izvršne presude, koje imaju naravno sudsku snagu, da se nešto mora platiti, a u zahtjevu tužioca nema žiro računa, nema gdje platiti i da sud to donosi, kao što je onaj sudija, sudinica, nebitno ko god, u Banja Luci, ne znam ni ja gdje, je donio odluku da koncesionar zato što je jednostrano raskinuta koncesija treba da bude obeštećen, ne znam ni ja, za 70, 80 miliona maraka, a njegov ulog je nula maraka, jednom, pa dva puta, kako je moguće da kantonalni i bilo kakvi sudovi, a dobili smo informaciju, kako ste rekli, i Mostar, i Sarajevo, i Banja Luka donose izvršne presude na osnovu zahtjeva Vijadukta u kojem nema računa? Kome platiti, evo ja postavljam sad ključno, je li to nije osnov sumnje? Evo i da se napravi ta tehnika, dogovor – kome, na koji račun treba uplatiti toliki novac? To nisu hiljade maraka, to su stotine miliona maraka, a da mi se vrtimo u krug i da se sami pitamo kakvom mi ovo, da prostite, ludilu svjedočimo. I nije nimalo ... zaista je ovo važno da smo otvorili i nijedan dan nije izgubljen, kolega Kožul, svaki je, evo ovo što ste Vi rekli jako važno, sve ovo dio će biti transkripta, dio izvještaja u kojem će očigledno svaka rečenica, svaka riječ, pa koja je i baš i bila suvišna, koja je bila i pod navodnicima će važna biti za postupanje pravosudnih institucija od kojih na kraju ćemo očekivati neku vrstu konkretnog djelovanja. Ali evo ja dopunjavam ovo što je rekao kolega Kožul da nam date neku vrstu, kako je moguće da sudovi tako presuđuju i da donose takve snažne, velike izvršne presude u kojima očigledno nema onih ključnih parametara.

MILANKO KAJGANIĆ

Evo, molim Vas, još jednom, prvo da odgovorim na Vaše pitanje. Mislim da je kolega pravobranilac vjerovatno možda može detaljnije u ovom dijelu koji se tiče priznanja sudske presude u ovim dokumentima koje sam ja vidio je, sam vidio da je Kantonalni sud u Sarajevu i Vrhovni sud koji je potvrdio navedenu odluku postupao po domaćem zakonodavstvu pretpostavljam zbog sjedišta institucija BiH, ne znam detalje u tom dijelu, međutim to je činjenica koja je nesporna. Još jednom, znači ne mogu komentarisati sudske odluke o tome treba razgovarati sa sudovima koji su donijeli naveden odluke. Ono što ja mogu je da mi provjerimo navode ako

eventualno postoji informacija da su te sudske odluke posljedica izvršenja krivičnog djela. Znači, mi smo evo, hapsili smo i predsjednike sudova i sudije i tužioce i to ćemo nastaviti raditi dalje ako ima dokaza da su počinili krivična djela, ali ne možemo sada da.

Znači, ono što želim kao zaključno razmatranje, molim Vas, prvo da Vam se zahvalim što sam imao priliku evo da razgovaramo, ja sam to upravo tako shvatio kao što, evo mislim Vi ste to rekli, da kroz ovaj razgovor eventualno dodemo do nekih novih informacija i da razjasnimo određene nedoumice u ovom svemu. Ja pozivam i sada i javnost u BiH da sve informacije do kojih, koje eventualno bilo ko ima da su uspostavljanje koncesije, raskid koncesionog ugovora, sve aktivnosti tokom tog perioda i ove zaključno do donošenja arbitražne presude da ih dostavi Tužilaštvu BiH i mi ćemo ih provjeriti. Bez obzira, znači, da li imaju otvorene istrage ili ne, mislim ... to ću još jednom ponoviti da i to ne ode nedoumica određena u ... znači mi ćemo ih sve provjeriti, dostavite nam svaku informaciju koja se eventualno tiče određenog krivičnog djela. Ono što ne možete očekivati od nas to je da mi komentarišemo i objašnjavamo vama zašto je neki sud donio određenu odluku, odnosno izvršnu odluku ili bilo koju, to trebaju uraditi sudovi. Jedino ako, evo ponavljam, ako je to posljedica krivičnog djela.

Drugo što ne možete tražiti od Tužilaštva BiH to je da promijeni arbitražnu presudu koja je od strane sudova prihvaćena. Ono što možemo mi kao Tužilaštvo BiH to je ako dodemo do informacija da je ta arbitražna presuda posljedica krivičnog djela da sprovedemo istragu i da ta lica koja su eventualno počinila krivična djela, fizička ili pravna nebitno, procesuiramo u skladu sa zakonima u BiH, e to je, to je sve.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Ajmo, imamo koleginicu Rejhanu i kolegu Emrića i završnu imate pravo da kažete još što želite i da završavamo polako, mislim da smo iscrpili dovoljno vremena.

Izvolite kolega, hoćete, kolega Emriću hajte Vi, hajte Vi prvo kolega Emriću.

(?)

/nije uključen mikrofoni/

BRANISLAV BORENOVIĆ

Hajte kolegice Rejhana, evo mi smo ovaj u ovoj Komisiji džentlmeni, kad su finansije i budžet u pitanju.

REJHANA DERVIŠEVIĆ

Zahvaljujem predsjedavajuća, zahvaljujem predsjedavajući.

Zapravo ja ću se referirati na odgovor na poziv koji smo dobili od predsjedavajuće Vijeća ministara. Međutim, nema ovdje ništa nešto posebno s čim vi niste ranije upoznati i zapravo ja ću postaviti par vrlo kratkih pitanja obojici, molim vas za vaš stav, mišljenje, odgovor, jer evo razumijem da o nekim stvarima niste nadležni, ali vjerujem da možete odgovoriti.

Moje prvo pitanje je, smatrate li zloupotrebom položaja ili ovlaštenja ovo nečinjenje koje je uvećalo dug BiH koji ona treba da plati?

Dakle, iz izvještaja koji nam je dostavila predsjedavajuća ona od 20. maja prošle godine pokušava razgovarati na sjednicama Vijeća ministara o informaciji. Odluci o poništenju arbitražne odluke u postupku Vijadukt. Dakle, ili se skine s dnevnog reda ili nema podrške, znači smišljeno, namjerno, planirano, kako god, znači došli smo do ove sume.

Moje drugo pitanje, takode, imali li po vama elementa organizovanog kriminala i korupcije u ovom slučaju?

Moje treće pitanje, kako komentarišete izjavu koje smo, koju smo čuli na prošlom saslušanju, a to je da je gospodin Mandić imao poziv u kojem mu je rečeno da se novac ne uplaćuje Vijaduktu nego stečajnom upravniku?

I moje posljednje pitanje, kako je moguće, zapravo dio ovaj je postavio već kolega Kožul, a to je zašto se postupak o izvršenju ne vrši nad objektima u vlasništvu Republike Srpske, a ne Centralne banke, odnosno kako je moguće da se na tri kantonalna suda istovremeno vodi postupak o izvršenju?

Zahvaljujem.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Izvolite.

MILANKO KAJGANIĆ

Što se tiče, evo ja mogu kratko, što se tiče Vašeg pitanja, ja ne mogu smatrati ništa ili ne smatrati da li je u bilo kojim radnjama postoje elementi krivičnog djela ili ne postoje elementi krivičnog djela, to će u svojoj odluci na to se referisati postupajući tužilac. Ovo što ste Vi rekli, ova činjenica nečinjenja, to je ono što je obuhvaćeno inicijalnim aktom koji je došao u oktobru mjesecu 2024. godine u Tužilaštvo BiH i na osnovu čega je i formiran taj prvi, eto prvi, odnosno formiran taj predmet i u okviru tog predmeta će se provjeriti i ovi navodi koji se tiču na to, uključujući i ovo organizovani kriminal i korupciju.

Ovaj dio koji se tiče navoda gospodina Mandića, znači mi imamo transkript njegovog saslušanja ovdje i evo ja sam pročitao i taj njegov navod, to je u stvari zaključak da Vijadukt faktički ne postoji nego da je proglašen stečaj i da treba novac uplatiti stečajnom upravniku i to je dostavljeno postupajućem tužiocu koji će izvršiti provjere svih tih navoda. Iz tog razloga smo mi i naredili SIPA-i da sasluša gospodina Mandića i on je dao izjavu u SIPA-i i njegova će se izjava cijeliti zajedno sa drugim dokazima.

Četvrto pitanje je vezano za izvršenje, znači ja nisam stručnjak za izvršni postupak, ono što sam ja vidio iz navedenog predmeta do sada npr. da je bio prijedlog za izvršenje i na avionu vlasništvu Vlade Republike Srpske dok je boravio u Crnoj Gori. Međutim, sud u Crnoj Gori je odbio izvršenje zato što navedena arbitražna presuda nije bila priznata u Crnoj Gori. Ali vjerujem da o tim detaljima može detaljnije kolega pravobranilac i iz kojih razloga ovi zastupnici, zakonski

zastupnici izvršioca predlažu izvršenje na ovim objektima u Federaciji, a ne u Republici Srpskoj zaista o tim detaljima ne, pošto nisam stručnjak ne znam to, u tom dijelu, ali evo kažem to i nije apsolutno ni na koji način u nadležnosti Tužilaštva BiH.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Izvolite gospodine Ljubić.

MARIOFIL LJUBIĆ

Zahvaljujem.

Ovo što ste rekli za izjavu Mandića o tome postoji dopis u Pravobraniteljstvu, znači u predmetu, tako da ono nema, to se može iz predmeta ... gdje je jednostavno da su oni dostavili takvu uputu.

Što se tiče ovih ostalih pitanja, mislim da institucije BiH moraju naći načina da ovo plate, da smanje povećanje troškova i da postupaju u skladu sa sporazumom. Ja vam mogu reći da smo mi već imali postupanja u skladu sa sporazumom gdje je BiH dobila arbitražu, gdje je imala, ja mislim, naši su troškovi bili, nemoj napamet, ili milion i sto ili milion i tristo eura i jednostavno mi smo to prepustili Republici Srpskoj koja je financirala, koja je platila, znači to nisu novci BiH. Tako trbe i ovo u skladu sa sporazumom, a onda tražiti svoje.

Što se tiče, na jednoj sjednici Vijeća ministara po jednom drugom arbitražnom postupku '18. ja sam obrazlagao ozbiljnost, on, jedan od ministara da ne imenujem čovjeka, kaže ma šta ima veze ako i dobiju kako će se naplatiti. E onda je dobio odgovor – mogu se naplatiti sa bilo kojeg računa, sa bilo kojeg objekta BiH u inozemstvu, ovdje. Zašto? Oni su izabrali očito najvitalnije institucije i možda koje najbolje udaraju. Imate jednu BHANSA-u koja je i simbol i države i koja je vrlo bitna za prepoznatljivost, imate Centralnu banku koja je takva kakva je. Znači, oni jednostavno biraju šta im odgovara. Kao što i na primjer imate, kad imate kredit banka kaže neću prvog jemca hoću onoga trećeg, jer treći mi je, sigurniji treći. Prema tome, to je znači.

Znači, šta je rješenje? Rješenje da se dug plati u skladu sa Sporazumom, da se BiH naplati, a za ostale arbitražne postupke da puno ozbiljnije pogleda, da se javni dužnosnici javno ne izjašnjavaju i ne otežavaju položaj BiH u arbitražnim postupcima, jer nije u svim arbitražnim postupcima tako situacija loša, počev od Ugljevika i dalje, jer vrlo dobro je radeno, ali vi znate da je Rudnik i termoelektrana Ugljevik izgubila spor na ... arbitraži u Beogradu, gdje nije tužena znači ni država, ni Republika Srpska tužena je firma. Ja mislim da, ne znam jesam li.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Izvolite ...

REJHANA DERVIŠEVIĆ

Pa evo ovaj zahvaljujem, niste vi meni odgovorili na pitanje, niste iznijeli svoj stav, no razumijem, sve mi je jasno. Ali samo evo možda sam ispustila na početku da vas pozdravim, zahvaljujem gospodine Kajganiću, gospodine Ljubiću što ste se odazvali javnom saslušanju, hvala najljepša.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Kolega Emriću, Vi još i.

JASMIN EMRIĆ

Zahvaljujem.

S obzirom da se od 2016. godine vodi ovaj arbitražni spor mene zanima, uvaženi glavni tužioče, zašto Tužilaštvo nije ranije po službenoj dužnosti reagiralo u ovom konkretnom predmetu iz razloga što dugovanje koje BiH, kako nam je sada jasno, mora platiti može imati štetne posljedice po BiH? Odnosno evo da sada citiram iz zakona kako to stoji – ta dugovanja mogu imati ozbiljne reperkusije ili štetne posljedice na privredu BiH ili mogu izazvati druge štetne posljedice izvan teritorija datog entiteta. Dakle, kako sada se stvar vidi ovdje očigledno da nije bilo odgovornosti u ovom dijelu od raskida koncesionog ugovora do konačne arbitražne presude, a onda u smislu izvršenja od konačne arbitražne presude pa sve do danas koji su to akteri to treba utvrditi. Ali ovo ima ozbiljne ekonomske štete za budžet BiH i imamo primjere nekih ranijih predmeta koji su brzo, brže rješavani koliko je meni poznato. Dakle, zašto nema tog promptnog reagiranja Tužilaštva? Pa ću onda postaviti sljedeća dva pitanja.

MILANKO KAJGANIĆ

Ja sam na Vaša pitanja već odgovorio prvenstveno ovaj dio koji se tiče nadležnosti, sve, sve aktivnosti, eventualne zloupotrebe zasnivanja koncesije, prekida koncesije i čitav arbitražni postupak, eventualne zloupotrebe ili nezakonitosti bile su u nadležnosti Republike Srpske, jer se radi o institucijama Republike Srpske. Mi tek sada kada smo dobili pravosnažnu sudsku presudu, s obzirom da je BiH obavezana, imamo institucije BiH na, imamo institucije BiH kao odgovorne za izvršenje navedene presude nakon što je sud, nakon što su nadležni sudovi u BiH prihvatili navedenu presudu. Nismo reagovali iz tog razloga zato što nismo od stručnih i zvaničnih institucija BiH dobili bilo kakvu informaciju od 2016., odnosno od 2004. do evo do pravosnažne arbitražne presude da se apsolutno radi o bilo kakvom izvršenju bilo kog krivičnog djela. Ja sam zato rekao u čitav proces je od, od kad se krenulo sa arbitražnim postupkom su uključena pravobranilaštva i Republike Srpske, evo i Pravobranilaštvo BiH, niko nama nije prijavio bilo kakve nezakonitosti koje bi eventualno danas, sutra mogle možda proizvesti štetne posljedice po BiH. Mi smo sada čuli da imamo druge arbitražne postupke, jel predlažemo sada ovdje ili zaključujemo da sad Tužilaštvo BiH pored svih ovih nadležnih institucija se uključi u ove arbitražne postupke ne znajući kakav će njihov ishod biti. Razumijete, ne možemo očekivati od Tužilaštva BiH da radi posao svih institucija u BiH iz dva razloga, prvo zato što mi nemamo kapaciteta i onda apsolutno obesmislili smo svoj radi. Drugi i bitniji je razlog što onda druge institucije se kriju iza toga i kažu – ako nije Tužilaštvo se oglasilo ili zainteresovalo za tu aktivnost mi ništa drugo ne moramo raditi. Znači, gdje su nam policije, gdje su nam obavještajne službe, gdje su nam bezbjednosne agencije, gdje su nam pravobranilaštva, gdje su nam bilo koja institucija koja treba da po zakonu je i dužna da nas obavijesti o eventualnom postojanju krivičnog djela, pa evo sad i u ovim nekim novijim postupcima, odnosno trenutnim u kojima nemamo pravosnažne odluke, e to je, to je moj odgovor.

JASMIN EMRIĆ

Ja sam postavljao pitanja i Pravobranilaštvu BiH – zašto nisu i da li jesu Tužilaštvu BiH proslijedili dokumentaciju vezano za cijeli ovaj konkretan predmet? I oni su nas informirali, evo ja ću reći datum kada. 17.04.

MILANKO KAJGANIĆ

Evo imam ja 27.03. je njihov dokument

JASMIN EMRIĆ

Da, da su 27.03. vama dostavili tri dokumenta – arbitražna presuda iz 2022. godine, presuda Ad hok vijeća iz 2024. godine i Sporazum o međusobnim pravima, to je ovaj Sporazum između Vijeća ministara i Vlade Republike Srpske.

MILANKO KAJGANIĆ

Da.

JASMIN EMRIĆ

I moja primjedba je njima bila da to nije dovoljno. Evo sad me zanima i kroz Vaše odgovore sam zaključio da to nije dovoljno, oni su samo formalno vama proslijedili ove dokumente, nisu ukazali uopće na sumnju kojeg, u koje krivično djelo oni sumnjaju, da je počinjeno neko krivično djelo. Dakle, u ovom aktu oni ništa nisu vama naveli, nego jednostavno samo proslijedili kao na nadležno postupanje. Da li je to dovoljno?

MILANKO KAJGANIĆ

Pa nije dovoljno, ja čitavo vrijeme o tom i pričam, znači ne možemo mi, evo mi smo dobili evo te dokumente, evo ja ga imam ovdje dokument, znači predmet arbitražna presuda broj i presuda Ad hok vijeća od 01.05.2024. godine dostavlja se. Šta mi da radimo? Razumijete, znači neko ko je bio uključen, je ne svaljujem krivicu na Pravobranilaštvo, ja kažem ako je neko prepoznao određeno krivično djelo ili bilo kakvu nezakovitost treba napisati Tužilaštvu u ovom predmetu, u ovom postupku eventualno postoje sumnje za neko izvršenje krivičnog djela. Mi ovdje kažemo pošto, ovdje u dokumentu se kaže – radi zaštite imovine i imovinskih interesa BiH smatramo neophodnim da vas upoznamo da je međunarodni sud donio presude. Upoznali ste nas i mi ćemo sada čitati te presude. Šta je krivično djelo u ovim presudama na osnovu čega mi možemo kao Tužilaštvo odrediti sumnjiva lica, odnosno lica protiv kojih postoji osnovi sumnje, donijeti naredbu o sprovođenju istrage, provesti istragu i podići optužnicu pred nadležnim sudom, šta je to? Nije problem, mi ćemo to čitati, ja sam vidio i u dokumentima da su presude na nekih četiristo i nešto strana, nije problem mi ćemo ih i prevesti, ali kažem nevjerovatno je da mi sada, znači da svako smatra da je ispunio svoju obavezu time što je dostavio nekakav dokument Tužilaštvu BiH. Nemamo kapacitete da mi istražujemo postupke, jer evo kažem, evo možete nam sad dostaviti svu dokumentaciju za ove arbitražne postupke, niko nam nije dostavio dokumentaciju za arbitražne postupke tamo gdje je BiH dobila te postupke, odnosno evo Republika Srpska ili ko. Razumijete, znači još jednom pozivam, ako iko ima bilo kakav osnov sumnje, molim vas,

konkretizujte i recite prekršen je taj eventualno član zakona ili ovo je sumnjiva aktivnost, molimo izvršite provjere. Ali evo kažem, 27.03. je akt, mi smo ga zaprimili 28.03. smo zaprimili arbitražnu presudu, sad se od nas očekuje da mi zaustavimo izvršni postupak, očekuje se od nas da promijenimo pravosnažnu arbitražnu presudu, to je nemoguće. Ja vama mogu govoriti ono što vi možda želite da čujete ili što javnost želi da čuje, ali ovo su objektivne aktivnosti, eto ovaj samo bi zamolio da ne bude ono – ajmo ubiti glasnika. Znači, ovakvo je objektivno stanje stvari, ali kažem ponovo, još jednom ponavljam i volio bi da to bude zaključak, molim vas ko god ima bilo kakvu informaciju nebitno jesmo li nadležni ili nismo nadležni dostavite nam, mi ćemo provjeriti zajedno s kolegama iz Republike Srpske i pokušaćemo, naravno, da sve ono što je iz naše nadležnosti da uradimo, da ako postoji osnovana sumnja o izvršenju krivičnog djela da podignemo optužnice protiv eventualnih osumnjičenih.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Gospodine Ljubiću, Vi imate ...

MARIOFIL LJUBIĆ

Samo da kažem, meni je sad sve jasno ili mi nije ništa jasno. Ovdje smo imali informaciju znači da je nadležno tužiteljstvo obustavilo istragu, reklo da nema nikakvog djela, je li tako?

MILANKO KAJGANIĆ

U oktobru 2024. godine je donesena naredba o nesprovođenju istrage u Republici Srpskoj u Posebnom odjeljenju, ja ne mogu sad ne znam detalje navedene odluke, ali o tome me je informisao ovaj šef Posebnog odjela iz Republike Srpske za radnje koje je njima prijavilo Ministarstvo pravde Republike Srpske, ali kažem ne mogu da, znači ne znam detalje o tom dijelu, jer to je drugo tužilaštvo koje treba evo da informiše, ne znam i vas i javnost ako ima

BRANISLAV BORENOVIĆ

Ali rekli ste da ima Okružno javno tužilaštvo radi po prijavi Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske....

MILANKO KAJGANIĆ

A sada znači, tačno, Okružno javno tužilaštvo u Banja Luci je zaprimilo izvještaj o počinjenom krivičnom djelu od strane nadležnog Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske, onako kako se i radi. Znači, svi očekuju da tužilaštva rade po službenoj dužnosti, a da policija ne radi ništa. Znači, MUP Republike Srpske je podnio izvještaj protiv tri lica Okružnom javnom tužilaštvu u Banja Luci i tamo se provodi istraga u, za taj dio.

(?)

/nije uključen mikrofon/

BRANISLAV BORENOVIĆ

Ajde još jedno pitanje.

JASMIN EMRIĆ

Vrlo kratko, naravno uz zahvalnost što ste danas prisutni i dajte nam odgovore, ja smatram da je ovo vrlo koristan razgovor. Vi ste nas i pozvali u svojoj Informaciji o radu Tužilaštva za 2024. godinu da komuniciramo, da otvorimo bolju komunikaciju i smatram da je ovo jedan od način kako da surađujemo, jer zna se šta je misija ove Komisije. Ali da bi naš rad bio funkcionalniji i efektivniji mene zanima, s obzirom da smo mi po članu 23. obavezni da ako postoji sumnja da su počinjena krivična djela da izvještaj o javnom saslušanju dostavimo nadležnom tužilaštvu, da li ovi naši izvještaji po formi i sadržaju su dovoljni Tužilaštvu da Tužilaštvo može postupati po njima? I eventualno ako imate neku sugestiju da nam sugerirate šta bi još mogli mi popraviti u ovom našem načinu parlamentarnog nadzora.

MILANKO KAJGANIĆ

Apsolutno su dovoljni i ja sam već rekao, evo mi smo dobili i transkripte prethodnih saslušanja i provjerićemo sve informacije i navode koje su prethodni kolege iznosile ovdje. Moja sugestija je da se izvještaji dostavljaju i drugim tužilaštvima čije nadležnosti eventualno ima u temama o kojima razgovarate. Znači, ovo sada evo o ovoj temi treba dostaviti izvještaj Tužilaštvu BiH i Republičkom javnom tužilaštvu Republike Srpske koje će ga proslijediti eventualno da li Posebnom odjeljenju ili Okružnom javnom tužilaštvu Banja Luka. Znači, naravno da su dovoljni i da su poželjni ova ovakva saslušanja i naravno da ćemo provjeriti sve informacije samo evo kažem da se dostavljaju svim tužilaštvima da se ne smatra da smo mi krovna institucija i kad se nama nešto proslijedi da je apsolutno sve drugo riješeno, a da drugi nemaju odgovornosti, znači, tako nije ustanovljeno pravo stanje stvari u BiH.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro, ako, ajde da polako ovo sumiramo.

Imate li Vi potrebe za još nekoliko završnih riječi ili ste sve rekli kolega Ljubiću. Vi ste, gospodine Ljubiću, Vi ste sve rekli je li tako to?

MARIOFIL LJUBIĆ
/nije uključen mikrofoni/

BRANISLAV BORENOVIĆ
Gospodine Kajganiću sve ste rekli?

MILANKO KAJGANIĆ

Apsolutno sam sve rekao i molio bih da to bude intencija ovog sastanka informisanje javnosti sa ovog sastanka da ne bude ovdje zaključak ovoga da tražimo krivca, da prebacujemo krivicu jedni na druge, nego jednostavno takvo je objektivno stanje stvari i mi kao Tužilaštvo, ono što sam već rekao, provjerićemo sve što je u našoj nadležnosti, međutim ono što nije u našoj nadležnosti tome se možemo išćudavati, ali mi ne možemo to, tu činjenicu promijeniti i da se pozovu institucije i da se traže informacije od nadležnih institucija za njihove odluke koje su oni

donijeli u okviru svojih ovlaštenja, te ako se ispostavi da su te odluke posljedica eventualnih krivičnih djela ili koruptivnih aktivnosti dostavite nam informacije i mi ćemo postupiti u skladu sa našom nadležnošću.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobro, da samo sumiramo evo i nas dvoje kao predsjedavajući. Ja mislim da je ovo bilo jako važno, korisno da smo dobili određene informacije, saznanja koja su takva kakva jesu, možda smo očekivali i više, ali mislim da smo ispunili osnovnu ulogu da otvorimo jednu vrstu razgovora o vrlo važnim pitanjima koje zaslužuju još mnogo, mnogo odgovora, nadam se i pravosudnih odgovora. Vi ste u pravu, ovo je nama četvrto javno saslušanje, bar kad je u pitanju Komisija za borbu protiv korupcije, ovaj put radimo zajedno sa Komisijom za finansije i budžet, ovdje je deset poslanika od 42 u Predstavničkom domu, u ove dvije komisije sjedi jedna trećina poslanika u Predstavničkom domu, što znači da smo dali veliki značaj i ogromnu pažnju odgovorima na pitanje, traženju odgovora na pitanje vezano za ovu nevjerovatnu beskrupuloznu skandaloznu aferu Vijadukt koja evo je preko 110, 112 miliona konvertibilnih maraka. Vi znate da smo mi svaki put izvještaj o javnom saslušanju prosledivali Tužilaštvu BiH. Znači da smo prije neki dan tražili od vas odgovor o postupanju na osnovu izvještaja o javnom saslušanju koje smo održali kad je u pitanju bio proces homologacije u BiH. Kad je u pitanju metrologija, oblast metrologije u BiH i ovo posljednje javno saslušanje koje smo imali vezano za nabavku, izgradnju objekata za potrebe Glavne kancelarije i Regionalnog centra Uprave za indirektno oporezivanje u Banja Luci sa svim, da kažem, transkriptima. Tako ćemo i uraditi ovaj put s tim što ćemo ovaj put iskazati još više osnova sumnje za određene koruptivne, nezakonite i svake druge radnje, da vam na neki način i olakšamo vaš posao i ja se iskreno nadam da ćemo evo u saradnji sa kolegama iz Komisije za finansije i budžet ovaj izvještaj sa javnog saslušanja, ovog javnog saslušanja što je prije moguće završiti i proslijediti prema vama, a smatrajte da će to biti još jedan od zaključaka Predstavničkog doma vjerovatno koji će biti podržan u Predstavničkom domu, koji će na neki način zatražiti i postupanje Tužilaštva kao i u ova prethodna tri slučaja o kojim smo već, već govorili, koji očekujemo da dobijemo od vas i neku vrstu povratne informacije. Naravno, da je sve ovo što ste rekli jedna okolnost u kojoj mi moramo nastaviti dalje da tragamo za rješenjima, za odgovorima i naravno odgovornosti onih koji su učinili da 110 miliona ili ne znam ni ja koliko će se to završiti bude jednostavno uzeto iz budžeta ove zemlje, na kraju krajeva to znači manje škola, manje projekata, manje infrastrukturnih radova, manje plata, manje penzija, sve što može na neki način ugroziti, naravno, funkcionisanje u ovoj zemlji.

Evo, toliko od mene, još jednom i ja se zahvaljujem vama što ste odvojili svoje vrijeme i bili tu da razgovaramo o ovako važnoj temi kada je u pitanju arbitražni spor prema Vijaduktu i njihov, njihovih dobijenih još uvijek, aj da kažem, ne naplaćenih, ali očigledno dobijenih nažalost sto i koliko miliona konvertibilnih maraka.

Izvolite kolegice,

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Hvala lijepa.

Hvala još jednom na prisustvu, ja bi zaključila danas da je evidentno da je Pravobraniteljstvo BiH tih 2017. i 2018. godine bilo poprilično zabrinuto dok je iniciralo i

donošenje, odnosno formiranje Posebnog tima za mirno rješavanje sporova i također i sklapanja sporazuma, što će nam reći da je vjerovatno bilo nešto u toj tužbi Vijadukta protiv BiH što vas je navelo kolektivno na razlog za zabrinutost, a eto čuli smo sad da će pravosudne institucije postupati po tom pitanju da se utvrdi zašto je uopšte došlo do arbitražnog spora protiv Vijadukta koji je prethodno izgubio na dva suda u Republici Srpskoj po istom osnovu. Znači, dva puta izgubite na sudu, pa i dalje institucije Republike Srpske insistiraju, odnosno Vlada Republike Srpske da se u arbitražu ide, a za arbitražom nema potrebe. Ali u redu to su neke stvari koje će biti prepuštene postupanju pravosudnih organa.

BRANISLAV BORENOVIĆ

Dobili su dva puta na sudu, na to ste mislili.

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

Da, da, Vijadukt je dva puta dobio protiv Vlade Republike Srpske, uključujući i Vrhovni sud Republike Srpske kako smo informisani od gospodina Mandića. Znači, Vlada Republike Srpske je dva puta izgubila i onda je odlučila da će još na arbitražnom postupku treći put da izgubi. A kao što je i kolega Begić, čini mi se, rekao smatrajte ovo krivičnom prijavom, dostavićemo vam zapisnik i sa ovog sastanka i smatrajte to posebno u sklopu ovih članova Zakona o Sudu BiH, koji su i kolege pominjale, a to je da je šteta po institucije BiH već nastala, neće tek nastati isplatom, već je nastala, prema BIHNSA-i je već nastala šteta. Dakle, institucije BiH već trpe štetu i mi zahtijevamo da vi postupate na način koji će zaštititi dalje nanošenje štete institucijama BiH i na način na koji će moći biti realiziran ovaj Sporazum između Vijeća ministara i Vlade Republike Srpske, a koji nije naknada štete, jer u članu 4. stoji – da će u roku propisano arbitražnom presudom Vlada Republike Srpske izmiriti tu obavezu. Rok je prošao, mi u skladu s tim rokom smo već propustili, dakle Vlada Republike Srpske je propustila da postupi i nadam se da ćete zaštititi imovinu institucija BiH i na taj način.

Hvala vam svima što ste prisustvovali i evo ako kolega Borenović nema šta dodati ja zaključujem ovo javno saslušanje, ali također napominjem mogućnost da održimo još jedno za one koji su bili pozvani danas, a nisu bili u mogućnosti prisustvovati, dakle guvernerka Centralne banke, resorni ministri, predsjedavajuća Vijeća ministara ili neko od prvobranitelja koji su bili

BRANISLAV BORENOVIĆ

Procijenimo da ...

MIA KARAMEHIĆ-ABAZOVIĆ

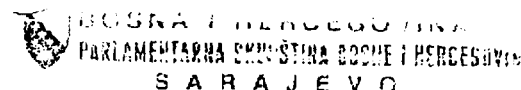
Procijenimo u saradnju dva tužiteljstva(?) da li ćemo napraviti još jedno javno saslušanje. Hvala vam svima.

Broj: 01-50-3-1506-1/25

Sarajevo, 17. lipnja 2025. godine

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH
ZASTUPNIČKI DOM
POVJERENSTVO ZA BORBU PROTIV KORUPCIJE

PREDMET: Odgovor na poziv, dostavlja se

PRIMLJENO: 18-06-2025			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01/8-50-3-39-17/25			
01/4-50-3-4-36/25			

Poštovani,

Obzirom da nisam u mogućnosti odazvati se vašem pozivu od 12.06.2025. br. 01/8-50-3-39-17/25, u nastavku dopisa dostavljam vam kronologiju postupanja mene kao predsjedateljice Vijeća ministara BiH, kao i samog Vijeća ministara u postupku „Viaduct“ d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevšček, protiv Bosne i Hercegovine (ICSID Case No. ARB/16/36):

Na dnevni red 49. sjednice Vijeća ministara Bosne i Hercegovine održane 20. 5. 2024. godine uvrstila sam *Informaciju o Odluci ISCID Komiteta o poništenju arbitražne odluke u postupku Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevšček protiv Bosne i Hercegovine (ICSID Case No. ARB/16/36) broj 05-13-1153/245 od 9. 5. 2024. godine* koja je u konačnici skinuta sa predloženog dnevnog reda zbog nepostojanja suglasnosti na Kolegiju Vijeća ministara BiH.

Na dnevni red 50. sjednice Vijeća ministara BiH od 28. 5. 2024. godine uvrštena je ponovno prethodno navedena *Informacija* sa 49. sjednice te ista nije dobila potrebnu većinu u prvom krugu glasovanja, na način da je za istu bilo pet glasova ZA i četiri glasa PROTIV. Nakon obavljenih konzultacija u drugom krugu glasovanja održanom na 50. sjednici Vijeća ministara Bosne i Hercegovine 28. 5. 2024. godine, sa pet glasova ZA i četiri glasa PROTIV Vijeće ministara nije usvojilo predmetnu Informaciju s pripadajućim zaključcima.

Na 53. sjednice Vijeća ministara od 27. 6. 2024. pod točkom Tekuća pitanja razmatran je materijal *Postupanje Pravobraniteljstva Bosne i Hercegovine po presudi ISCID Tribunala od 18. travnja 2022. godine u postupku Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevšček protiv Bosne i Hercegovine, i o Odluci ISCID Komiteta o poništenju arbitražne odluke u postupku Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevšček protiv Bosne i Hercegovine, (ICSID CASE No. ARB/16/36) broj 05-13-1153-9/24 od 14. 6. 2024. godine* a zaprimljen 18. 6. 2024. godine te s tim u vezi Vijeće ministara BiH zadužilo je Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine da žurno dostavi prijedlog za rješavanje konkretne pravne problematike, u vezi s izvršenjem presude ISCID Tribunala od 18. travnja 2022. godine u postupku Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevšček,

zastupan po odvjetničkom uredu Baroš, Bičakčić & partneri protiv Bosne i Hercegovine, s prijedlogom poduzimanja konkretnih sljedećih koraka koje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine treba poduzeti kako bi se umanjile štetne posljedice na proračun institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine te kako bi i Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na odgovoran način izvršilo svoje obveze po ovom predmetu. Istim Zaključkom zaduženo je Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine da sačini i Vijeću ministara Bosne i Hercegovine dostavi prijedlog za pravno rješavanje drugih arbitražnih postupaka protiv Bosne i Hercegovine.

Odmah po zaprimanju materijala od strane Pravobraniteljstva BiH na dnevni red 56. sjednici Vijeća ministara Bosne i Hercegovine 18. 7. 2024. godine uvrstila sam *Prijedlog za rješavanje konkretne pravne problematike u vezi s izvršenjem presude ISCID Tribunala u postupku Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevsček, zastupan po odvjetničkom uredu Baroš, Bičakčić & partneri, protiv Bosne i Hercegovine (ICSID Case No. ARB/16/36) od 18. 4. 2022. godine, s prijedlogom poduzimanja konkretnih narednih koraka koje Vijeće ministara Bosne i Hercegovine treba poduzeti kako bi se umanjile štetne posljedice na proračun institucija Bosne i Hercegovine te kako bi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine na odgovoran način izvršilo svoje obveze po ovom predmetu broj 05-13-1680/24 od 15. 7. 2024. godine zaprimljen 15. 7. 2024. godine.* Vijeće ministara razmotrilo je materijal i pristupilo glasanju na način da je za isti bilo šest glasova ZA i jedan glas PROTIV. Materijal i predloženi zaključci radi nepostojanja potrebne većine nisu usvojeni u prvom krugu glasanja.

Na sljedeću 57. sjednicu Vijeća ministara BiH 31. 7. 2024. godine uvrstila sam prethodno navedeni Prijedlog za rješavanje konkretne pravne problematike u vezi s izvršenjem presude ISCID Tribunala u drugom krugu glasanja. Vijeće ministara izjasnilo se drugom krugu glasanja da je šest glasova bilo ZA i četiri glasa PROTIV te ni u drugom krugu glasanja nismo usvojili Prijedlog za rješavanje konkretne pravne problematike u vezi s izvršenjem presude ICSID Tribunala u postupku Viaduct d.o.o. Portorož i drugi protiv Bosne i Hercegovine, s pripadajućim zaključcima.

Takoder, na 57. sjednici Vijeće ministara razmotrilo je Zaključak 16. redovite sjednice Predsjedništva Bosne i Hercegovine br. 01-50-1-1738-7/24, od 4. 7. 2024. godine koji se odnosi na navode pravnih zastupnika tužitelja Viaduct d.o.o. Portorož, Zajednički odvjetnički ured Baroš i Bičakčić, a u vezi s presudom ISCID od 18. travnja 2022. godine te, sukladno članku 18. stavku (2) Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine, nije bilo potrebne većine u prvom krugu glasanja, na način da je bilo šest glasova ZA i četiri glasa PROTIV te nisu usvojena predložena zaduženja po Zaključku ni u prvom, ako i drugom krugu glasanja niti je postignut potrebni konsenzus da se zaduži Generalno tajništvo Vijeća ministara Bosne i Hercegovine da na odgovarajući način obavijesti Predsjedništvo Bosne i Hercegovine o svim činjenicama koje je Vijeće ministara Bosne i Hercegovine poduzelo u pravnoj stvari, koje se odnose na navode pravnih zastupnika tužitelja Viaduct d.o.o. Portorož, Zajednički odvjetnički ured Baroš i Bičakčić, a u vezi s presudom ISCID od 18. travnja 2022. godine.

U razdoblju od održavanja 57. do 71. sjednice Vijeća ministara od 20. 2. 2025. godine, zaprimljeni su akti Pravobraniteljstva BiH broj 05-13-1153-16/25 od 29. 8. 2024. godine, 05-13-1153-17/24 od 11. 9. 2024. godine, 05-13-1153-18/24 od 13. 9. 2024. godine, 05-13-1153-19/24 od 17. 9. 2024. godine, 05-13-1153-20/24 od 23. 9. 2024. godine, 05-13-1153-21/24 od 29. 10. 2024. godine, 05-13-1153-23/24 od 10. 12. 2024. godine, 05-13-1153-25/24 od 6. 1. 2025. godine, 05-13-1153-27/24 od

12. 2. 2025. godine kojim je postupajuća pravobraniteljica Pravobraniteljstva BiH mom Uredu, ako i uredima mojih zamjenika prosljeđivala na upoznavanje podneske odvjetničkog ureda Baroš, Bičakčić & partneri bez predlaganja konkretnih koraka Vijeću ministara BiH. Podnesci spomenutog odvjetničkog ureda dostavljani su istodobno Vijeću ministara BiH kada i Pravobraniteljstvu BiH istovremeno, što je vidljivo na svakom podnesku.

Na zaprimljene akte Pravobraniteljstva BiH, Generalno tajništvo Vijeća ministara BiH aktima 05-13-1153-22/24 od 31. 10. 2024. godine, 05-13-1153-24/24 od 12. 12. 2024. godine, 05-13-1153-26/24 od 14. 1. 2025. godine, informiralo je Pravobraniteljstvo BiH da samim prosljeđivanjem podnesaka odvjetničkog ureda Pravobraniteljstvo BiH, koje je Vijeće ministara BiH već i zaprimilo, ne poduzima konkretne korake, te da materijali kao takvi ne mogu biti predmet razmatranja na sjednicama Vijeća ministara BiH sukladno odredbama Poslovnika o radu Vijeća ministara BiH. Također, sugerirano je Pravobraniteljstvu, ukoliko u ostvarivanju svojih nadležnosti cijeni da je radi dodatne zaštite imovinskih interesa Bosne i Hercegovine potrebno da predmetna problematika ponovo bude predmet razmatranja na sjednici Vijeća ministara BiH, pripremi materijal za odlučivanje u skladu sa Poslovníkom o radu Vijeća ministara BiH, na način kako je to učinjeno i prilikom dostavljanja materijala koji je bio predmet razmatranja na 57. sjednici Vijeća ministara BiH te koji je opremljen potrebnim mišljenjima i Prijedlogom zaključka o kojem će se Vijeće ministara izjašnjavati.

Također i iz mog Ureda Pravobraniteljstvu BiH dana 5. 6. 2024. godine upućen je dopis u kojem je Pravobraniteljstvo BiH pozvano da poduzme sve aktivnosti u cilju pravne zaštite imovine i imovinskih interesa Bosne i Hercegovine, njenih institucija i drugih organizacija koje se financiraju iz proračuna institucija BiH te je istaknut Sporazum između Vijeća ministara BiH i Republike Srpske iz 2017. godine u svezi predmeta Viaduct d.o.o. Portorož i drugi, te su taksativno navedeni članci (članak 3 i 4. Sporazuma) kojim se Republika Srpska obvezala na isplatu svih troškova predmetnog arbitražnog postupka. U svezi s tim navedeno je da je potrebno zahtjeve tužitelja dostaviti Republici Srpskoj na postupanje.

Na 71. sjednici od 20. 2. 2025. godine Vijeće ministara BiH upoznato je o pripremi Informacija Pravobraniteljstva BiH u svezi predmeta Viaduct i obavilo je raspravu o rješavanju konkretne pravne problematike u vezi s izvršenjem presude ICSID Tribunala u postupku Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevscek, zastupan po odvjetničkom uredu Baroš, Bičakčić & partneri, protiv Bosne i Hercegovine (ICSID Case No. ARB/16/36) te s tim u vezi usuglasilo stav da institucije koje nisu dale svoja mišljenja na Prijedlog informacija koje priprema Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine izdaju svoja mišljenja žurno, i da Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine sukladno svojim ovlastima dostavi takve informacije s prijedlogom zaključaka koji će obuhvatiti sve raspoložive pravne radnje u cilju zaštite imovine i imovinskih interesa Bosne i Hercegovine i okončavanja ovog postupka uzimajući u obzir odredbe Sporazuma o međusobnim pravima i obvezama u vezi s arbitražnim postupkom u predmetu Viadukt d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik iz Ankarana, Republika Slovenija i Boris Goljšeček iz Pirana Republika Slovenija, protiv tužene Bosne i Hercegovine pred Međunarodnim centrom za rješavanje investicijskih sporova u Vašingtonu („Službeni glasnik BiH“, broj 54/17).

Na 72. sjednici od 4. 3. 2025. godine Vijeće ministara BiH razmotrilo je *Informaciju o pokrenutom ovršnom postupku u Luxembourg u skladu s prijedlogom Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevšček protiv Bosne i Hercegovine na temelju Presude ISCID Tribunala od 18. 4. 2022. godine broj 05-13-445/25 od 26. 2. 2025. godine*, kao i *Informaciju u vezi s izvršenjem Presude ISCID Tribunala u postupku Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik i Boris Goljevšček zastupan po odvjetničkom uredu Baroš, Bičakčić i partneri protiv Bosne i Hercegovine (ICSID Case No. ARB/16/36) od 18. 4. 2022. godine, s prijedlogom poduzimanja konkretnih narednih koraka od strane relevantnih institucija u Bosni i Hercegovini broj 05-13-447/25 od 26. 2. 2025. godine* i donijelo Zaključak kojim se formira Tim za pregovore sa zadatkom da odmah a najkasnije u roku od 15 dana od dana donošenja ovog Zaključka obavi pregovore s punomoćnicima tužitelja oko načina izvršenja gore navedene Presude. Tim su činili predstavnici Pravobraniteljstva Bosne i Hercegovine, Ministarstva financija i trezora BiH, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine a pozvana je i Vlada Republike Srpske da u najkraćem roku imenuje svoga predstavnika u Tim za pregovore.

Na dnevni red 74. sjednice Vijeća ministara Bosne i Hercegovine uvrstila sam pod točkom 19. *Informaciju o radu Tima za pregovore s punomoćnicima Viaduct d.o.o. Portorož i drugi za postupanje po presudi ISCID Tribunala u postupku Viaduct d.o.o. Portorož i drugi protiv Bosne i Hercegovine i trenutno stanje pregovora broj 02-07-5-623/25 od 18. 3. 2025. godine*. Budući da na početku 74. sjednice predloženi dnevni red nije bio usvojen, nije bilo moguće sukladno Poslovniku o radu Vijeća ministara daljnje održavanje sjednice.

Radi žurnosti iznalaženja rješenja za izmirenje duga koji bez odlaganja treba biti razmotren, odmah sam zakazala održavanje 51. izvanredne sjednice s jednom točkom dnevnog reda i to točkom broj 19. predloženog dnevnog reda 74. sjednice.

Na 51. izvanrednoj sjednici Vijeća ministara Bosne i Hercegovine od 27. 3. 2025. godine a nakon održane rasprave, Vijeće ministara razmotrilo je prednje navedenu Informaciju te s tim u vezi zadužilo Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine da bez odgađanja, a najkasnije u roku 15 dana od dana donošenja zaključka dostavi Vijeću ministara prijedlog izvršenja arbitražne presude ISCID Tribunala u Washingtonu broj ARB/16/36 od 18. 4. 2022. godine, uvažavajući propise iz oblasti financiranja institucija Bosne i Hercegovine. U okviru ove točke, po dodatnom informiranju i inzistiranju pravobraniteljice Bosne i Hercegovine o pokrenutom ovršnom postupku u Briselu po predmetu Viaduct d.o.o. i drugi protiv Bosne i Hercegovine Vijeće ministara je zadužilo Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine da zaključi Sporazum o zastupanju s odvjetničkom kućom NautaDutilh – Sophie JACMAIN, Jean Francois VAN DROOGHENBROECK and Stan BRIJS i da dā punomoć za zastupanje Bosne i Hercegovine u ovršnom postupku koji se vodi pred nadležnim sudom u Bruxellesu te je zadužilo Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine da u suradnji s Pravobraniteljstvom Bosne i Hercegovine pripremi prijedlog odluke o načinu i iznosu financijskih sredstava za troškove angažiranja odvjetničkog ureda.

Dana 9. 4. 2025. godine Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine dostavilo je materijal pod nazivom *Informacija o realizaciji zaključka Vijeća ministara sa 51. izvanredne sjednice u vezi s izvršenjem arbitražne presude ISCID Tribunala u predmetu Viaduct d.o.o. Portorož i drugi protiv Bosne i Hercegovine, broj 02-07-5-830/25 od 9. 4. 2025. godine*.

Odmah po zaprimanju predmetne Informacije sazvala sam 53. izvanrednu sjednicu za dan 11. 4. 2025. godine s jednom točkom dnevnog reda: *Informacija o realizaciji zaključka Vijeća ministara s 51. sjednice u vezi s izvršenjem arbitražne presude ICSID Tribunala u predmetu Viaduct d.o.o. Portorož i drugi protiv Bosne i Hercegovine*. Nakon temeljite rasprave i dugotrajnog pokušaja iznalaženja žurnog i konkretnog prijedloga za rješavanje predmetne problematike, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na prijedlog Ministarstva financija i trezora Bosne i Hercegovine zadužilo mene kao predsjedateljicu Fiskalnog vijeća da sazovem izvanrednu sjednicu Fiskalnog vijeća Bosne i Hercegovine u cilju usvajanja izmjena dokumenta Globalni okvir fiskalne bilance i politika Bosne i Hercegovine za razdoblje 2025 – 2027 godina radi izvršavanja obveza po arbitražnoj presudi u predmetu Viaduct d.o.o. Portorož i drugi protiv Bosne i Hercegovine, a vezano za dobit Centralne banke Bosne i Hercegovine I pod točkom 2. je zaduženo Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine da odmah a najkasnije u roku od 3 radna dana od usvajanja ovog zaključka izmjeni Dokument okvirnog proračuna institucija Bosne i Hercegovine za razdoblje 2025-2027 i Nacrt zakona o proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2025. godinu – NOVI TEKST u cilju usklađivanja istog sa dokumentom Globalni okvir fiskalne bilance i politika Bosne i Hercegovine za razdoblje 2025 – 2027 godine.

Postupajući sukladno Zaključku broj 05-07-1-832-1/25 od 11.4. 2025. godine, a u cilju zaštite imovine i imovinskih interesa Bosne i Hercegovine te sprječavanja nastanka daljnjih štetnih posljedica za Bosnu i Hercegovinu, odmah sam u svojstvu Predsjedateljice Fiskalnog vijeća Bosne i Hercegovine sazvala izvanrednu sjednicu Fiskalnog vijeća, na kojoj sjednici je Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine predložilo dvije opcije za izmirenje duga. Fiskalno vijeće Bosne i Hercegovine nije se pozitivno izjasnilo niti na jednu od predloženih opcija.

Na 76. sjednici Vijeća ministara Bosne i Hercegovine pod točkom tekuća pitanja informirala sam članove Vijeća ministara Bosne i Hercegovine o održanoj izvanrednoj sjednici Fiskalnog vijeća Bosne i Hercegovine. Vijeće ministara, uvažavajući odredbe Zakona o financiranju institucija Bosne i Hercegovine i Informaciju Ministarstva financija i trezora Bosne i Hercegovine razmatranu na 53. izvanrednoj sjednici, u cilju zaštite imovinskih interesa Bosne i Hercegovine, zadužilo je Ministarstvo financija i trezora Bosne i Hercegovine da bez odgađanja, a najkasnije do održavanja 77. sjednice Vijeća ministara Bosne i Hercegovine 22. 4. 2025. godine, pripremi korigirani Nacrt zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2025. godinu i dostavi ga Vijeću ministara na daljnje postupanje uz ograničenje da se korekcije Proračuna ne vrše na sljedećim stavkama: plaće i naknade zaposlenih; materijalni izdaci i neto izdaci za nefinancijsku imovinu, ako bi isti doveli u pitanje funkcioniranje institucija Bosne i Hercegovine. Na istoj sjednici zaduženo je Ministarstvo komunikacija i prometa Bosne i Hercegovine da do dana održavanja 77. sjednice Vijeća ministara Bosne i Hercegovine predloži Vijeću ministara Prijedlog odluke o financiranju troškova Agencije za pružanje usluga u zračnoj plovidbi Bosne i Hercegovine na privremenoj osnovi.

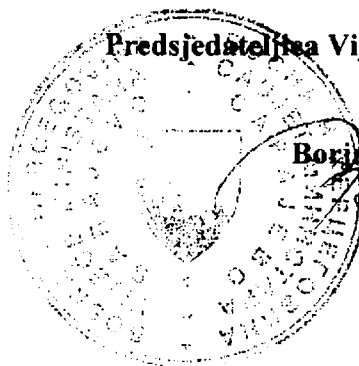
Na 77. sjednici od 22. 4. 2025. godine, na prijedlog Ministarstva financija i trezora BiH Vijeće ministara BiH usvojio je korigirani Nacrt zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2025. godinu koji sadrži rješenje za naplatu potraživanja u predmetu Viaduct protiv Bosne i Hercegovine te je isti dostavljen Predsjedništvu Bosne

i Hercegovine u daljnu proceduru. Na istoj sjednici Vijeće ministara Bosne i donijelo je Odluku o financiranju troškova Agencije za pružanje usluga u zračnoj plovidbi Bosne i Hercegovine na privremenoj osnovi. Uz usvajanje navedene odluke Vijeće ministara BiH pozvalo je Pravobraniteljstvo Bosne i Hercegovine da po izvršenju arbitražne presude u predmetu Viaduct d.o.o Portorož i drugi protiv Bosne i Hercegovine u cilju zaštite imovinskih interesa Bosne i Hercegovine postupi sukladno nadležnostima propisanim Zakonom o Pravobraniteljstvu Bosne i Hercegovine i temeljem Sporazuma o međusobnim pravima i obvezama u vezi s arbitražnim postupkom u predmetu "Viaduct d.o.o. Portorož, Vladimir Zevnik iz Ankarana, Republika Slovenija, i Boris Goljšeček iz Pirana, Republika Slovenija, protiv tužene Bosne i Hercegovine" (ISCID case no. arb/16/36) pred međunarodnim centrom za rješavanje investicijskih sporova u Washingtonu.

Na 79. sjednici Vijeća ministara BiH, održanoj 27. 5. 2025. godine, razmatrajući Zaključke Predsjedništva Bosne i Hercegovine vezane za Zakon o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2025., Vijeće ministara usuglasilo je stav da, u cilju zaštite imovine i imovinskih interesa Bosne i Hercegovine, ostaje pri utvrđenom Nacrtu zakona o Proračunu institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obveza Bosne i Hercegovine za 2025. godinu sa 77. sjednice, budući da sadrži rješenje za naplatu potraživanja u predmetu Viaduct protiv Bosne i Hercegovine, zahtjeve proračunskih korisnika institucija Bosne i Hercegovine te osigurava kontinuitet rada institucija Bosne i Hercegovine i zaštitu financijske stabilnosti institucija Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu naprijed pobrojanu kronologiju činjenica, kao predsjedateljica Vijeća ministara BiH u okviru svojih nadležnosti ne bih imala što drugo reći niti dodati da sam i u mogućnosti nazočiti javnom saslušanju u terminu koji ste naveli u svom pozivu.

S poštovanjem,

Predsjedateljica Vijeća ministara BiH
Borjana Kršto

Dostaviti:

- Naslovu
- Povjerenstvu za financije i proračun Zastupničkog doma PS BiH
- a/a